

ad metaphysicā spectat scire. an abstractōnes q̄s facit a materia. sint ita in re ad ex travel in solo cōceptu. Nec ad medicū spe crat si anima sensitua distinguit ab intellectu. Nec ad astrologū vt talis ē. si motus est res / distincta a mobili. Etsi sint veraciter epicycli vel intelligētie a celo distinete. et ita de similibus sciētis suo mō. Ut rū vero metaphysica contentet in suis explicatōnibz grāmatica et logica. vel si latī ac cipit ens sub diuersis analogijs nō est nostrū inter formalistas et terministas tantā cōponere litem / que pfecto sepe pcedit et equocatōne quid nois. que nō patit in q̄ uis disputatōe fieri posse cōcordiam. Et s̄ igit̄ etrāq̄ via a scholasticis cognoscenda Conceptus speculatoriū faciliter transeat in affinitatē practicorū et ecōtra / sicut vrum et bonū in ente cōnectūtur. Imo nulla est sciētia vel sapiētia quin ad dilectōz dei debeat ordinari. ybi sua stat pfectio libertas et nobilitas. Secus in amore sensibz liū vel ipso factōne. Conciplēs quis quid est scibile naturaliter et intellectū vel adeptū vel assilatū seu diuinū iuxta modū traditōis platonicoz peripateticorū nō ob hoc dicēdus esset vere felix. Imo se fundat in p̄cipijs erroreis. de intellectu humano et intelligētis / vñ confinxerūt ydo latre. et demonicole / theleras et theoriā p purificatiōibz animaz ad formitatem intelligentiaz et tande dei. Sed defecerunt scrutatēs scrutinio et mērita est iniqtas sibi. Conciplēs anima diuinū verbū hic per fidē spem et charitatē. dicenda est felix iniciatiue et virtualē. Ad ipsiſcī beatitudinē consummatā p partū verbī in gloria si pseuerauerit vsq̄ in fine. De q̄ partu theologisantes magna dicūt q̄ nec ocul⁹ vidit. nec auris audiuic. nec in corz hois a scēdit que p̄gauit de diligētibz se. Ipi soli gloria in eternū étralra. Amen.

Finic
Prefatio magistri
 Johannis Bersonis in librū de vita sp̄i rituali anime.
Ruerēdo in christo patri et sacre theologie professori eximio dño petro Cameracēsi episcopo ei⁹ discipul⁹ Johānes Lancellari⁹ indign⁹ ecclie parisiē. p se humiliam obedientiā et p cōi salute sape ea q̄ recta sunt. Postulare dignata est beniō lentia tua p̄ceptor inclite quaten⁹ scripto tibi traderē vna ex lectōnibz meis. cui p̄niam tuā prestare nō erubuiſti. nec insolitā hanc reū effugisti / tu schole theologie iubar radiosissimū. tu iam doctor ethiētus. Erubui fateor / imo et tota schola obſtupuit ad hāc humiliatiōē dignitatis et sapiētiae / quasi lumen sola stella. mare aquā a flumio Alanam ouis a capra mendi carevidere. Sed ita vērū est ybi sapiētia ibi hūilitas. sicut eōuero testē est sapiēs ibi sapientiā esse ybi repitur hūilitas. Tu deniq̄ quāto maior es / iuxta eiusdē cōſūliū / hūilitas te in oibz. H̄in quoq̄ nūc mirandū est si illā quātulacūq̄ est meam eruditōem diligis et amplectenſ / cuius tu nutritor fotor et auctor hacēt⁹ extitisti. Quod fecit q̄s tuetur opus ut ait Flaso Ita hoc in loco xp̄i verbū nō inepte iūgitur. Doctrina mea nō est mēa. sed ei⁹ qui misit me patris. Et certe tu pater me misisti. quia me p te licenciatū in sacre theologie facultate fecisti. Tu p te et sub te magistralibz me insignijs decorasti. Et insuper motore in cācellariatus officiū tibi successi / q̄s nō meritis equis. Feci autē cum mulati⁹ q̄s quesisti. Seq̄ntes itaq̄ lectioz eiusdē materie mittēdas decreui. non qđē ad te docendū / scorsum hec p̄sumptō. Sed vel ad obediēter cōplacēdū vel ad p standū gustuz aliquē veteris ocij oneroscuris tuis / vel qđ modelli⁹ est. ad corrigēdū p̄ficiendūq̄ imperfectū meū qđ vide rūt oculi tui. Attamē q̄ facili⁹ ignoscat nostro huic opusculo si q̄s forte lector ali⁹ in ipm cōiecerit oculos. Et si offendes rit eum sermo in cultus / nec satis pfecto et pulcro et tractatū decuerat ordine contenus / recogitetur pius interpres ali⁹ pro lectionibz / ali⁹ pro tractatibz stilū esse. Sci at nō ita coherere q̄ varijs sp̄ibz prolatā sunt / quēadmodū illa que elaborata sub uno tenore dictauit oratio. Nihilomin⁹ his lectōnibz morē tractatus nūc imposui quod q̄stum fas exitit / diuidēs eas i tres p̄tes fīm materiā principalē triplicem. Et cōformiter ad hec tria apli verba infra cō memorata / et quasi ad quoddā thema. In ipso viuim⁹ mouemur et sum⁹. viuim⁹ enī in deo viuificatōe gratie. Mouemur in eo et ad eum / pondere opatiōis meritorie et tandem circulo quodā intelligibili sum⁹ in eo velut in centro nostro per quietem

De vita spirituali anime

contemplatis stabilis et serena. Primum est omniū in gratia exentiū quasi incipientium. Secundum proficiētiū. Tertiū perfectorum. Primū in baptisatōne fluminis vel flaminis. Secundū in temptatōne per gratiōis. Tertiū in cōsolatōne angelice administratōis. Sicut xp̄s p̄:io baptisatus est postmodū temptat⁹ deinde consolatus. Sicut ipse est vita animās via mouens veritas stabiliēs alpha et o. principiū. mediū. et finis. In quo viuim⁹ per fidem formatā. q̄ iustus ex fide viuit. et hoc in viratōni. Mouemur p̄ spēm desiderantē que sursum sunt in irascibili. Timus p̄ caritatē radicatā in cōcupiscibili. P̄tia ergo pars opusculi que latior est et plectōes distinguit agit de vita animē de morte ipius et de egritudinib⁹ spiritualibus inqrendo q̄dditatē peccatorū a radice et eliciendo moralia docimēta inde se quētia. Secunda tractat de vita secunda anime que est motus ei⁹ vel instinct⁹ inquirēdo distincōem inter bonas inspiratōes et immissiōes p̄ angelos malos in diversis materijs et de modo temptatōes superādi. Tertia loqtur de vita aie p̄ cōsideratōes stabilitate et cōsolatē. Bene valeas pater in christo et oremus pro inuicēt saluemur.

Pars prima incipit de vita spirituali anime.

Beo vos baptisauī aq̄. ille vos baptisabit sp̄sancto. Antiqua iam atq̄ notissima patrū traditione cōpertū habem⁹. qd op̄batur baptism⁹ iohānis. et quid baptism⁹ christi. Nam cū baptisari sit nasci denuo. sicut nicodemo dicebat xp̄s tñm in festo inter baptisma iohānis et christi. q̄stum ipsa dispositō ad vitā differt ab introductōne eiusdē vite spirituali in nobis. Erat itaq̄ nobis baptism⁹ iohānis preparatori⁹ ad vitā sp̄sancti cōplendā in suscipientib⁹ sed christus solus vere viuificabat quia solus vere baptisabat sp̄sancto. Placet autē ut omissa interim p̄tractōne litterali sup hoc dupli baptismo. qm̄ notissima est vertam⁹ consideratōem nostrā ad loquendū de vita anime quā sp̄sanctus op̄at in nobis p̄ baptismū qui vītāto iam nomine dicit esse flaminis. Ille enī baptismus p̄ se efficacē est. Absq̄ eo autez nec baptism⁹ fluminis nec sanguinis p̄deit

quicq̄ Dicebat paul⁹ atheniesib⁹ allegās vñū ex eorū poetis dū deo loqueret. In ipso enī viuim⁹ mouemur et sum⁹. Actuū xvii. Quæverba si q̄s ad corpalem et hanc visibilē vitā motū et existentia referat. nihil eū errare crediderim. quoniam sicut vas aquā cōtinet et figurat ita viuerū sit q̄ aq̄ plus in vase q̄s in se figurat. sic multo intius in ipso deo tanq̄ in vase oēm creatu re labilitatē continēte viuit quicq̄d viuit mouet quicq̄d mouetur. et omnis existētia ne defluat in nihilū. in ipso est atq̄ cōseruat. Sed de spiritualib⁹ inuisibilib⁹ locuturi dicamus q̄ anima rationalis habet in spiritu sc̄i suam vitā suū motū suū am existētia. Est quippe hoc propriū ipsi creature rationali sup ceteras q̄ capat ē vite alicui⁹ gratuite et diuine silē et motus et existētia ultra id quod est in se naturale. Et quēadmodū materia prima. et si de se non sit nihil. capit tamē suum esse principiū p̄ formā. Sic et anima inesse suo naturali considerata. imaginanda est tanq̄ materia nuda que fieri potest subiectū quasi deserēs ipm̄ spiritū sanctū tanq̄ ei⁹ veram vitā non quidē formalē. Hoc enī dñdū per magistros nostros damnatū est. Sed formalī nō prorsus dissimilē. Et quonodo fiet istud. si forsitan interrogas. Respondeo q̄ p̄ baptismū sp̄sancti. cui tamē p̄eū est aut natura aut tempe. baptismus aque viue et munde tanq̄ qualitatiua dispositio p̄req̄sita ad vitę huius formalis introductōe. Est autē baptismus iste. gratiae et aliarū virtutū infusio. asp̄lioq̄ intima animā ablucē. et reddens ydoneam cui sp̄sanctus se ipsum vitam et motū et essentia inspireret et doneret. In ipsorum viuimus ut in vita mouemur ut in via sumus et in veritate. Ervide si nō ita cortex littere absconditū habet in mysterio. Ha si iohānes interpretatione sua gratia sonat et baptismus ablutiōem nomiat. qd iohānis baptismus nisi gratia ablutiō de signatur. Et hec ut pdiximus ablutiō nō nisi p̄eptatio est in alia ipsa ut sp̄sanctō baptisat. hoc est viuificet. ut iā non in se solum sed in sp̄sancto viuat. moueat et existat. quēadmodū dicebat diuin⁹. Paulus. viuo ego. iam nō ego. viuit vero i me xp̄s. Farendū est nihilomin⁹ esse quādam dispositōes frequēter in anima. que longinque sunt ab illius vite. spiritus sc̄i

Dicbat paulus athenais lib. allegor. in viuim? mouemur et sun? Animi
coru? poesis dū deo loquuntur. In
uerba siq; ad corporalem erat
ē rūā monū et existentia refutat, nū
trate crediderint, quonia facetas
ōtiner et figurat ut vivetū sit qdā
n ipo deo tanq; in vase oīm creau
itatem continete, vivit quicdā vīne
quicdā mouetur, et omnis existē
at in nibilū, in ipso est atq; cōlē
Sed de spiritualibz in uisibilis?
dicamus qdā anima rationalis ba
ritusctō suam vītā suū monū suū
rationali sup certas, q capatē
gratuitē et diuine fuleremos
et ultra id quod est in se natura
dimodi materia prima, et si de
bil, caput amē suum esse pīn
formā. Sic et anima inesse suo
nsiderata, imaginanda est tan
nuda que fieri potest subiectū
ē ipm spiritu sanctū tanq; ei
non quidē formalē. Hoc enī
magistris nostros damnatiū eit
ali nō procul dissimilē. Et
fier istud, si forsan utero gas:
o q p baptismū spūllancet, cui
est aut natura aut tempe, bas
ne viue et mundo, tanq; quali
satio p̄fregit, et advitebuius
roducōt. Est autē baptis
tie et aliarū virtutū infusio,
ma animā ablūc, et reddens
spūllancet spūlōm vitam
entia insperat, donec. In ip
et in vīta mouemur et in vīta
erit. Atride si nō ita cor
os conditū haber in mysterio,
es interpretationē sua gratia so
lūmus ablutio em nominat, qd
omis nūsi gracie ablutio de
bet et p̄dipimus ablutio nū
o est in aīa ipsa re spūlōcō
et viuifit, re iā non in se so
spūlancet vīta, mouemur
et admodū dicebat diuinus? p
ego, iam nō ego, viuī vero in
trendū est nibilomin? qdā qui
sūtōes frequēter in anima, q
e sunt ab illius vīte spūlūs?

Lectio Prima

60

infusione. Ita enim videm⁹ qdā in natura
li generatōne animalis plurima p̄cedunt
ad propinquā dispositōem que formā in
uebit materie. Ista dispositōes appellat
theologi in adultis operatiōes informes
quibz peccatrix anima intendit facere qdā in
se est, se disponit ad vītā, nō qdā ista dispositō
sufficiat vīpore que lōginq; es, et ni
bil devita spiritus habens in se, sed qdā ni
bil interim aīa maius habet, quod faciat
qdā ut bene vīta suis naturalibz potentibz/
et donis qbusdam gratuitis licet nō viuī
ficiatis. Quo facto sicut credis anima in
troduci in materiā naturalibz tantūmodo
actiōibz qualificatā, nō quidē in virtute
buiustōi qualificatōis, sed de sola libe
ralitate omnipotētissima creatoris, nō ali
ter existimes in ipavite spūlō infusione, qdā
lescunc; enī et quotq; p̄cesserint disposi
tōes, ex ipo conatu anime ad hāc vītam
et morte tendētis, nihil sunt, nihil attin
gunt, nisi miseratus ex alto spūllancet/
vītā complexiōis armonice spūalis
qualificatiōem infuderit, cum qdā et in qua
ipse qdā verus est aīe spiritus, ipam viuifi
cat suo illapsu et afflatu secreto, qdā afflatus
baptismus flaminis dicit, et baptism⁹ in
spiritu sancto. Et hec dicta sint pro cō
sonātia littere, ad ea qdā tractare, p̄ponimus
sup animē vīta in spiritu sancto. Jam ex p
missis attēdamus qdā anima rationalis, vi
te quadruplicis capar existit. Est enī vīta
nature, et vīta gracie, est vīta actiōis meri
torie, et est vīta confirmatiōis stabilitē, et
hoc duplicitē, vel in vīta vel in patria. Ut
vītam nature in aīa dicim⁹ puritatē sue
essentie cū integratē suarū potentiarum
Attribuitur etiā huic vīte alia quecunq;
acquisita vel infusa, citra gracie gratificati
onis statum. Intantū ergo p̄fectior vītam
hanc naturale ascribim⁹ ipsi anime, quā
to precellētior fuerit vītuacior in suis na
turalibz, et si ceteris gratuitis fuerit spolia
ta. Altera vīta est vīta gracie, que ideo ta
liter nominat, quia spūllancet, qui sua
dignatōne et beniuolētia animā viuifit
et potēs sit ad vītā tertīā de qua dicendū
mox supēst, gratiā graūfaciente p̄influit
in animā, velut dispositōez quādā armo
nicam de lege necessariā. Presupponit
autē huic vīte prior que naturalis dicit,
tanq; suū naturale subiectū. Eternum
per vītā tertīā nō aliud intelligo, qdā actio

nē meritoriā vel gratificā, ab hac vīta secū
da deriuatā, sicut opatio quelibet vītētis
nominaat, a philosopho p̄io de animari
ta secūda eiusdem. Postremo vīta qdā
nō tam vīta altera propriē dicta est, qdā du
plicis vīte prioris stabilitō atq; cōfirmati
ō, qdā fit vel in vīta p̄ abundantia spūlū
carismatiū, animā a morte cōtraria p̄hibē
tium, vel in patria ex conditōne beatitū
dinis et stabilitē felicitatis. Et attenda
mus p̄ecor, si aplīca verba a philosophis
vīsurpata, insinuare nobis possint hāc tri
plicem vītā anime spūalem, quia de p̄ia
que naturalis dicit p̄az nūc loquēdū est.
In ipso inq; vītū, ecce vīta primā gra
tie. Nouemur, ecce vītam secundā. Et su
mū, ecce vītam tertīā, que est cōfirmatio
nis stabilitē p̄manētis existētē. Et has
vitas nonne in mīsterio exēplauit nobis
christus in suo baptīsmate, quoniā p̄io
venit baptīsandus, tanq; benevētis vīta
naturali. Deinde baptīsat⁹ est tanq; vītas
gracie recepturis, quam tamē in veritate
p̄iūs habuerat. Postmodū ascēdit de aī
ostendēs vītam tertīā actōis virtuose.
Zandē mansit sup eū spūlūctū in si
gnūmyrite qdā que est cōfirmatiōis p̄mā
sīue. Dicamus adhuc qdā huic vīte qdāru
plici, opponūtur totidē mortis genera
Nam est mors nature, que fit seu p̄ annis
bīlatōem eius totalem, seu p̄ ablatōem eo
ruz qdā nature sue debita sunt, set p̄ immis
sionē contrariorū habitū prohibētū
liberū exercitiū bīlī vīte, quēadmodū est
peccatū originale, quod fomes mortis di
cit, et tyrann⁹ membrorū, et lex peccati et a
quo, pueniūt cetera incōmoda, vt debili
tatio virū, ignorātia, hebetudo, et similia
erīa post baptismū. Juxta hoc dicam⁹ qdā
eadez anima potest simlē esse p̄ticeps vīte
naturalis et mortis naturalis. Mortis di
cō quēnō est per annihilationē, sed aliū
de modis dicti. Si de vīta secūda que
est vīta gracie loqmur, inuenim⁹ mortem
et cōtrariā, que contigit et corruptōne de
bīte illius armonie quā in gracie gratūfa
ciente cōsistere posūmus, quēadmodū
enī si corrūpitur corporis illa cōplexio
resultans ex qdātibz p̄imis cōtemp
ratis adiuicē, animā abscedere necesse ē.
Sic deficiēt gracie nō remanet spūllancet
ūs, anime vīta prestans. Porro vīte
tertīe contraria actio querit, aut cessatio
bb 3

De vita spirituali anime

ab opatione tunc debita. **V**idem enim quod natura abhorres oculum pati nequit anima diu esse in materia absque propriis de bitis actionibus. Non minus potest esse diu spissus in anima quam criminaliter vel nihil operatur. **N**emus nulla est mors corruptus quartam vitam confirmationis stabilitate. et hoc in eadem anima. **S**ed obstinatio in peccato quam peccatum dicit ad mortem. **E**t hec vite conditores haber oppositas in diversis. **A**ddam rursus dicentes quod impossibile est anima solayita naturali viuentem operari salutem suam. **L**ui oppositum pelagius error asserebat. Iraque si non potest corpus mortuum virales operationes exercere quomodo dicet aliquis anima sua carrente que est spissus in opera vite spiritualis etire posse. Non enim est anima rationalis par aliis spiritibus quibus sicut non coperit nisi finis unus naturalis sic una vita est sufficiens. **A**nime vero rationali perparatus est finis quod est supernaturalis. quod ergo negare poterit supernaturali ei vitam et operationem esse necessarias ut pertingat ad eum quod super ipsum est beatitudinis finem terminum. **H**oc tam negare quin anima possit ex sua vita naturali bene moraliter agere et faciendo quod in se est se a vita gratie disponere. **A** Et prius si anima nulla morte sit infecta habens naturalium integratatem in nullo estimo fieri ambiguum quin habeat in suo arbitrio causare operationem bonum de generere moris vestiendo ipsum omnibus circumstantibus quas ipsa bonitas moralis exigit tam in fine quam in obiecto et intentione alioquin homo sine culpa existens misericordior esset omnibus animatibus. **C**ur itaque quippe cetera animalia possunt in operationes sue nature debitas supposito dei generali auxilio non sic homo posset. **S**ed quid dicemus de anima quam morte circumfert secum vel peccati originalis vel criminalis actualis. **F**uerunt qui dicere anima talis morte pressaz non posse ad actus bonos morales assurgere quemadmodum est celebris de ipsis demonibus et damnatis opinio quod bene moraliter neque velle possunt neque agere. **R**atione afferunt sic ponentes etiam in viatoribus mortificatis per peccatum absque vita gratie. **T**anta est inquietus incurvatio et depravatio seu corruptio et mordacatio vite naturalis in animabus talium ut potius trahant in malum quam in bonum. **N**am

violenter est in eis tractus mortis quam vite propterea dicunt quod omnia ad turpitudines suam quam est mors sua referunt et ex consequenti omnia opera mortua sunt excepto a morte procedentia. **A**ddunt pro confirmatione quod in omni actu peccatoris deest circumstantia gratiae bonum vero quod substat ex omnibus suis conditibus sicut ex vincula si desit resultat malum secundum dicta dionisi. **N**ihil simpliciter bonum est quod ab arbore mala et a radice viciata gignit. **D**e cetero sententia et si talibus aliis plurimis apparentibus fulcita videatur pridem tam repulsa est tanquam dura et plus ad desperatorem quam ad edificationem proficiens. **Q**uis enim non obstupesceret audiens quod absque gratia honorare parentes elemosinas dare ecclastica precepta de ieiuniis facere immo per attritionem se ad gratiam disponere est mortaliter delinqueret. **N**on enim requiritur quod in omni actu nostro agamus ex gratia aut quod gratia illuc informemur nisi pro quanto et dum mereri temur per aliquem hominem actum. **R**eliqui vero actus si fiant circa materiae bona de generere et cum intentione debita finis immediati ponendo alias circumstantias bonas moraliter et si non sint meritorum vite eternae sunt tam boni moraliter et bonorum temporum meritorum et ad gratiam de congruo preparatorum quia per eos homo facit quod in se est. **N**am facere quod in se est intelligo hoc facere quod homo potest per virtutes suas actualiter habet. **H**oc loco distinguunt aliqui de gratia. **N**am si gratiam apostolam omnem illud quod a deo liberaliter datur sine meritis totum esse nostrum et vivere inter gratuita numerant et in nobis et in brutis quod plus in nobis quia beatitudinis capaces sumus et pro ipsis adeptae datur nobis quicquid datur. **N**unquid deo cura est de ipsis inquit apostolus Non de brutis sed de hominibus ait quod omnia cooperantur in bonum. **H**oc modo omnis tribulatio ois infirmitas immo et ipse temptationes inter gratuita numerantur. **N**uus ratio est quia dei bonitas quam est de se nobis immittit aut enim ire permittit ad bonum nostrum si non puerse renuntur abutimurque. **E**t intra hunc acceptonis modum de gratia per speciem est nihil nos boni posse absque gratia. **S**i vero gratiam noiemus donum alii quod insulsum distinctum ab anima supra vel ultra vires suas naturales et industri

Lectio Prima

61

as. nullavidetur necessitas dicere talē gratiā esse necessariā ad hoc ut bonū de gene re agamus/ per libertū arbitriū/ plus q̄d nō ponimus talē gratiā ad cognoscendū ve rum. circa naturalia per intellectū. **D**einde dīcī potest/ q̄ impletio p̄ceptoū ut in multo: q̄tum ad substātiām p̄cepti non coēgit gratiā gratiā faciētem/ q̄uis intentio p̄cipientis non seruetur si non fiant in gratia vel ex gratia Intentū quip pe est in om̄i p̄cepto ut per illud merae mur ad vitam ingredi. Sed hanc inten tōem nō semp ponimus esse obligatoriā simpliciter ad peccatū/ si nō obseruet. Tā tūmodo condicōnālīter obligat/ ut ponit Durandus/ si mereri volumus/ aut dum mereri tenemur/ quēadmodū cōtingit in suscep̄tōne sacramentoꝝ/ aut dum ad gra tiā resurgere vel ex ea iam habita debem⁹ operari/ hoc modo intelligūt illud christi. **S**i vis ad vitam ingredi serua mandata. **D**ecursis aliqbus circa primā vitam quam habem⁹ ante baptismū gratie factū a spiritu sancto. et quidē sub multa breuiate. quia per doctores plurimos materia hec et similes incidētes lat⁹ tractate sunt. **P**ergat nostra cōsideratio ad loquendū/ de vita vera gratie que est baptismū in sp̄itu sancto. et per quā fit vtriuam⁹ in ipso. **E**t simul tractabimus vitā alterā/ p̄ quā sumus et stabilimur in eo. Nam et siml̄ di cuz est in ipoviuimus nouemurz sum⁹. **H**oc etiaz in loco tractabim⁹ de illis que vitas istas vel alterā earū funditus extin guūt et enecāt. De illis insup que illas tā tūmodo debilitant et in egritudines trahunt. et hoc est querere sub terminis vul gationib⁹/ quid est peccatū mortale. et qd veniale/ et quemadmodū contrahūtur. **C**irca quā materiā. licet visitata videatur intēdo p̄icularia quedā afferre/ in q̄bus tum difficultas tum utilitas pro consciētiarum serenitate versant. **P**lacet autē ut neglecto interim vel tempore stilo/ nos per propositōes et corollaria procedam⁹. **D**ic enī modus accōmodatiōe est schole. et inquisitiōe tali. speculatiōnā veritas sepe precisiōr atq̄ lucidior inuenit. **E**rrunt autē primū due materie p̄incipales p̄ras crande: vna de quidditate et quāificatiōe peccatorū. per que vita anime vel tollitur vel impedit. Altera de quidditate prime legis diuīne et iusticie. prout nobis exscri

ptura et alijs innescit. **D**e noticia quoq; ad differētia peccatorū penes illā legem. sic ad extra deriuatā: tractādo principaliter quid proprie debeat dici de iure diuino: quid de naturali: qd de humano. inferendo qualiter statuta religionū et cōmunita tum obligat. **E**t si semp vota/ iuramenta/ et p̄cepta cōminatiōes quoq; seu intermi natōnes mortis eterne. astringat ad mortale. **P**ro prima materia sit hec cynica conclusio cum suis corollarib⁹. **O**mne peccatū. pro quāto est offensa dei. et cōtra legē eius eternā. est de sua cōditiōe et indignitate mortiferū fm rigorē iusticie. et avita glorie separatiū. **R**atō est quoniā ois offensa in deū. potest iuste ab ipso iudice deo puniri pena mortis tā temporalis q̄d et ne. immo annihilatōis pena. **E**st igit̄ de se mortifera. Assumptū deducit̄ ex hoc q̄ nulla pena talis/ est ita mala q̄tum mala est ipsa offensa. **E**t ex alio qz potius toleranda eēt omnis mors penalit̄ annihilatio. q̄ committēda esset quantūlibet p̄ tua offensa in deū. da oppositū. **I**am offensa dei licite fieri deberet in casu. **P**reterea quelibet offensa dei nisi remitteret. repelleret a gloria dei. p̄petuo et absq; termi no punire. alioquin maneret dedec⁹ culpe sine decore iusticie. q̄ autē offensa dismittit̄. seu remittit̄ est ex pura liberalitate dei remitteris et nō ampli⁹ imputatis. **D**eniq; nō min⁹ ē fugibilis offensa dei q̄ sit eligibile illō bonū. p̄ q̄ adipiscēdo nullo modo deberet cōmiti. sed pro infinito bono non deberet fieri offensa dei et si q̄s infinita bona possideret. posset iuste om̄ibus a deo spoliari. si caderet in offensam dei. **E**x his radicibus argumentorū que possent in latius ramificari. videt̄ esse sufficiēt̄ deductū q̄ ois offensa dei est mortifera. ex sui cōditiōe et indignitate. immo q̄ est infinite fugibilitatis et iupitabilitatis. addēdoyel intelligēdo q̄ sit in iniuriā boni infiniti. et q̄tum in se est abh̄icit ab homine deū tanta elongatiōe q̄ nunq̄ poterit nisi p̄ solā et merā grām illi p̄ximus esse marie p̄ virtū glorie. **P**ater etiā deveniali. **E**t diceret aliq; q̄ de⁹ ideo qz dñs est sine creature in summitate plenī dñi ad faciēdūde ea q̄cqd voluerit̄ quōcūq; voluerit. p̄cedit̄ rōes pdicte ad oñdēdū q̄ p̄t p̄ alij offensa. penā qntālibet possibile infigere nec poterit ei q̄sō dicere. cur ita sac̄ b

bb 4

De vita spirituali anime

autē dicere ita de iustissima creatura. aut
nō peccatrice. q̄ ipa subiacere potest cui
cunq; afflictionē & penalitatē absq; hoc q̄
oporeat dicere eā cē in aliquo culpabilē.
Rūdetur q̄ de pōt absolute & iuste da
re q̄lemlibet afflictionē sue creature imo
virgini Marie. Sed hoc nō erit in pena
& punitōe cuiuscūq; delicti. & ita quāuis
sit afflictio iusta. nō tamē esset ibi iusta pe
na seu punitō nec etiā iniusta. quia nulla
ibi ponere ratō penā. cū pena & culpa cor
relatiōne dicātur ad inuitē. igif. **T**ē
pri
mū corollariū. Nulla offensa dei est ve
nialis de se. nisi tñmodo per respectū ad
diuinā misericordiā. que nō vult de facto
quamlibet offensam imputare ad mortē.
cum illō posset iustissime. Et ita cōcludit
q̄ peccatū mortale & veniale inesse tali. nō
distinguūtur intrinsece & essentialiter. sed
solū p respectū ad diuinā gratiā. que pec
catū istud imputat ad penā mortis. & ali
ud nō. Omne enī peccatū culpabile ex sui
indignitate mortiferū est modo dicto. Ad
didi culpabile. quoniā peccatū est in agē
tibus naturalib;. vbi tamē nulla culpavt
offensa reperiſ. q̄q; in materia hac synoni
me capiātur ut plurimū. peccatū & culpa.
Secundū corollariū. Si nullū infi
nitum vel infinite tale. possit altero cē mi
nus. nullū peccatū in esse offense. esset mi
nus alio. qm̄ omne peccatū est infinite of
fensiū. Non est tamē cōcedendū. q̄ pec
cata omnia simplicit̄ sint eq̄lia. prout dixi
se stoycos referū senecar & tulliū & alij. Si
enī p imaginatōe ponere linea infini
ta in lōgitudine. & superficies infinita in la
titudine & longitudine. & corpus in tria
dimēsione. Vel si a linea recta p traheren
tur linee recurue in infinitū. vel in casib;
silibus multis. nō oportet dicere omnia
ista esse equalia. v̄l in dimēsione. vel i cur
vitate. quāuis esset q̄libet in suo genere
infinitū. Sic nō offensas etiā infinitas
oportet ponere equales esse. sed vna est
granior altera & multiplicior. quare. **T**ē
Tertiū corollariū. Obligamur deo
ad gratificatōem. & gratiarūactōez. ex hoc
q̄ peccata nostra venialia nō imputat ad
mortē. sicut tenemur ex remissione morta
lium. quoniā v̄tobiq; cōcurrunt misericor
dia dei nō imputās pcta nisi ad penā tem
poralē. que de sua indignitate iputabilia
sunt ad mortē. vñ de possibili. aliud de

lege statuta. Immo forte ita dicere de oī
bus iusticijs nostris. que quātū de se sunt
sunt sicut pānis mēstruare p̄sertim post
pctm. aut absente gratia. **Q**uartū corol
lariū. Peccātū venialiter ex deliberatiōe.
abutit̄ dei misericordia q̄ cōcessit peccatū
illud esse veniale nō mortale. Relucet in
sup misericordia dei in hoc. q̄ abusus ille
deliberatus nō est nisi venialis. Juxta re
gulā magistralē. q̄ cōsensus inveniale. nō
est nisi venialis. intelligēdo de veniali ex
suo genere. et nō de eo quod veniale dicit
ex eo q̄ per surreptōem aut infirmitatem
aut ignorantia aut actus imperfectōem cō
mittit. Oppositum enī dicere eē dānare
omnes homines presertim eos q̄ mentiūtur
etiā iocose quia deliberate faciūt actū quē
sciunt esse culpabile. **R**egulā vero illa q̄
nullū p̄ctū est adeo veniale. qn fiat mor
tale dū placet. intelligit̄ de venialib; secū
do modo dicit. que ideo sunt venialia qz
sine pleno cōsensu ratōis ppetrātur. ad q̄
si cōfessus pfectus & places aduenērit nil
mirādum si reddūtur mortalia. q̄q; non
sint iam idem act̄ qui prius. sed bñ siles
in specie. ex alia tamē radice videlza libe
ro cōsensu pcedētes. **V**el intelligēda est ta
lis regula s̄z dum peccatū veniale placerz
inc̄ptum peccatū est & dei offensiū. absq;
aliquo quocunq; motiuo vel allectiō ad
peccandū. Istō enī videt̄ esse diabolice ob
stinatōis p̄riū. qd impugnet̄ de & odio
habeat gratis. **H**z vbi quis habz actum
quē scit ee veniale. nō motus qz offendit
deū sed qz delectat se. & nō vellit ipm age
res i deus ad mortē & amicicie sue pditōez
imputaret. agit quidē male sed nō morta
liter de lege. **S**i rursus obīcīt q̄ agens
cōtra cōsciam edificat ad gehennā. distin
guendū erit de qualitate ipius cōsciesi sit
de mortali vel veniali. & sc̄m hoc rñden
dū est. **Q**uintū corollariū. Nullū idē
actus numero elicitus bonus aut merito
rius. est peccatū etiā veniale. **D**uins oppo
situm opinari sunt aliq. sed iudicio meo
fallunt̄. aut quia loquunt̄ de actibus exte
rioribus qui nō sunt nisi respectiue boni
aut mali vbi idem act̄ est optimus & pessi
mus diversis respectib;. sicut passio chris
ti q̄ erat actio iudeorum. Aut si loquātur
de actibus intrinsecis elicitis a voluntate
non habebunt̄. q̄ eadem volitio. que est
mala venialiter. sit bona meritorie. q̄uis

Lectio Prima

61

illa que similis est, et quae velut impceptibⁱ
liter potest succedere ad ea magni valeat
esse meriti apud deum. **S**extū corollariū
Veniale peccatū si nō remittit punit se
solo vel cum mortali pena eterna, hoc est
quia de taxant de lege sibi certā penā q̄
soluta remittit offensa totalis cōtracta. **E**t
ita potest utraq^o opinio sustineri, tam illa
que ponit peccatū veniale cū mortali pu-
niri eterna pena in foro iusticie infernal/
ut dicit. **R**epositinus q̄ illa q̄ dicit oppo-
situm/ponēdo q̄ offensa venialis bene re-
mittit soluta pena absq^o remissione mor-
talis. sicut de pena v'l penitēcia debita pec-
cato mortali dimisso/ probabilis est opini-
o. **D**icēs illam penitētiā quādōq^o fini-
dam etiā in inferno/sicut et soluitur hac
vita homie existente in mortali peccato/et
vocat penitētia soluens non recōcilians.
Oppositū sensit aliorū sententia. q̄ hec mi-
tior est. **E**t pro intellectu pmissorū con-
siderandū est q̄ in oī peccato actuali tria
sunt saltem distincta ratiōe/scilicet auersio a
deo bono incommutabi. et isto vocat offens-
sa eius, ad quod seq̄tur necessario impu-
tabilitas ad penā que vocat indignitas.
q̄uis posset non imputari/et dū imputat
vocat reatus/et hoc est secūdū/tertiū est cō-
uersio ad bonū cōmutabile qd̄ secū ipoz-
tat maculā et obscuritatē/qm̄ anima qnto
ampli? ibeserit p̄ cupiditatē reb^o mutabili-
b^o/tanto pl^o macula^o et feda^o/et ab illa lu-
cesugna decidens in teuebrofa demergit.
Dicam^o igī seprimo q̄ p̄ctū qdlibz si
cūt est finitus act^o/sic est finita auersio. et
finita talis macula seu tenebrositas, et in
ita banc auersionē libidinosa maiorez
vel minorez dicit sc̄tū thomas p̄portiona-
ri penā sc̄dm intensionē et remissionē acer-
bitatis/ut q̄stū glorificauit se in deliciis/
tantū p̄portionabiliter habeat et tormētum.
Ad banc peccati cōditionē aspiciūt ut
opinor illi: qui ponūt qdlibet peccatū eē
solū finite malicie. q̄ nō video eos salua-
re posse q̄ nō debeat sibi pena infinita se-
cundū acerbitate si natura esset capax. vel
deus hāc vellet infligere: quoniā hoc agē;
do deus nō solū iuste sed et misericorditer
ageret conservando naturā. **E**t sane impli-
catio est dicere q̄ absq^o misericordia poss^o
peccatū aliquod p̄ finitā penā aut infinitā
tam sufficiēter puniri. Nam quātuncq^o
daretur de pena p̄ peccato. nisi deus mise-

ricorditer remitteret offensam. semp rema-
neret dignū puniri ut prius. imo q̄ talis
pena sit remissiva et deletiva peccati/esse
nullo modo p̄ absq^o dei misericordia libe-
ralissima. **D**ivero attendam^o p̄ctū fm
ita primā et secundā rōes/constat q̄ p̄ctū
mortale qdlibz auertit a summo bono. et
est obiectu infinitū. silr imputat etiā de
lege ad penā eternā et infinitā duratiue.
Sed de p̄ctō veniali an p̄prie debeat dici
offensa stāte lege. q̄ nō priuat amore licet
ipm quodāmodo ledat. an etiā de facto iū
pūset ad penā eternā fm foro iusticie ifers
nalis. iā aliqua dicta sunt postmodū tra-
ctabī dū iuestigabim^o si p̄ctū veniale sit
cōtra p̄ceptū dei. **D**ico tamen generaliter
de omni peccato illud esse ad penā infinitis
tam imputabile. et q̄ non imputat hoc agit
misericordia copiosissima redēptoris.

Decanū corollariū. **I**mplicat deum
punire ad cōdignū si per hoc intelligam^o
sic cū punire q̄ iuste non possit amplius.
Si autē dicamus punire ad cōdignum:
quia punit q̄stū recta ratio et iusticia exti-
gunt et taxant de facto tale peccatū esse pu-
niendū. tūc omne p̄ctū punit aut punit
ad cōdignū quia sc̄tū tantū punit q̄ntū pu-
niri deus vult et ordinat rectissima iuris rō
ne. **N**onū corollariū. **N**ullū peccatū
potest remitti nisi p̄ hoc q̄ de liberaliter
nō imputat illō ad peccatū. **H**oc prophe-
tavit dicens. **B**eatū vir cui non impu-
tauit domin^o peccatū. quasi exponens ille
lud quod premerat. **B**eatū quoū remis-
se sunt iniquitates. **N**am hoc posito pec-
catū tollitur. hoc remoto nunq̄ amoneat.
Dualiter vero fiat ista nō imputatio varian-
tur doctores. **Q**uidā dicūt nihil aliō cē
deū nō imputare p̄ctū/et illō nō imputare
ad penam. **D**e v̄tīq^o cum sit imutabilis
inquietū nō dicit nūc imputare et post
nō imputare ad penā. nisi per respectum
ad extrinsecū et relationem ad penam. **T**as-
tes consequēter habent concedere q̄ nū
lum peccatū totaliter remittitur quousq^o
pena tota persoluatur/ neq^o mortale neq^o
veniale licet dicāt remitti mortale quādo
desinat imputari ad mortem eternam tan-
q̄ p̄incipalem. **A**liorū est positio q̄ si
etiam nulla penavīt̄tū statuta a deo
pro peccatis. nihilominus potest adhuc
committi peccatum/ et potest etiam remit-
ti/non quidem ex macabilitate dei. **S**ed

De vita spirituali anime

quia in eternitate sua decreuit pro tali cunctis agētem esse indignū suo amorez sua iustificatōne et dignum punitōne quantalibet/etiam posito q̄ nullum vellet infligere/et pro alio tūc: quia talis mouetur aut alio modo se habet q̄s prius/ saltem ex cursu tempis significat istum suo amore et tollit omnē indignificatōem ad penaz.

Et si queritur ratio. **H**ic prōne volūtas Nam hoc honore dignus est quē rex volue rit honorare. **S**equitur ex hac positōe q̄ probabilior videſ nullā eē absolutā necessitatē ponendi caritatē distinctā p̄ iustificatōe imp̄i/ et saluat cōmode verificatōe cō tradictoriōz sine dei mutatōe p̄t tactuz est. **D**ecimū corollariū. **P**robabile est nullū actum creature de p̄ se et intrinſece/esse bonum bonitate moris aut meriti aut simili malū nisi per respectū ad diuinam rationē et voluntatē. quia videlicet diuinā volūtas et ratio significat hominē, p̄ tali actu: et p̄ alio indignificat. **I**mmo dicimus q̄ sine actu quo cūq; possit dignifica recreaturā/ ut p̄ vero eā posset silt̄ absq; q̄ cūq; actōne aut omissione aut pro quo cūq; actu cuiuscūq; generis indignificare non ita est mihi p̄spicuum quāuis si attendat dñantissima dei virtutē respectu sue creature/ qualiter cūq; se habētis in agēdo. vel omittēdo: nō videſ vslq; quaq; cūdēs esse q̄ hoc nō potest. sicut exemplū videtur eē apostoli de figulo: qui ex eadem massa format̄ vas in honore. aliud in contumeliā. **S**i autē attendit̄ dei sapientiar̄ bonitas istō dicere nō videſ congruū. **I**deo nihil hic pono nec assero/ magis tamē inclinor assentire scđo q̄s prior causa patebit in dīcedis in materia de obligatōe. **E**t iuxta hoc cōsequēter habet facilis manuductō ad videndū: quō nihil est malū nisi q̄ p̄hibitū/ et nihil bonū nisi q̄ a deo acceptū et de non ideo actō nostros vult vel approbat q̄r bonos/ sed ideo boni q̄r approbat. **S**ilī ideo mali q̄r prohibet̄ reprobat. **N**e mo tamē murmurēt / nemo conq̄raf/ qm̄ iustus est in oib⁹ r̄ys suis et sc̄tūs in oib⁹ opib⁹ suis. **S**apiētie. xij. **Q**uis tibi imputabit si pierint natōes q̄s tu fecisti: **O** si dicat aliquē actū esse malū q̄nullo modo potest esse bonū et contra. **E**t q̄videreſ q̄ talis actus/ ut pote odiū dei/ eēt intrinſece malū. **R**ūdetur hic per simile de actu exteriori p̄cedēte ab interiori. **N**ā et si sit

aliquis actus exterior ita malus q̄ stanti bus eisdē circūstatijs omib⁹: nullo mō possit esse bonū/ nihilomin⁹ dicit extrinſece malus et potest esse nō malū. si p̄ se pone ref: vel a quibusdā circūstatijs suis esset denudatus. **D**icendū est silī de acībi interiorib⁹ compatis ad primā regulā. **N**āz actus odij dei elicitus a demonib⁹: vt elicatur cū omib⁹ suis circūstatijs. nō potest nō esse malus, potest tamē non eē malus si p̄ se ponereſ aut alijs circūstatijs vestiſ. **E**t fm hoc tractareſ hic et solueretur q̄ ſtio de dispensabilitate vel indispensabilitate legis diuine respectu creature. et quō potest vel nō potest deobligari. **U**ndecimū corollariū. **O**mnis rectitudō moral̄ ipius volūtatis/ resultat ex p̄formitatem ei⁹ aut suorū actuū vel omissionū ad diuinā legē et eius rectā rōem/ sicut actū extēiores nō dicuntur boni nisi per cōformitatē ad interiores elicitos. **I**ntra quod p̄ potest eē pulcra deductio/ qualiter nihil est verum nihil pulcrū/ nihil potēs/ nihil appetibile/ nō pro quanto primeveritatē et pulcritudini/ et potentie et suauitati cōformātur et ita de similib⁹. **E**t proportionabilitet de falso turpi et fugibili. **H**oc est q̄ antiqui dicebant nihil esse verum nisi a prima vereitate. **D**oc modo ſepe deducit beatus aucti. nominati in suis confessionib⁹/ et volūtas quelibet in suis operatōnib⁹ querit imitari deum/ quantum cūq; erret/ aut male habeat. quēadmodū in illa furta comestione pomorū in etate sua puerili dicit quiesſe non voluptatē/ sed similitudinē quādam omnipotentie et libertatis diuine/ primo confessionum. **S**imiliter de catilina quem Salustius dicit grauito malum ſuisse deducit. **D**ec oſtentunt q̄ bonitas creaturarū et earum veritas et pulcritudo et similia non ſint ali quid maius intēſiue cū deo q̄s de sol⁹ licet possint dici p̄lēs bonitates aut veritates impropriæ et quasi extensiue. **E**xemplum de ſaitate vrinet corporis. et de bonitate actū interioris et exterioris. **P**alā est ergo q̄ in ipso viuim⁹/ mouemur sum⁹. **D**uodecimū corollariū. **I**n eodē actu p̄currere poſſunt multiplices rectitudines/ aut bonitates. vna nature, alia moris de genere altera gratie/ altera glorie/ et hoc est secundū diuersas habitudines p̄ſiderāti cūdem actū p̄formari multiplicitate diuine legi/ ſeu

Lectio Prima

61

bonitati. Non quod in deo sit aliqua diuersitas in suis legibus que dicatur realis vel formalis sed quod ipsam eandem conceptum diuer simode et consideram secundum habitudines distinctas realiter ad creaturas que habitudines non sunt ipse deus solus sed ipse et creature sic relate et considerate a quibus distincti conceptus ab intellectu formatur et abstractur per potentiam longe fortiorē quam sit estimativa ouis que ex speciebus lupi sensatis elicit in imitacione non sensatam. Et quis conceptus absoluti non connotetur. tamen quod a tali multiplicitate connotatorum elicuntur et abstractur retinetur in suis modis representandi virtualiter illos modos representatiuos rerum diversarum ex quibus sumptui sunt et causati sicut essentia vita et intellectus in deo et sapientia et iusticia et fortitudo. Et non dicitur nisi deum ex parte rei penitus eundem quis opatio intellectus diuersimode negotiis circa eum et his quod videt in creaturis et ex habitu in eis earum ad deum et adiuicem. Hic igitur deus intuitus sufficit causare tales conceptus distinctos absolutos absque hoc quod necesse sit ponere in motu in obiectali que deus est aliquam distinctiōem ex parte eiusdem. Si autem in oppositū allegetur augustinus de rebus quod alia rationes conditae sunt homo alia equus et quod illae rationes sunt incommutabiles et eterne remittit ad intellectum quem dat ockam in hac materia super primo sententiarum in qua explicatōne si rūdis iudicet nescio quid appellabif subtilitas. Note hic quod doctores etiam sancti sunt magis reverenter glosandi in multis quod ampliandi quoniam non omnes semper aduertentur aut aduertere cogitauerunt ad proprietatem locutionis. Impropter autem non ampliari debet sed ad proprietatem reduci alioquin quid miseris si augetur deceptio. Secundum postremo quod non est in potestate libera voluntatis creare facere aliquod bonum morale aut gratuitum nisi ex dignitatem evolutionaria prius legis. Et sic patet prior quod nulla potest esse creatura rationis impeccabilis per naturam aut naturaliter rectitudo honestatis. Patitur super necessitas ponendi gratiam esse necessariam ad omne bonum supra gratuitam largitorum bonitatis naturalis quam bonitatem constat non esse stante re ipsa quod non sit bonitas nisi per quam fluat a priori bono et exemplari per eadem conformata. Sapientia tua

iusticie initium est. Dico igitur sicut omnis actus positivus habet performatum naturalem ad primū bonū et ideo bonum est saltem bonitatem naturali. Ita si ille actus sit libertatem habet de bonitate honestatis quantum habet de performatum ad primā honestatē. Sed ista conformitatem non potest elicere nulla natura voluntatis nisi comunicata sit sibi facultas et gratia in predicto alia quod sit illa solū res ipsae substantia actus et non ceteras circumstantias quicadmodum sunt circūstantie finis et directoris intentoris et similares. Ex quo consequenter deducit necessitas humiliatiois nostre ad deum et quod non glorietur an eu stulta presumptio omnis carnis nec apponat ultra magnificare se hoc super terram. Ex hoc insuper pelagiana heres et in gratitudo superba confundit. Denique propter unum est quarta necessitate despare debeamus de virib⁹ nostris nec ponere carnem brachium nostrum nec confidere in homine sed prius cere totam spem nostram in deum ne confidamus sed libaremur et nutriamur glorificemur. Innotemus igitur sibi tanquam summe potentie et glorioissime maiestati quod ad propriatum patri et hoc per vim irascibilem cuius obiectum est bonum arduum et honorificum. Innotemus sibi tamquam praeter infallibiliter etiam quod ad appropriatum filiorum et primogenitum. Innotemus sibi tamquam bono optimo et suauissimo indefectibili quod approbatum spiritu istud per concupiscibilem. Ita vero innotemus opatur et solidatur tres inter virtutes theologicas fides spes et caritas. Huius tria perfecto miraculo summa opera causant in anima benevolentiam fideliū. Nonne miraculum ingens est taliter innotit in veritate incognitus et inevidibilis. Pater autem hoc ratione naturale quod citius dissentiret homo vere fidelis prior principio putat dicitur vrylhelmus Parisiensis. quod alii cum articulo quantumlibet invidet. Hoc enim est sapientiam grecorum et scadentia in deo et seculi tyranno et corruptelam virtutem originari. Propterea bene enunciavit apostolus quod fides est donum dei neque glorie nisi credit aut quod gloria in domino glorietur. Ceterum non minus est in ipsa specie certitudine miraculum. Nam qualiter obsecro inter tot flumina humana fragilitatis et vicissitudinis incertissime potest dicere aliquis cum apostolo. Tertius sum quod nec mors neque vita. Terci me separabit a caritate dei quod est in christo iesu. Qualiter inter hec per ita certificari anima et quietari

De vita spirituali anime

ut dormire dicat et requiescere in idipm/ quoniā singulariter in spe cōstituit eā do minus/quēadmodū pulcre declarat Bernardus sup cātica super illo. Introduxit me rex in cubiculū suū. Zogita si potes et quantū potes. Tu hoc hic esse miraculū grande fateberis. Porro de caritate qd dicem⁹/ quale est in ea quātūq; miraculū. purificat hominē et gratū reddit deo. ambulante in om̄ib; mandatis ei⁹ sine qrela. Nihilomin⁹ dicere facit ex affectu homi. qui eiusmodi est cū apostolo Venerans saluos facere p̄tōres/ quorū primus ego sum. Non vtiq; mentiebas apostolus studiō hūilitatis/ sed ita de se sentiebat reputatiōe proprie fragilitatis et indignitatis/ cui tamē dignus nō erat reliquias mīd⁹. Si querat aliq; a me quō possunt hec fieri Non me interroget/ immo nec quēq; aliorū/ quoniā solus spūsc̄tūs horū miraculorū spūnūlū sicut est opator⁹ sol⁹ ita solus est doctor. Preparet homo ad hec capienda mentis puritatē/ nō oris loquacitatē expectet. Vis ergo secretū cognoscere transfer te a theologia intellect⁹ ad theologiā affectus. de sc̄tia scilicet ad sapientiā. de cognitōe ad deuotōem. Hec est theologia illa quā magnus Arseni⁹ vir grecis et latinis litteris tūc eruditus. fatebas se nescire. imo nec primā litterā alphabeti sui dīdicisse. que theologia vtrinā nobis omnibus qui theologi notamur/ tam familiae, ris esset q̄s extranea est ignotaq;. Poterām diut⁹ ac lōgius ista p̄rahēre/ p̄serti⁹ ad collaudationē spei collocāde in domino. Sed nimia fortassis esset disgressio. et in sanctorū opusculis laus hui⁹ virtutis abunde posita est. Noīatim in vrylhelmo parisiē. de virtutib; et in illa cōpilatōne sati⁹ vulgata et certe fructuosisima que de virtutib; sumi⁹ intitulat. quam cōpilationē ita cōsonare verbis et sentētis cum eodē vrylhelmo parisiensi experior. q; per suasum habedynā summā ab altera sum, p̄t̄ esse. aut vñū vtriusq; autorē extitisse. Ad hec scripta et similia vos remitto quo, niā etiā materia et questio post prandii disputāda. poterit nos eleuare magis ad capiendū miracula et misteria huius spei. Est enī questio vtrū inter om̄es virtutes theologicas/ virtus spei sic nobilissima siue perfectissima. ¶

De lectione prima:

Lectio secūda

H̄sum p̄missiōi mee. nā pollicit⁹ iū si meministis me p̄ima lectōe iuestigaturū pro viribus. Qualis est illa lex cu iūs transgressio vitā spūalem quā dat ba/ ptisimus spūllanci adimit et mortis etne reum facit. ¶ Hec nimirū dubitatio nō parua est neq; inutilis. vbi nō de lana ca/ prima sicut loq̄tur satiricus. sed de aīa. nō de paupere regno. iuxta verbū Statū. s; de vita beata sit questio. Si socrates omnē phie rōem ad mores transtulit et hinc lau/ datus est a Tilio Seneca et Augustino. Si p̄terea phi fere om̄es presertim stoysi: i mori ipsi qd vir credideris. epicurei solaz benevulēdi cognitōem. ceteris p̄tulerunt tanq; ea sola teste Apuleo vitupabilit̄ ig/ noretur Quid ager xp̄ian⁹ cui re promittit eternitā spes p̄ premio bone vite. ip̄e su/ puacuis et inutilib; inuestigādis quo pa/ cto se totū impēdit omissis que ad vitam sunt necessarijs. quasi n̄ et alto iubēte au/ diat. quie tibi p̄cepit deus illa cogita sem/ p: et in plurib; opib; eius ne fueris curiosus. Unde et iudeis q̄s carnalib; et min⁹ capacib; celestiū. dicebat dñs de lege sua. Deute. iiii. Hec enī est sapiētia vestra et in/ tellect⁹ corā populis. ¶ O q̄squis adest q̄ de ingenij acumine gloriāt. qui p̄ter subtilia et difficultia nihil iuestigare dignat. ver/ tatē huic acie sueratōis velim. suū hic inge/ niū exerceat. Affirmo multā hic esse p̄fun/ dam et vberē. studiosissimis quātālibet in/ genij laude p̄ditis. p̄scrutatōis materiam etiā sup eas steriles q̄s nōnulli solasmira/ ri solent imaginationū varietates. ¶ Pro/ p̄terea nō me dignū arbitrat⁹ sum q̄ diffi/ cultatis huius nodos ad integrū valerez enoluere. Nihilomin⁹ aliqd dicere vel im/ pfectuz. tum necessitas tuū utilitas omnī pluries impulerūt. Hecū siquidē et cum alijs sepe recogito. multas ex ignorantia hui⁹ negocij suboriri turbatōes i policijs tā ecclasticis q̄s tēpalib;. In hoīm p̄terea cōsciētis mō scrupuli vani etēnēdi surre/ pūt/mō p̄ceptus insurgit temerari⁹. et au/ daciōr q̄s satis est. fit insup qm̄ ignoratur virt⁹ legis diuine freq̄ne irritū mādatum dei. p̄pter traditōes hoīm. Sit ampli⁹ de le/ ui iugo xp̄i et lege libertatis. iugū ferreū et on⁹ graue. p̄mens ceruices xp̄ianor⁹. dum sc̄z aliq; suas oēs leges. suas institutōes.

Lectio secunda

Bum pmissio mea non possit
ministris me prima lectio iuelli
viribus. Qualis et illa lex cu
tello vita spualem quia dabo
pustanci adimit et mortis esse
et. **D**ec nimur dubitatio no
nec inutilis. ubi non de lana cu
loquuntur satricus. sed de gian
regno. iuxtererbi. **T**racch de
fir questo. Socrates omni
ad mores transalpae et hinc lau
lio Seneca et Augustino.
phi sere omnes peccati stocci i
vit credideris. epicurei soli
cognitorem. certe proulerunt
teste Apuleo ruituabilitate
d ager epian? cui repromini
v p premio bonerite. ipse
utilis inuestigatis quo pa
pebit omisis que ad vitam
us. quasi si et alto iubete au
pcepit deus illa cogita sem
v ogib eius ne fuius curios
iudeis qas carnalito et min
stul. dicebat dñs de legelius.
Deceni et sapientia vestra in
opulis. **O** qas quis adest
minte gloria. qui pter subi
mibil iuicigare dignat. re
ratonis velum. sū hic inge
ffirmo multa hic else pha
diostissimis quā liberis
tis. pscrutatis materiam
les qas non nulli solasmira
tioni varietates. **A**no
gnū arbitrat sum q diffi
citos ad integrū valere
omnī aliquid dicere vel im
cessitas tu virilitas omnī
ut. **D**ecū siquidē et cum
to. multas et ignoramus
orū turbatores i polici
z tēpalib. In boim pter
rupuli vam ptenēdi fure
is insurgit temerari. cui
est. sit insup qm ignoramus
nefreqnt iurū mādarum
des boim sit amplē delo
z libertatis. in pter
ceruicē epian op. dun
z leges. suas infaunō.

Lectio Secunda

61

suis regulas et statuta/ arbitrari volūt ac
cipiēdas esse sicut. pcepta legis dei / ad et/
ne mortis interitū si ptereātur mergentia
Das vero traditōnes hoim/ quis cūctas
dinumeret in canonibz summorū pontifi
cum/in constitutōibz synodalibz puincia
rū aut dyocesiū. in religionū regulā. in vni/
versitatē collegiorū et ecclesiaꝝ statutis. in
edictis impatoribz et principibz et in plebisci
tis cōitatu. Quarū plures sub excōicatōe
late sentētie. Alii sub intermitatōe diuine
indignatōis. Alii sub voto Alii sere om
nes sub iuramenti aut fidelitatis debito
stringūt et obligant. **O** si adam vir talis et
tatu/vnicū discipline pceptū hñs/ in il
lo corruit. Nos inter innūerabilia positi
qualr euadem? **V**ix potest imbecillitas
nostra diuinias leges ad numerꝝ paruum
gratuita sua benignitate reducetas ipere.
Viam igit obſitā tot spinis constitutio
nū semet inuoluentū/ et obūbrantū. qas
inoffenso pede trāsiliat. **S**ic qd dire
rit petrus apl's Actuū. xxv. **Q**uid tētatis
deū imponere iugū sup cernicē discipulo
rū. qd neq; nos neq; patres nostri porta
re potuim? **H**oc ait aduertēt et pia ppassiō
ne deplorās egregius doctor augu. ad in
qas itōes ianuarij ipam in q̄ religionē nrāz
quā māifestissimis et paucissimis celebra
tionū sacramētis. dei voluit misericordia
esse liberā. seruilibz premūt oneribz. ut co
lerabilior sit cōditio iudeorū qui legalibz
sacramētis/nō hūanis psumptōibz subi
ciunt. **S**i tuo tpe sic dolebas. o sapiēs au
gustine qd nostra tēpestatē dixisse. vbi p
varietate et motu capitū. incredibilis ē vā
rietas. et dissona multiplicitas onerū hu
iusmodi seruiliū. et hūanarū pūt loquers
presumptionū. **I**nter q̄s veldut inter laqos
atiaz et ligātia retia/vit quispiā secur? et
indephensus incesserit. **D**ec est q̄rela q̄lē
olim apō deuotū berū. detulerūt quidaꝝ
ex monachis et ppter quā cōpescendā/ sic
modo nitimur agere. scripsit volumē pul
cērimū de pceptorz dispensatōne. q̄ liber
hūic op̄i nostro p fundamēto supponat.
Venigz q̄cūd dixerō accipiat nō det
minat. sed inq̄stue positiū. pserim vbi
determinatōem precedentiū sc̄torū et docto
rū exp̄ssam nō inuenero. **H**ibi quidē oc
casione studiosis mīstrasse suffecerit. **E**t
pro intellectu dicendoꝝ sunt descriptōes
et distincōes p modū considerationū pre

mittēde. **L**et diuia pceptoria/ est signū
verū/reuelatū creature rōnali. qd ē notifici
catiū recte rōnis diuine. volētis teneri il
lam creaturā seu ligari ad aliqd agendum
vel nō agendū/pro dignificatōe ei ad et/
nam vitā psequendā/ et dānatōem euitan
dam. **D**escriptio bēc causalis est aut ad
causalē reducibilis. **L**ui ratōnabilitatē
nō melius suaderet valem? q̄p descriptōis
p̄tes si discursum habeam? **P**onimus
igit signū pro genere. qr deus s̄ solo non
obligat creaturā rōnalem/ nisi p notifica
tionē s̄ue rōis recte. dictatōis et volētis crea
turaz sic teneri seu ligari. et qr notificatio
ista fit aliquā p̄ voces. nūc p scripturā. nūc
p internā inspiratōem. **N**ox signorū aliō
est vocale. aliud est scriptū. aliō mētale. di
mitto sc̄ordatias. **O** autē creatura ratō
nalis nō p̄ prie obligat nisi per notificatōis
qualē predixim? apparet. qr nisi sic dicat
est p̄ possibile naturalē fatuos et isensatos
obligari. itmo nulla videre ratio. cur non
etiā brūtis talis obligatio posset imponi
cui transgressio ēt imputabil ad penam
aut premū qd nullus cōcessit. Non nega
mus tamē quin res q̄libet indisponsabilitē
tendat in deūz in q̄libet relex quedā inue
nit. p̄out dicūt **B**asilius in suo hexames
ronz sequat ei ambrosi in simili libro. q̄
volūtas dei let nature est. **E**t boetī hunc
bzysum loqndi in pluribz. et p̄metator di
cit naturā a geret ranq̄remoratā ab agē
te infallibili. **S**i qas ob̄iectat de pūlis
quos obligauit de ad baptismata suscipi
enda. et taliter q̄ in utero in materno si mori
ant absq; hmoi baptismo quē cōstat eos
nō solū ignorare imo ne habere posse dā
habūtur. **R**āndemus q̄ nec ibi est pceptu
quale loq̄mūr. cuius transgressio sc̄z impu
tetur ad culpā nouā actualē. **S**ed est ibi
quoddā statutū diuinū. quo nō obserua
to nō reddit hereditas in adā amissa.
Et q̄ protin̄ eliciendū vides corollati et q̄
nullā creatura rōnalis potest ēt indigna
deo. tāq; proprie pēccatōis. absq; pmissio
ne vel omissione libera rei illicite. ad cui
oppositū erat obligata. **O**b̄jectet aliq; de
policia hūana q̄ a diuina exēplata est.
In illa enī q̄nc ligant ignorātes in eis q̄
iuris sunt. **R**āndet q̄ unll̄ q̄ p̄ ignorantiā
inuincibile sufficiēter allegare. p̄t transgres
sor legis appellari. neq; q̄ ad deūz. neq; q̄
ad hoies. **P**lerūq; m̄ psumit apō homies

De vita spirituali anime

aliq̄s esse sciens. q̄r nō potest iuridice per testes iustā sue ignorātia causam assignare. propterea condēnatur aliquādo p̄ bovinis ille q̄ vere innocēs est ap̄ d̄eum.

Sequitur statū et his q̄ apud faciētem illud qd̄ in se est nulla est ignorātia iniūcibilis/ neq̄ iuris neq̄ facti in lege diuina. vel agens ex igno:ātia tali nunq̄ peccat. **P**rimā p̄tem tenuerūt doctores excellentes ut r̄wilhelmus parisien. **C**ōtra quos sunt valide r̄oes p̄sertim de ignorātia facti. nā z in talib⁹ eccl̄ia etiā fallere potest et falli absq̄ p̄tō. ut cōcubit⁹ iacob cū Lyano nō inculpat⁹ z ita de similib⁹. **P**ro p̄te altera sunt alii ut r̄wilhelm⁹ antīsiōdoren⁹ q̄ talē ignorātia iā p̄serti facti aut iur⁹ humani dicūt posse cōtingere et ea insup̄ casare peccato. **E**cceas similr̄ actiōes nō esse culpabiles que pueniunt et ipsa. et hoc sic qñ si nō esset ignorātia talis/ nō fierēt huūlmodi actiōes secus v̄bi agēs nō minus efficeret id qd̄ agit ignorātia tali nō extātē. **D**eniq̄ dicit signum rex qm̄ signa fallaz si ligare qñq̄ dicātur de p̄ accīs. ut cōscientia erronea. nihilomin⁹ de p̄ se z p̄ p̄ie legis obligatorie vim nō habet. **S**ubiungit in descriptōne signū reuelatiū creature rōnali. **E**t enī sola rōnalis crea tura obligabilis est. q̄r sola capax est diuinorū preceptorū. cū subiectōne. **V**ñ posset esse aliqua creatura rōnalis non eleuabilis ad cognitōz hmōi. ut infantes sunt de facto p̄ tepe nō eleuati. ideo nō obligati/ aut si esset capax et si nō esset subiecta deo quemadmodū sp̄ūscitūs nō est subiectus patri et filio. a quib⁹ p̄cedit⁹ cognitō nē immēsam accipit. talis nō cēt p̄prie obligabilis. **E**t quoniā p̄cepta diuina prout ordinat ad dēcum⁹ beatificati⁹ est/ cognosci nō p̄nt a creatura rōnali ex solo lumen naturali. necesse fuit cōcurrere reuelatōem quoq̄s mō fieret/ sive p̄ angelos sive p̄ hoīes/ sive p̄ internā illustratiōnem sicut apl̄s loqtur de ph̄is/ quib⁹ dicit fuis se reuelatū illō qd̄ occultū est dei. **H**ic ei sentiūt doctores q̄ nemini decesser̄ de in quoq̄s loco ponere qui faceret qd̄ in se est vtēdo sc̄z bñ donis iā habitis. qn̄ eum de necessariis ad salutē diuinis⁹ illustraret sicut dicit petr⁹ Actu. **S**equitur in descri ptiōe q̄ est notificatiū diuine r̄ois recte volentis teneri illā creaturā vel ligari ad aliqd̄ agendū vel nō agendū. q̄r sit a qbus

dam'questio q̄ sit rō obligatoria in deo/ recta ratio vel volūtas. **N**oni h̄ic v̄trūq; quia nec recta ratio sine volūtate. nec ecōtra sunt in deo obligatōis cōplementum. **P**reterea qntūcūq; notificeſ volūtas sui sup̄ioris/ n̄i p̄ illā velit ligare nō p̄surgit obligatio. sc̄m deductiōem durādi i hac materiā v̄bi querit an teneamur in oībus cōformare volūtatiē nostrā volūtati diuine. **S**i enī sortes leuat festucā. sc̄t theolo gus. q̄ hoc deus vult et ita de quocūq; effe cti qui p̄ducit. **N**ō oportet m̄ vt videſ p̄ theolog⁹ talis obliget velle silr̄. q̄uis forte in his que p̄tā nō sunt. teneat non se dif̄ formare remurmurādo aut cōtranitendo volūtati efficaci dei plene cognite. quēad modū forte r̄wilhelm⁹ antīsiōdoren⁹ et alii sentiētes oppositū prioris sentētie intelle xerūt. **A**ttamē hec cōseq̄ntia nō valet. **I**sta volūtas est iustissima. vel ista inclinatio et tendētia sunt rectissime. v̄puta inclinatiōnes naturales ergo p̄formās se p̄ actum liberum talī volūtati aut inclinatiōi in revo lita. aut in obiecto ad qd̄ est inclinatiō. n̄i q̄ peccat. **S**tat enī q̄ deus p̄ceptū ad op̄positū dederit vt q̄ actuali volūtas nihil eliciat. **F**atemur tamē q̄ si act⁹ elicit⁹ esset oīno talis. q̄lis est act⁹ natural⁹ ille nunq̄ cēt difformis. **N**ā hoc claudit repugnat⁹ am. sed hoc dicere. vel paꝝ vel nihil est. **T**andē subinserit in descriptōe/ p̄ dignifi catiōe ad eternā vitā cōsequendā/ z dāna tionē euitandam. **D**emini me legisse in Durādo q̄ si nulla fuisset facta reuelatio homi de sua beatificatiōe sup̄naturali aut damnatiōe. nō incurrit⁹ p̄tīm faciēs sc̄p sum reū dānatōis eterne. et ita nullū fuisset p̄tīm mortale. **H**oc dictuz de lege statuta veritatē habere videſ/ sed de possibili neq̄ q̄. **N**ōnevidem⁹ q̄ dans op̄am rei illicite p̄t ad penā hūanarū legū q̄uis sibi prius incognitā iudicari. **E**t q̄cqd̄ sit tñ de possibili ita de facto se res bz̄/ oēm obligatōis diuine legis ap̄d̄ viatores ad finē tendere vt dignificeſ homo ad vitā eternā. et in fer nālē mortē euitet. **J**uxta qd̄ saluāt aliqui nō ip̄probabilr̄/ q̄lī ap̄d̄ dānatōs vel bz̄s non sunt leges p̄ceptiue. q̄les loqm̄ur. ad quas sc̄z volūtas diuina velit teneri salua tos aut dānatōs sub nouis p̄mis aut per nō/ q̄r in saluatis nō est necesse. **I**n qbus marie habz locū illō apl̄i. **J**usto nō est lex posita/ z in dānatis cēt inutile. **A**lioquin

Lectio Secunda

61

dicendū est ut videſſe damnatos continueſſe mortaliter demereri. Quāuis autē digniſſatio ad vitā eternā precipue coſurgat a deo dignificātē. vt a cauſa ſupmaz dñanaz tiffiſſima. ſicut et lez q̄libet a p̄ia lege. p̄fluſit ut emanatio qdā luinosa. Nihilomin⁹ diſſificatio formalis fit p̄ grām ſeu caritātē. et meritoria p̄ actōem bonā p̄ceptorum impletivā. ad p̄cipiētis intentōem quā ex pliſauit cū ait. Si nō erram⁹ in deſcriben- do lege preceptivā tā affirmatiuā quā ne- gatiuā put nō errasse putam⁹. apra eſt no- bis via nō mediocris. ad p̄gendiū q̄ tendi- m⁹ plurim⁹ q̄z lucis allatuſt eſt acieſ ſnostre mētis ad inferendū ſgnoscedūq̄ ſeqntria

D Corollariū primū. Nō ideo d̄r aliq̄ lex appropriateyl pure de iure diuino. q̄ ad illā obligat d̄r. Faciliſt declaratio. q̄ niā ſicut nihil fit abſq̄ deo cauſante. et ni- hil eſt vix abſq̄ priaveritate. Nā ois sapi- entia a dno deo eſt. Nihil p̄terea bonū abſq̄ p̄ria bonitate. nihil pulcrū neq̄ ſuauet- ita de alijſ put lectio p̄cedēs diffiſi⁹ on- dit. Ita ois obligatio caſſa eſt nec alicui⁹ roboſiſvel momēti. ſi nō a deo ipatore ſu- ſmovires habuerit. Nō eſt p̄tā ſiſi a dō inq̄t ap̄ls. verūt̄ nec ois effect⁹ d̄r appropriate diuin⁹. nec ois veritas p̄tinet ad fi- dē. nec ois bonitas ad adoratiōem. Cur nō ſilr poterit eſſe obligatio aliq̄ a deo. q̄ nō obſt̄ appropiate ſpectabit ad lege dīna-

Corollariū ſecūdū

C Non iō p̄cise d̄r aliq̄ lex dīna ſeu de iu- rediuino appropriate. q̄ illā creature rō- nalit p̄ reuelatōem accepit. Itaq̄ fieri p̄t ſicut in antiq̄ lege teneo fuſſe in plurib⁹. Q̄ deus reueleret et tradat immeſtate aliq̄ le- ges p̄ ſolo regimie politico et ciuili. quēad modū de ordinatōe legi israhel de taxatōne penaſ ciuiliū et ſimiiliū dicereſ. et tales appellantur a doctorib⁹ leges iudiciales. q̄ tñ leges tales nō immeſtata et directa in- tentōe ordinat in fine vltimū et ſupnatura- lē. deficityna cōditio deſcriptōis aſſideſte.

Pro cui⁹ eluciſdatōe et ut dicti h⁹ rōnaſ- bilitas magis innoſecat aduertēdū eſt q̄ hō q̄ ſubſtitut ex dupliſ ſubſtātia. vna ſpi- rituali etenā dīnaq̄ alia corpali et mortali dupliſ h̄ ſine. vnu ſupnaturale. aliū na- turale q̄ hūan⁹ p̄dici ſeu politic⁹ et ciuiliſ.

Nūc p̄ p̄secutiōe primi ſiniſ date ſunt le-

ges a deo p̄portionate ad finē illū. de q̄b⁹ noſter eſt principal ſermo. et illas appella- m⁹ appropiate dīnas ſeu theologicas ſeu de iure diuino. quēadmodū nō oēſ virtu- tes ſed cas dūtaxat q̄ ad deū immeſtate dīri- gūt. theologicas et diuinas noſam⁹ fidem ſpēm atq̄ caritatē. Proinde ad ſeſq̄ndū ſinē alteſ q̄ hūan⁹ q̄nq̄ d̄r. q̄nq̄ ciuiliſ et politic⁹. leges alie lateſunt. et ut plimuz p̄ hūan⁹ inueſtigatōe ipoſite. Ille vero q̄z uis ordinat ſinalr ad finē b̄titudinis eter- ne ſicut ea q̄ corporis ſunt et corp⁹ ipm ppter aiam factū null⁹ ambigit eas nihilomin⁹ dīnas neq̄z dicim⁹. alioq̄ leges et regu- las medicine q̄ pacto nō eſſe dīnas celebi- m⁹. Ille ſiſde respiciūt ſanitatis armoni- am et uacatē ſenſuū ſtegrā. quib⁹ leſis nōne aia ab uſu virtuosoſ ſactuū dīnoſ ſi- pedita torpeleret. Illas tñ leges ſeu regu- las eē de iure dīno nōdū q̄ſq̄ dīxit. q̄uis teſteſ ſapiēſ medicinā ab altissimo creatā q̄uis deniq̄ ſint in eayel eē poſſint cōclu- ſiones plime p̄ reuelatiōe magis q̄z p̄ hūa- na inueſtigatōe inserte. Perspicuū eſt igi- tur arbitratu meo/legē aliquā nō idcirco dici appropiate de iure diuino. q̄ deo re- uelāte ſucepta eſt. Hmōi at corollarij co- gnitio/pdeſt nō paꝝ ad eluciſdatōe mate- rie p̄ntis/tā circa lege antiquā. q̄z i noua.

Corollariū tertii

Circa qdā deduciſvlereti⁹ q̄ nō oēſ cano- nes ſummoſ p̄tificiū vel decretā ſunt de lege dīna. p̄t hoc ex radice p̄missa. q̄uis alie nō defiſt iſeri⁹ assignāde. Hūt itaq̄ plures hmōi canones ad politicā ſolū cō- uerſatōe accōmodati. **C**oſi dicat aliq̄ ſi bona ecclie oia ſpūalia ſunt. q̄ ſpi- ſitualitatē respiciūt ad ſpiritualitatē indu- cūt. Rūdem⁹ ſub alia diſtinctōe. q̄ in poli- tica ſuveratōe hoiz ſicut ſunt qdā ſpecia- liter deputati et dedicati ad obſeſq̄ndū deo q̄ anthonomatice eccliaſtici dicūt ſeu reli- giouſi. Alij q̄uis ad deū tendat. q̄ tñ ſuuſ magis eſt officiū tracare ea q̄ ſunt ſecula- ſris policie. iō ſeculareſ noiant. Nō aliter dicūt bona primoſ ſe ſpūalia. licet ſint reſ mere ptales. et corp⁹ ſeruātes ſicut in alijſ. Hili rōe leges ordinatē eccliaſtīcā policiā dicūt plerūq̄ ſpūales ſeu diuine q̄ ſuis ipoſrie. et alie ciuiles et hūane. **E**t hoc loco fallūt et fallūt crebro qdā cano- niſtarū pſerti in materia quā traſtaui⁹

De vita spirituali anime

de sermoniis verbis spiritualia indicat illa que esse carnalia et materialia nullus nescit. **C**o rollarii quarti. **L**ex aliqua non ideo dicitur diuina appropriate/ quod ex principiis iuris diuini deducit. **P**ro. quia sicut omnem verum omnino vero consonat. sic omnis lex quantum posita et humana consonat diuine legi. **A**mplius nulla est lex quod non innititur principiis istis. deo iubenti obediendum est. **A**uto risatis a deo parendum est. Superioribus suis in eo quod superiores sunt non est inobedientum/ et ita nulla est lex pure humana. contra id quod veritas habet usus cois. **L**ex pro manu ductae capiamur sile in eis quod dicuntur fidei. **N**on enim fidei ascribimus oem veritatem. que sequitur per ex veritatibus contentis in sacra scriptura. **S**ed illas tantum veritates sibi damus quod specialiter reuelate sunt/ et date ad credendum/ per beatitudinis fine psequendo. **S**ic in superius quod non oia quod per summos pontifices immo nec per ecclesiam approbata sunt. esse censentur defide. alioquin obligaret ad sui creditum opuscula scimus quod omni doctore quod per ecclesiastici approbantur. sicut de multis expressis est in decretorum distinctiis. **H**oc autem dicens neque quod nec omnis lex appellabatur de iure diuino. quam tulit vel summum pontificem vel ecclesiam vel princeps quilibet auctoritate habens dei in subditos. **S**i vero quod non est veritatum talius quod approbat sunt defide. **R**es mitto nunc ad ea quod tractauit ockam in suo dialogo. libro. ii. quis aliqui per incidenti declaratio sum dicturus.

Corollarii quinti

Sequitur ex procedere coassumptis qui busdaturis quod eadem lex dicitur per de iure diuino et naturali. et humana seu positivo. sed alia et alia ratione respectu diversorum. **E**t quidem quod est legis diuina ratio dictum est. **L**ex vero naturalis perceptiva talis habet rationem. quod est signum inditum cuilibet homini non impedito in usu debito romis notificatiu voluntatis diuinae/ volenter creaturam rationalem humana testinari seu obligari ad aliquod agendum vel non agendum. per consecutionem finis sui naturalis. qui finis est felicitas humana/ et in multis debita queratio domestica. et etiam politica. homo enim natura animal ciuile est. **L**ex humana siue positiva perceptiva pure et appropriate/ describitur quod est signum verum humana traditio et auctoritate immediate constitutum/ aut quod non

infert necessaria deductio et lege divina et naturali. ligas ad aliquod agendum vel non agendum/ per consecutionem finis alicuius humani. **S**i quod est particulares harum descriptionum discurrat agnosceretur tuus differentes romas triplicis habet legis. tuus conuenientia in re eadem. **L**ex quidem lex diuina differt a ceteris in duobus specialiter. **P**rimo. quod innititur principiis reuelationis diuine. lex vero naturalis innititur dictam romis quod est insitum cui libet homini non impedito in usu debito rationis quod impeditum sit aut per immersionem cum sensualitate nimia. aut per lesionem virium naturalium sensitivarum. aut per depravationem radicatorum viriorum et consuetudinum puerorum. **L**ex autem humana principali innititur traditioni humanae aut quod est humana/ et hoc quod est humanae dicimus. ppter illas traditiones pure iudiciales/ quas per moysen dedit dominus/ et quod non innititur principiis reuelationis reuelatio est/ nec ex reuelatione. aut ex dictamine pure naturali conuenientia deductio et patet apud omnes si non accederet superioris alicuius determinatus auctoritas. **E**xemplum de ista lege. Princeps in hac terra constitutus est per successionem hereditariam. principi dabit annuatim milia talenta auri. per tributorum et siles. que nec deducuntur apte ex veritatibus legis diuinae et naturalis. nec tam illis contradicere cognoscuntur. alioquin ille non tam essent leges dicentes de quod seueri inique tyrannides et veritate careres. **S**cda differentia legis diuina ad naturalem est. quod lex diuina principali respectu finis spiritualis. lex naturalis naturalis. humana vero lex per adiutorium dirigere. ppter distinctiorem quod data est in tertio corollario de canonibus summorum pontificum. quorum aliqui sunt pure humanae respiciunt in immediate sequitur supernaturalis beatitudinis semperne. **D**is declaratis patet secunda pars corollarii. **S**ed primam manifestum noiatim de hoc per pro non furius facies. **N**a et a deo reuelatum est ad consequendum finem ultimum. et insitum est cui liber homini non impedito in usu debito romis ad consequendum finis naturalis. **N**ihilominus respectu quorundam hominum impeditorum in usu debito romis. potuit repeti tanquam humana in autoritate latum est. quod non debet simplius haberi noiarum. **E**x hoc nihilominus per quod alicuius excellenter ingenij et multarum litterarum. sicut per tria. pposito dici fidei proprie. quod non spectatur ad fidem explicitam exemplificata alterius. Ita de legibus satendum est. **H**ac

Corollarii sextum

Corollarii septimi

Lectio Secunda

61

cessaria deductio ne et lego dina
ligas ad aliquid agendum vel no
consecutio finis alicuius busini
griculas harum descripsionum du
propter tu differentes rōes tripli
sūt ueniēria in rebus. **L**i
divina differt a certis in dobro
et primo. qd in infinito principia
atōi diuinæ. lego vero naturali
mi rōis qd est in isti cuiuslibz bo
impedito in via debito rationis
imēciū fit aut pimectionē cū sen
imia. aut per lectionē vī natu
ruaz. aut p deputatiōis radica
et consuetudinē pueras. **L**e
principali in infinito traditōi bu
i buane et hoc qd ibane dic
e traditōes pure iudiciales
en dedit dīs. et qd nō innuit
uelationē revelatio est nec
ut et dictam pue naturali
ducōe pateret apud oēs. si n
tioris alicuius determinat. au
mplū de ista lego. **P**inceps
ostinatius est p successionē
principiū abū annuaī mil
i ptributoriōs. que ne de
e veritatis lego diuine et na
am illis contradicere cognoscit
illenō tam essent leges dīc
que tyrānides et veritate ca
a differēcia lego diuine ad
lego diuina pincipali respi
al. lego naturali naturali
p advītuōs dirigere prie
data est in tertio corollario
nmoz pōificiū. quorū ali
uani respiciunt in imē
alē btitudinis sempitene
is pat̄ scđa p̄ corollari
uifito noiatum de hoc su
ies. **N**ā et a deo reuelati
nē vltimū. et insinuēti
apedito in via debito rōis
i finē naturali. **N**ihilomē
ndā boim ipedito in via
aut repeti ranibz businā
i ec̄. **N**āqis n̄ debet simplo
and **E**p hoc nihilominus
cellēns in genū et multo
exna ppositō dīa fidei po
arz ad fidē explicita et qu
de legibz faciō est. **D**ic

de causa misericordia dei quas dā leges q
naturali eēnt note si nō p̄ p̄ctā obliterare
et qd si delete fuissent. decreuit rursus inno
uare et innovādo cōitati hoīm tradere. et
eēnt inexcusabiles. et vt p̄ eas finē conse
rent nō naturale tūmō sed eternū.

Corollarium septimum

Sequitur qd nō absurde cōcedi p̄ omnia
principia iuris naturali esse de lege diuina
pprie dicta. **A**licet diuersa rōe. hoc p̄spicuuz
erit si accēdim⁹ quēadmodū oīa principia
iuris naturali deo reuelate ac in bēte conti
nēt letaz antiq̄ q̄ noua ad finē btitudis
eterne. **E**t aliū de forsan istō suadere possu
m⁹ ex hoc qd taliū principioz indita ē no
tificatio creature rōnali p̄ immediatā di
uine lucis irradiatōem quēadmodū tra
diderūt aug. et alij doctores eleuati. et oliz
sup hoc sūt articul⁹ parisien⁹ tpe et vilhel
mi parisien⁹. put legi in brō thoma et bo
nauētura declarat pulcerrime in itinera
rio mētis in deū/ oīdēs nullū eēdictamē
recter rōis solidū et obligatoriuū nisi in pri
ma lege et luce stabiliat. **P**ropterea phoz
maximi⁹ precipui. inter quos floruerunt
socrates et ceteri achademici ingenue pro
fessi sunt. nibil in rebus mutabilibz se scire
nullā in eis repire veritatē et nullū eēdicta
mē rectū rōis. qd si p̄ hoc oīm a nobis veri
tate et rectū dictamē simpli⁹ excludebat. er
rabant intolerabiliter. qd de tātis inuesti
gatoribz veritatis sentire nefas est. nisi p̄
qnto forsan deū nō sicut deū glorificates.
neq̄ grās agētes. qd qd abscondita ei⁹ erant
maifestauerat eis. datī erāt iā in reprobu⁹
sensum et deficiebat scrutantes scrutinio.
Sentiebat igif si bñ sentiebat in hac tan
ta p̄fessiōe et ignoratiōe qd sol⁹ de⁹ sicut est im
mobilis ita est veritas stabilis et lex certa
et p̄stans. in qd vidēm⁹ qd bona sunt et vera
p̄sonātes in hoc p̄phe eximio. qd postq̄ p̄
miserat. mlti dicūt qd oīdit nobis bona
Rūdens subtilit⁹ **S**ignatū est sup nos
lumēvult⁹ tui dñe. **A**lienū subinde nō est
dictū apli pluries allegatū qd dicit. in deo
nos viueret moneret et. **O**is qd p̄p̄cegn̄
tio veritatis in nobis nōne p̄cor qdā mo
tio est. vt igif in deo sit oportet p̄fiteri. **E**t
hic esset speculatō gratissima si nō ad alia
properaret intentio.

Corollarium septimum

Sequitur ex p̄missis notādavalde disti
ctio ad apīendū illō magis et magis qd q
tim⁹. **A**liq̄ est lex pure diuina. aliq̄ p̄tinēs
ad dīnā. aliq̄ imp̄tinēs. **N**ihil hoc noui⁹
fungo. distinxerit itaq̄ in sili doctores an
nos pprie. aliq̄ est pure de fide. aliq̄ so
lū p̄tinēs ad fidē qd dici p̄ de pietate fidei.
Aliq̄ imp̄tinēs qd dici p̄ apocrypha. **H**ic ut
in p̄rio aliq̄ falsitas est heresis. aliq̄ sapi
ens heresim qd dici p̄ error. aliq̄ oīno imp̄
tinēs. salte qd ad nos viatores et nostrā de
ductōez. **I**n lege pure dīnā p̄ qd rōplex
signari grad⁹. **I**n p̄io gradu reponūtūr
leges imēdiatē reuelate a deo. p̄tora cōita
te hoīm ant principaliori p̄te. scripte i bī
blia et p̄serti in euāgelijis a xp̄o latis ad cō
seqndū btitudinē. **E**t ex h̄ statī p̄z qd in pl⁹
se h̄z veritas. qd lex pure diuina. ppter illud
qd p̄dictū est de multis legibz pure iudi
cialibz antiq̄ legis. et quia multe veritates
sunt qd nō sunt impatiueret ex hinc nō obli
gatiue. **I**n signū at qd leges iudiciales an
tiq̄ legis. non eēnt pprie de iure dīno. sic
nec deducebat de directo imēdiatē in finē
btūm. xp̄s legislator pfectissim⁹ rōles cō
dere legē dignissimāt btificatiuā. oēs ta
les leges ordinātes hoīm ad finē hūanū
et politicū. reliqt ad arbitriū platoz et p̄v
cipū. ita tñ vt sp̄ memissen t̄ p̄tātē eis datā
p̄veritate. nō p̄veritatē et ad edificatōez. n̄
destructōem put loqtur apl̄s. **O** si p̄tētio
se qd p̄sp̄ia obnita et dicat leges hmōi iudici
ales fuisse de iure dīno pprie. **R**ūdeat ergo
quō dispensabiles erāt. et nō sōu mutabi
les s̄z mutate. et qd multe eaz licebat absq̄
dānatōis p̄cūlo p̄traire. **I**n scđo gra
du reponēt leges diuine qd ex p̄cedētibz so
lis in p̄ntia euidēti aut salte reuelate et p̄
pprie credēda deducūt. **D**ixi notāt ex istis
solis et in p̄ntia euidēti aut salte pprie de si
de. qm̄ si necessario coassumeret p̄positio
alia. qd nō eēt pprie de lege dīna aut de fide
aut si p̄sequētia eēt euidēs. nec pprie defi
de. p̄clusio nō eēt pprie de fide. **F**m̄ mox di
cēda. **A**ddidi in p̄ntia reuelata et pprie cre
denda. ppter determinatōz ecclie rite fa
ctā. quā suppono in his qd sunt ad salutēz
necessaria/ errare n̄ posse. **I**n tertio gra
du reponentūr leges dīne imēdiatē a xp̄o
tradite. aut ab eis dicto mō deducte. qd p̄
successiūa relatōez apl̄oꝝ et alioꝝ ad nos
equalentez scripture canonice/ notificate
sunt. vt forte est ista lex. vniuersalis ecclia

De vita spirituali anime

R pontifici romano subiecta sit. Non enim posset euideretur aut per sequentiā pure defide ex legibus primi generis humana deducere fūlciiri. quod tamen sit lex pure diuina p[ro]p[ter]e q[uod] nisi sic posset humana traditio primat iste cassari. In quanto gradu sunt leges specialiter inspirate et reuelate quibusdam singularibus personis p[ro]p[ter]e se aut p[ro]p[ter]e paucos ad hoc electos. Similiter quicquid et talib[us] legibus deducere tur modis predictis in secundo gradu, de his legibus nota est in decretis. Et h[oc] aperte intellectus qualiter dicta apostolorum et discipolorum Christi sunt alterius autoritatis quam ad aliquid etiam pure de fide quam successorum suorum. quoniam primi a Christo doctrinā immediate suscepérunt ei[us] insuper facta viderunt et ad eos expōsse dictū est. Quirnos audit me audit. Et rursus quod dicovobis in tenebris predicare supra tecta. Iste p[er]terea sunt in euāgeliis posite et a Christo immediate tradite. Petrus fuit apostolus. Petrus accepit autoritatē ligandi et soluendi. Petrus edocet est in die penthecostes a spiritu sancto de omnivitate necessaria ad salutem. Tales autem de quocunque successorum Petri formatae non sicut habent a Christo in scriptura sacra, presupponunt enim semper ad ministrandum istam quod talis ritus succedat. Petrus p[ro]p[ter]e electio eius aut aliter, et hoc est humana traditio solu[m] agnitionis. H[oc] forsitan quod diceret quod in universalis ecclesie autoritas a spiritu sancto specialiter inspirata determinavit de quibusdam quod Christo in patre successerunt ut clementes silvester et gregorius. quis in eis quod sunt facti non sit necesse eccliam non posse non errare. Consequenter deducit quod maior fuit primiue ecclie autoritas quo ad predicta quod nūc sit et quod non est in potestate pape aut patrum aut ecclesie immutare traditiones datas ab euangelistis et a paulo sicut quidam delirant. Nec habent quo ad hoc quod est facere aliud esse p[ro]p[ter]e de fide parae autoritatis firmitatem. Unde quantum licet dubitare de iure alicuius in patre vel epatu tantumdem licet suas institutiones in dubium reuocare. Hac materiā tractat Durodus. Et hic aperte modus intelligendis illud augustinus. Euāgeliu[m] non crederē nisi me autoritas ecclie copulisset. Ibidem enim ecclesia sumit p[ro]p[ter]e primiua congregatio fidelium eorum quod p[ro]p[ter]e viderunt audierunt sui testes extiterunt. Declaremus nūc postmodum quod sit lex p[ro]pterea summi pontificis ad statim et quod imprimatur. Et dicamus quod illa lex est p[ro]pterea solu[m] quod licet deduci non possit a veritatibus solis leges diuine

S

deducit tamen ex eisdem coassumptis aliquibus ris probabilibus quod p[ro]p[ter]e rationabiliter negari non possit. Quia etiam fuit regulā magistralē. Closus semper insecurus debiliore p[ro]p[ter]e alicuius promissarum quod necessario coassumitur ad suu illatorem. Aut etiam si sequentia sit inconveniens nec p[ro]p[ter]e de fide. Tamen est ut conclusio illa significans talē legē non dicatur p[ro]p[ter]e lex diuina. et quod vel una promissio vel sententia deficiunt a rectitudine fidei vel euideretur. Sic enim verum est quod p[ro]positio copulativa ex una contingente de tota contingens et ex falsa vel impossibili tota falsa vel impossibilis iudicatur. Ignorantia autem istius distinctionis multos perplexos turbat inuoluit. Imprimēns lex erit ad legē pure diuinā que non plus excedēt deduci p[ro]p[ter]e opposita. non nulla est p[ro]positio que ita pure sit fiduci. quoniam ipsa possit coniungi cum alijs imprimitur ad fidem et ita totū resultans erit imprimēns fidei. ut ista p[ro]positio est pure fidei. Euāgeliū iohannis est vero dicens tamen sic hoc euāgeliū iohannis scriptū a roberto est vero erit ista p[ro]positio imprimitur ad fidem sicut est ista quā concludit robertus scripsit hoc euāgeliū. In legib[us] ergo non pure diuini assigno quatuor gradus. Primus gradus continet leges quod licet late fuerint a deo immediate vel ab autorisatis immediatae ab eo. tamen hoc non constat nisi per historias aut relationes. quod p[ro]p[ter]e non sunt de fide quodvis ipse negari nequeant absque scandalo et p[ro]tervia manifesta. Exemplū de ista lege. Electio sancti clementis spectabat ad Petrum. Non enim dubitabat quoniam Petrus ex quo ita fecit habuerit super hoc autoritatē immediate a Christo et quod ita fecerit licet rationabiliter negari non potest. tamē negans ab heresi se defendebat. nec ut talis esset puniendus sed binum ut p[ro]terius et scandalosus et incivilis et quod se purgasset aut exposuisset deberet de here si suspectus rehemēter haberi et tractari. Hoc gradus habet leges quod non late sunt immediate a deo. non coassumptis aliquibus que rationabiliter et absque scandalo negari non possunt illae inferuntur a legib[us] pure diuinis. Exemplū de ista lege. Electio summi pontificis spectat ad cardinales reb[us] stantibus in ecclesia ut statim et sede vacante. Et ista enim lege pura dina quod electio summi pontificis sede vacante debet celebrari. Coassumpta ista quod rationabiliter negari non potest p[ro]p[ter]e nūc quod ecclia comisit hanc partem cardinalibus. sequitur lex predicta. tamen denegate ista diceret sicut p[ro]pus. In etio

Lectio Tertia

61

gradu sunt leges q̄ ad sui deductiōem per leges dīnas req̄runt p̄positōes dubias/ q̄ tñ plus incitāt et edificāt ad deuotōem et re ligionē q̄s opposite/ aut quas tuti⁹ est cōcedere q̄s negare. Exempla multa et quotidiana sunt in canonib⁹ summoꝝ pontificiūt decretalib⁹. Illi quippe canones aut ep̄le decretales initūtur legib⁹ dīnis v̄pote talibus vniuersalib⁹. Quivos audit me ausdit. Obedite p̄positis restris q̄ dicūt faci te et similib⁹. Sed subsumendo p̄ minori p̄positōne aut in conseq̄ntia coassumūtur sepius p̄positōes q̄ nō sunt de lege dīnia/ aut q̄ dubie sunt aut non prorsus certe q̄ p̄ficiūt obseruātib⁹. tñ in multis tuti⁹ est eas cōcedere nec p̄tinaciter ip̄ugnare. Ex plū de istis q̄dragesimale ieiuniū obſkuātū est. excoicatōes timēde sunt et siles. In hoc gradu reponunt constitutiōes multe prelatop̄ et canonisatōes sanctop̄. qm̄ faciūt ad pietatē fidei coalescendā nec eidez sunt aduerset. Postrem⁹ grad⁹ cōtinet leges q̄ ex legib⁹ dīnis nō plus deduci p̄nt. aut min⁹ q̄s opposite. Exempli istius/tallie magne et tributa p̄cedēde sunt huic pr̄cipi et similes. Et siem distinctōem de lege pure naturali et de lege p̄tinente solū ad naturalē. aut imptinēte/concipe p̄t q̄li bet vel mediocriter instruct⁹. Brās deo qui fundamēta solidā et decēta dedit nos iacere/ad id edificandū v̄tilius qd̄ sup̄est. qui p̄terea de tenebrar̄ quodā inuolucro luce h̄az descriptionū et distinctōnū fecit splēdescere ad intuēdū limpidi⁹ secutura.

Incipit. III. lectio

D ergere festinabam⁹ ad r̄ndenduz p̄ questo p̄cipali p̄ vnicā conclusiōne post has terminop̄ elucida todes. Et reclamauit vestigiaq̄ retorsit a finis valde materia ei q̄a tractauim⁹. Et quippe inseqtur figam⁹ sic pedē post p̄de. Dec̄ materia est/ qd̄ sit ius et q̄trplex ē. et qd̄ diuinū vel euangelicū vel naturale vel h̄uanū. H̄il de policia. Querētes itaq̄ qd̄ plati p̄nt et p̄cipes. conseq̄ns est ista nō nescire. Expediem⁹ autē sub cōpendio et dicem⁹. Ius est facultas seu p̄tās p̄inqua cōueniēs alicui scđm dictamē recte rōis. Ita q̄ tota et finalis resolutio māterie nostre ad dictamē recte rōis termiñat. Recta rō et dictamē suū est prior et originaliter et essentialiter in deo. et an sit idē oīno qd̄

volutas ei⁹ remitto ad difficultatē de for malitatib⁹. et ad braguardiū in summa constat q̄ in p̄atib⁹ moralib⁹ recta rō nō est prior volūtate. vt nō ideo de⁹ vult dare leges suas creature rōnali qz p̄us recta rō sua iudicet hoc ēē fiendū. Et ecōtra potius Vides igit positio esse magis catholica et expedita si dicam⁹ neutrū p̄t⁹ ēē altero in deo. sicut ī silī nō ideo qz sic est in re extra q̄ sortes ambulabit de⁹ sic iudicat. nec p̄ p̄rie ecōtra sed correlatiua sunt cōcomitātū quodāmō sese inferētia. ita in p̄posito et multis silib⁹. Recta rō conseq̄nter et p̄ticipatine solū cōuenit rōnali creaturis. Ponit in descriptōe facultas seu p̄tās. q̄ niā conueniūt fm̄ dictamē recte rōis aliquibus. q̄ nō dicunt iura eoꝝ. et pena dāna torū ut punitōes viatoꝝ. Non enī dicim⁹ aliquē ius habere ad ei⁹ nocūmētū. tñ nō est penit⁹ alienū a scriptura sacra. q̄ ea dī canfiura q̄ dīnia prouidētia sapiēter or̄dinat. sicut p̄tō regū dicit̄. q̄ hoc erit ius regis. Et demones dicim⁹ habere ius ad punitōes dānatorū. Ponit p̄inqua qm̄ ml̄ta p̄nt alicui p̄petere scđz dictamē recte rōis. que scđz idē dictamē ei de facto nequaq̄s cōueniūt/ vt exīs actualit in peccato mortali hab̄z facultatē seu p̄tātē mea renditātē eternā. nō tñ p̄inqua v̄l̄t̄ dici solet nō scđm p̄ntē iusticiā. Vides autē hoc nomē facultas dictū a fas cōgruent⁹ esse hoc noīe p̄tās/ vt hic loco generis sta tuae. et hec p̄tās seu facultas aliter titulus iuris vocaret. Deinde sicut dicta rō p̄ticipatine in creaturis rōnali/ diuidi solz a doctorib⁹ in portionē sup̄iorē et inferiore/ sic sunt ei⁹ dictamēa ml̄tiplicia. quedā sunt circavniuersalia p̄cipia que app̄hēsis cognitiq̄s termis/ mor nō cognosci n̄ p̄nt/ nec p̄t̄ eis rō dissentire. Et iā vbi scđz opinione p̄babile aliquā poss̄ ad temp⁹. suū assensum suspēdere. Alia sunt dicta mina circa cōclusiōes ex eisdē p̄cipijs deducibiles. Ex p̄tō officio noīari ipa rō syndere q̄ semp̄virgo hoc est inuolata p̄ seuerat. Rursus ipa rō p̄t̄ iuuari lumine sup̄iori/ et sup̄naturali irradiatiōe/ ad aliquā practice cognoscenda/ supra cōmūne cursum creaturis rōnali. v̄puta hoīb⁹ p̄st̄ tutū/ vel modo non v̄sitato naturalit̄. hoc modo noīari p̄t̄ ipsa rō dīna/ dū diuine r̄uelatiōi p̄cipialr̄ innīca cognoscit. Di cam⁹ igit q̄ oīme ens positiū q̄ntum h̄z de

ii 4

De vita spirituali anime

entitate et consequenti de bonitate/ tamen
de habet de iure sic generaliter diffinito. In
hunc modum celum ius habet ad influendum
sol ad illuminandum. ignis ad calefaciendum.
irundo ad ntidicandum. imo et quilibet crea-
tura in omni eo quod bene agere naturali per
facultate. **L**ui ratio pspicua est. quoniam oia
talia conveniunt eis secundum dictam recte rationis
divinae. Alioquin nunquam plisteret. Sic ho-
mo etiam peccator ius huius ad multa sicut et alie
creature naturae suis derelicto. Autem ius
tale quoniam ita sepius a metaphysicis capiat
ad exitiadum equocatorem illud sic apire con-
ueniat. **C**ontractio non est eius acceptio
apud politisantes ut ius dictum solu de illis
que competunt creaturis rationalibus et utitur
ratio. Preterea ratio quilibet sicut est munus
divinum descendens a patre luminum. ita per di-
ci divina. Propterea non absurdum concedi
possit nihil alicui competere nisi iure divino.
quoadmodum nulla est facultas aut potest per
pinqua convenies alicui absque dictamine
recto domini rationis. Nihilominus iterum sumit
ius divinum limitatum ad ea quod vel ex reuelatione
vel modo reuelandi per miraculum supra co-
munem nature cursum immediate per deum vero
recta creata cognoscit. Note id quod diximus
ex reuelatione vel modo reuelandi. quoniam nulla
est veritas ita naturaliter cognita. quin in su-
piori lumine suprafuso divinitus possit agno-
sci. Hoc liquide constat in decem preceptis
iuris divini. quod similes sunt naturalis iuris
principia/ put in superioribus iam habitum. tc.
Conclusum est ostendere qualiter et iure sic de-
scripto multiplices saltus secundum rationem oriuntur
policie/ et multiplices iurisdictiones et diversi
sedentiares. regnare vel impia/ quorum noia et
si frequenter habeantur et si pterea sati-
cipiant a multis quibus in hoc vel in illo sit
policia. iurisdictione vel ratione. verum hec
generaliter descriptio non ita cognoscitur.
sed solis exemplis queritur fieri perspicua.
docet hoc initium decretorum. Quoniam obrem stu-
dii in re quam tractamus/ ipsum denodisver-
boz resoluere. atque de tenebris nubilosas/
rivarierat. latentem elucidare veritatem. non
quidem alia dicturus quod alii. quod forte alii/
nec mediocriter hoc potest. put nec statim
facile est datis hoc modo principiis generali-
bus descriptio elicere. atque ordine cathe-
nato connectere. ppositores subseqentes. quoniam
multas et prius facievit concepibles conclu-
siones. quando posset aliter geometri vel

arismetricus in lucem prodere/ et ad eis assens
tiendum conouere. **E**st itaque policia quod
dam divina. quedam naturalis. quedam huma-
na. Et sicut iurisdictionum alia divina/ alia
naturalis. alia humana. **S**ic de dominis.
Alius est dominium naturale aliud humanum.
Policia divinaturam loquendo ecclie-
astica priedicta est cointer vices sub iu-
re pure divino vel secundum id regulata. Sub hac
descriptio generalitate comprehendere potest
policia beatorum. Ipsi enim iure divino cuius super-
ma lex est caritas/ regulantur. **S**ic appellatur
nova hierusalem ciuitas sancta regnum eternum/
imo sic forte dicere beatissima trinitas esse
policia. **A**est apud politicos restringitur ius
ad ius praticum obligatorium seu coerciti-
vum/ qualiter negare videtur apostolus in isto esse legem
positam. Amplius vero et si in dominatoribus
renda confusione regnet ius divine severitatis
et si sub hoc respectu dicere illuc esse
policia sub iure divino. quod tamquam
non habet facultatem regulatam ad illas pen-
nas inficias/ nec per eas se regulant. ipso etsi
non negatur haberet divinam policiam. habet
potius divisionem semperternam. Porro non
minus dicere potest policiam quandam esse natura-
lem inter alia aut res quilibet. si ius gene-
raliter est acceptum. **V**el etiam inter tyrannos
quos regnare permittitur de propter peccata
populi et in inheritu sui. **S**ed loquamur
deinceps de policiis creaturarum rationalium.
non quarilibet sed hominum. non omnium servato-
rum. **P**olicia ecclesiastica est cointer secundum le-
ges pure divinas obligatorum fulientes
aut mouentes principaliter regulata. Dicitur ha-
cipitaliter quoniam etsi quedam sint decreta et statuta
spualem statutum regulatam/ illa vel innititur
immediate legibus pure divinis. vel minus
principaliter intenduntur. Sub hac policia in-
ris debet esse servatorum quilibet. et de facto sub ea
sunt omnes christiani tam laici quam clericorum. **N**ihilominus
et quoque ratione non fallamur remes
morada est distinctione de eis quod spualia pro-
priedicuntur et quod solu attributum. quemadmodum
sunt beneficiorum ecclesiastico redditi
et similia certe carnalia a temporalia. nisi quod
spualia subseruit eis que dictata sunt. **H**ec
autem adiunctio. annexa spuialitatis. turba-
tiones plures quod scribi potest tradurit in ec-
clesiam. **P**olicia naturalis est cointer secundum
leges pure naturales principaliter regula-
ta. **P**olicia humana est cointer secundum leges
pure ciuilis vel humanae. principaliter regu-

Lectio Tertia

61

lata. Dicte utrobique principaliter eadē de causa qua prius. Non autē indicamus hic difficultatē esse, an aliq sit policia solū naturalis inter viatores, aut solū diuina/ aut aliqua dūtarat hūana/ sic qvna neq; q; alterius p̄cipiatōm assumat/ satis est nobis distinxisse ratōes, et vt a p̄dñantib; in policia legib; deno iatio capiat. Cō formiter ad hec habz r̄iānus quisq; expeditam a reprobō ambiguitatū, p̄gere vterius ad describendū iurisdictōnes vrasq;. Nam cū iurisdictio nihil alind sua interpretatōe significet/ q; iurisdictōne hoc est potestatē iuris. vnuisquisq; tantundē habebit et taliter de iurisdictōne ad aliquid. q;ntum habet qualr de iure ad illō/ si non cōtraterimus more loquendi politicorū/ iurisdictōne ad p̄tātē nō qualelibet s; coerciūā/ que scilz in altez vel tanq; in altez p̄t ex exerceri, etiā in iuitū. Hoc itaq; facientes secernem⁹ p̄tātem ordinis a potestate iurisdictōnis. H̄beat licet simplex sacerdos potestatē et iure diuino ad ea q; sunt sacramēta et alia plurima/ que potestas est vtiq; potestas seu iurisdictio magna, nullus tamē ei ad talia iurisdictōne dicit eē v̄sus alioq; absq; iurisdictōe eēt nemorē. Erit igit iurisdictio ecclastica, ptas coeniciua scđz ius diuinū politicū. Jurisdictō naturalis scđm naturale. Et iurisdictio humana illa erit q; humano iure collata ē.

C Postremo par erit dominiorū distincō. euāelicī naturalis humani vel ciuilis. **D**ominū euāelicū est potestas propinqua assumēdi res alias vel vt alias in sui facultatē vel vsum scđm regulas iuris diuini proprie dicti. **D**ominū naturale est potestas propinqua assumēdi res alias vel vt alias in sui facultatē vel vsum scđm regulas iuris naturalis. **D**ominū humānū est potestas propinq; assumēdi res alias aut tanq; alias i sui facultatē aut vsum scđm regulas politicas et ciuiles iuris humani. **C**onseq̄nter videre facile est qn et q̄liter iura ista et iurisdictōes in eadē psona occurruū q; q̄ diversis respectib;. **C**erbis etiā pacet dissolutio illi⁹ difficultatē q multos turbat/ an iniast⁹ possit iuste dominari/ et an ex quocuq; peccato mortali perdatur cōtinuo dominū. Similr quō apō religiosos/ et quō nō manet domini⁹ um supra res cōmunes. **N**ihilominus quia nō nulli materiā hanc tractātes/ nominati dñs. **A**rmacan⁹ accipe vident do-

miniū diuinū vel euāelicī etiam naturale constrictiū q; supra scripsim⁹. Nos ad intellectū sue positōis et elucidatōis dāriōe premissorū/ notem⁹ q; sicut nō est potestas nisi a deo/ dicētē apostolo. **G**ic potestas quelibet dicitur donū dei. deus vero in donis suis donare se dicit creaturis. Ita loquitur apostol⁹ q; spūstis datuveni cuiq; diuidē singulis proutrult. **H**ec at liberalis et dignatiua donatio dei/ quo p̄to cōcipi p̄t/ absq; iure et dominij alicuius collatōne apud creaturā cui donatur quoniā recta ratio dictat vt illud sit debitum et suū creature, quod deus eidē cōferre revoluerit. **D**is p̄suppositis aduertamus deinceps deum sed donare creaturis multipliciter/ nominati quadrupliciter/ scilz pro statu nature institute. destitute. restitute. et glorificate. **P**rimo modo dat se in donis nature integrē/ in eis p̄trea que naturā illā vt talis est cōsequunt̄. quēadmodū est originalis iusticie donū in bomine. scđm opinionē bene p̄babile. **N**on enim videb; bene possibile q; natura humana integrā sit a iusticia originali q dicit̄ integritas et obediētia anime viriū inferiorū ad supiores delictū. **E**t ita tūcul⁹ dominij naturalis fundamentū habz in hac originali iusticia. sine illa dicat donū aliquod gratuitū supadditū nature. si ne sit natura ipsa cōnotādo rectitudinē q dicta est. **E**rit igit naturale dominiū donū dei quo creatura ius habet imitate a deo assumere res alias iferiores i sui usū et cōseruatōem, plurib; cōpetens ex equo et inabdicabile seruata originali iusticia. seu integratē naturali. **H**oc modo habuit adā dominū sup volucres celi et pisces maris/ et ad comedendum de omni ligno scientie boni et mali. hinc appellata est ptas hereditas sua. **E**x quib; motu inserit q; dominiū originales nō erat necessario in caritate fundatū. **A**d hoc dominiū spectare p̄t dominū libertatis. q; est facultas qdaz libere resultans ex dono dei liberaliter se donāte ad agendū vel nō agendū cū anima rōnali in p̄ductōe suo et actū elicitōz vel eorum suspēsione ad finē beatissime fruitionis obtinendū. **E**t hoc dominiū cāto liberi⁹ est et latius/ quanto min⁹ p̄t in malum. et quanto p̄ bonos habit⁹ est ad bonū vel bono stabilitum. **S**ecundo mō dici mus deū donare se creature rationali pro

De vita spirituali anime

statu nature corrupte in donis quibusdam seu naturalibus seu gratuitis. non tamē gratum facientibus / et in eis que inde sequuntur. **L**um enī natura nunquam sit ita destituta/ quin ea permanēte de se dñe plus aut minus. Nullus erat ita peccator quin beat aliquod dominium quod dñe poterat natu rale vel gratuitū gratis datū. habet saltem dominium libertatis in actu vel habitu. **H**a rū vero gratias diuerse sunt spes sicut diversimode deitas sese cōicat. et immutabilez se reddit/ nūc sc̄m̄ potentia/ nūc fm̄ glo riā/ nūc fm̄ sap̄iam/ nūc fm̄ opulentia et ita dñs erit dicere/ q̄ i dono tali quolibet tāq̄ in titulo fundari poterit dominium absq̄ hoc q̄ sic dominas habeat caritates. **N**ec p̄der illud dominium nisi pdendo suū in quo fundatū est donū. **E**xempli grā presupposito peccator et violentijs inde sequentibus/ necesse fuit alios alijs p̄ferri/ vt homines quiete viverent. et suū vnicuiq̄ ius tribueret. qd fieri nō potuit si non arceret improbitas malignoꝝ. **D**onauit igitur de aliq̄b̄ p̄tatem hāc super alios regitius et atq̄ coartiuā seu p̄ se immediate/ seu p̄ me diū aliorū. sub aliquo signo cognoscibili q̄le est electio. aut q̄le est hereditaria successio. aut q̄le est voluntaria ad eū subiectio/ aut quale est qnq̄ prudentia magna. potentiāq̄ ciuilis sup̄ alios idiotas. aut q̄le est habitudo paternitatis ad filiū/ et viri advorē. sapiētis ad stultū et similiū. **P**ropterea manifestū est q̄ absq̄ caritate p̄ tale dominium retinēti. qm̄ nō in ea/ sed in alio dono fundat̄ est suus titulus/ nec pditur bm̄i dominium nisi pdito dono seu titulo qd ip̄z sustentabat fundabatq̄. **E**rit igitur dominium tale gratis datū/ ius seu facultas in alterū consequēs seu resultās ex dono aliquo naturali vel gratuito gratis dato. **I**sto modo sunt apd̄ infideles et peccatores iustissima dominia dñioꝝ ad seruos/ patruꝝ ad filios. virorū ad uxores. et omnium generaliter ad suas hereditates et ci uiles possessiones fm̄ leges humanitatis ins titutas. **U**nde ciuale dominium seu poli ticum q̄ de illo existitor est sermo/ sic describit̄/ q̄ est dominium occasione peccati introductū/ nō cōpetens pluribꝝ ex equo. re tinibilez abdicabile seruata vel nō suata caritate. **A**bdicat autē vēndēdo. donādo. negligēdo. p̄mutādo. **D**einde tertio mōdat se de in dono caritatis seu gratie gra

tum faciētis/ que p̄pria et vera dicit̄ dona tio. qm̄ fit p̄ eam adoptio filialis/ ius pre bens hereditariū ad omnia bona dei possi denda quēadmodum dicit ap̄ls plures. **O**mnia nostra esse. omnia nobis data esse abūde ad fruēdū qd p̄terea sum⁹ q̄si nihil habētes et omnia possidētes. et si p̄prio filio suo inq̄t nō pepicit sed pro nobis omnibꝝ tradidit illū. quō non etiā nobis omnia cū ipso donauit. et rursus si filii et heredes/ he redes quidē dei coheredes at xp̄i. **D**escribit̄ autē istū dominium qd appellatur a multis euangelicū/ q̄ est dominium imme diate a deo institutū/ cōpatiens secū ex eq̄ quotlibet dominos/ et inabdicabile seruata caritate. **T**ransfert vero multotiens sacra scriptura sub tropis metaphoricis dominiū ciuale cū suis attingētis ad hoc dominiū caritatis/ dū noīat illi cōvenditōes esse/ et emptiōes/ et donatiōes/ et cōmutatiōnes spūales cū deo/ quasi videlicet numismata legitimū sit caritas dās preciū actibꝝ nos tris/ p̄ q̄s ex dignissima seu dignissimissima cōdescēsione dei/ mercamur cū eodē de regno celoꝝ/ cū fenore multo. **L**et q̄s q̄s oīa q̄dam⁹ eidē sint de suo et suscepim⁹ ea de ma nu sua. et ita dare p̄prie neq̄m⁹ qd pro quo nihilomin⁹ ip̄e tot⁹ desiderabil acceptat bona nostra ex valore hm̄i numismatis tanq̄ nrā ēēt approbat̄/ et n̄ sua. **R**eddit q̄z absq̄ nulla cōmutatōe ciuali/ s̄emptōne gratuitavint̄ cōpūctōis. lacdeuotōis. im mor sc̄ipm̄/ et regnū celoꝝ. ita vt ibi sit lō ge secundior cōmutatio q̄s in ciuibꝝ. qm̄ il lud qd vēdī fit apli⁹ et multiplicit̄ de possessione vēndētis q̄s si retinere. imo q̄nto plus cōmutādo dās/ tanto pfecti⁹ et cumulati⁹ possidet̄. **D**oc dominium tātē est latitudis et impenitatis. vt p̄spēra oīa et aduersa sint in ei⁹ ditiōe. qm̄ diligētibꝝ deus oīa coopant̄ in bonū. **L**āte insup̄ stabilitatis vt tollī neq̄at ab iūto. **L**āte deinde puritatis vt nihil crimināl̄ coincidat̄ stet cuzeo q̄ lex ei⁹ lex imaculata ē/ p̄uertēt̄ aīas. **P**er dēs at hm̄i dñiūz fit pditor et relesma iestat̄. et famis corā deo et angel' ei⁹. et ita curia btōꝝ. q̄s q̄s nō ita fm̄ leges ciuiles vt iudicef̄ necesse ē. **P**ostremo sunt alie donatiōes dei nō ita ad p̄ns p̄positūr b̄. p̄ statu nature glorificate et cōfirmate. fm̄ diuersos excelleēti modos. vt de se dedit hu manitati xp̄i p̄yōnōe yp̄ostaticā et plenitudine oīis grē tanq̄ capiti in mēbra influēti

Lectio Tertia

62

quiqd habuit vite spūalis. et tanq̄ impe
ratori omnia iudicati et regēti. Dedit insu
p virgini b̄tē autoritatē matnale ut dicat
habere ius maternale in deū p cōicatōem
idiomatū q̄si deus sic subdit⁹ ei sicut fil⁹
matri. Nec dubium est quin multe conditō
nes preclaras potestatine cōseqn⁹ ad bas
donatōes mirabiles supra ceteras creatu
ras q̄s omnes nequaq̄ cognoscim⁹ etiaq;
longe ultra ceteros beatos. quorū tamē in
corpe glorificato et anima amirabiles dotes
erunt. et stupende prātes ut q̄ agilitati cor
porū nihil resistet. nihil obstat q̄ eoꝝ vi
sum latebit. q̄ erūt quasi specula et libri lu
cidissimaru⁹ inscriptionū. libere sese pūta
tes. et similia. Aduertitis existimo quo
niā mod⁹ iste elucidandi naturā atq; disti
ctiōez dominioꝝ. reducit se tandem ad diui
nā voluntatē liberalissima dignatiōe do
nante sevario modo creaturis. Alter vero
mod⁹ ad dictamē practicū recte rōis diui
ne sese resolutebat. sed in eadē p̄sūs cadūt
sententiā. Hūc ex p̄cedētib⁹ aliq̄ conclu
damus. Et p̄io q̄ diffinitio ista iusti
cie. Justicia est p̄perua et constans volūtas
ius suū vnicu⁹ tribuēs. cōpetit principi
liter iusticie diuine in ordine ad suas crea
turās. de nempe sol⁹ est q̄ volūtate perpe
tua et cōstanti dat vnicu⁹ qd suū est. suū
inc⁹ nō ex debito rigoris. sed ex liberalis
simar⁹ dignatissima condescēsione aut do
natōe creatoris. Rursus qr̄ oia propter se
ipm opatus est dñs. ipse oīm habz solus
plenariū dominū et essentiale. Hū ergo
queris radix diuini dominij suisq; titul⁹
faciliter inuenies in dictamine rectissimo
suerōis et beneplacito volūtatis. sed et fon
tale principiū cuiuslibet dominij apō pa
trē regis. quanq; filio et spūiscō collatū sit
idē penitus cū patre et a patre pemanatō
nes internales tā ex dictamē recte rātōis
sue q̄ ex beneplacito sue volūtatis. Por
ro si nomē iusticie trāsserere placeat ad iu
sticas principatas in creaturās. essent iusta
varietatem creaturar⁹ et donoz diversē de
scriptiōes iusticie. considerādo q̄ iusticia
sit quodāmodo actus a iure habitu vel tā
q̄ habitu pueniens. Aut forte cōuenien
tius est trāsuertere q̄ iusticia sit habit⁹ vel
tanq̄ habit⁹ cōformis diuine iustie eius
demq; imitati⁹ p̄ participatōem et ius
actus sit vel vsus vel effectus talis iusticie.
Isto modo dicerem⁹ alia et iusticiā ori

ginalē. Aliā gratiā non gratificantē q̄
in mēbra plura secessit maxime in ciuilē
iusticiā et politicā tam canonica q̄s lega
lem. Altera deinde est iusticia gratiā gra
tum faciētis. Altera postremo glorie bea
tificati⁹. Itaq; iusticiāz quippe quelib⁹
est habūt⁹ q̄l̄ quasi habit⁹ quo reddit⁹ huic
vel illi qd suū est. put̄ exigit talis iusticia
protendēdo etiā nomē iustice ad naturāz
ipam ut a deo iusta liberalitate donatam.
¶ Terciū dimissa interi. p̄tractatione de
iusticia et dominio. et iure p̄ statu nature
integre. silt̄ p̄ statu nature glificare. loqua
mur aliqd de statu nature lapse et de statu
nature p̄ caritatē reparate hic in via/ostē
dentes quantū intersit inter sua dominia
et presertim inter illa q̄y sitati⁹ inter docto
res ventilan⁹. Et iam descripsim⁹ domi
niū ciuile seu politicū. Similē dominū
caritatis qd antonomatice euangelicum
quidā appellat. Ex quorū descriptioni
bus tres differētias elicim⁹ iter dominū
ciuile et euangelicū hoc mō sumptū. Nam
quoniā aliter nō unq; accipit et patuit
prius cū ipm describebat esse p̄tās propi
qua assumēdi res alias in sui facultatē vel
vslū fin regulas et leges iuris proprie di
uini. Hoc enī mō puenit plurimū cū cui
li. nec est in solo caritatis titulo stabilituz
ut diceat. Nam dominū ciuile institutum
est occasiōe peccati originalis et alioꝝ in
de cōseqnūtū quib⁹ nō extātib⁹ dominūz
tale defuisset. Dominū vero caritatis nō
presupponit peccatū. sed est immediate a
deo deriuatū sicut ipa caritas. Ciuile aut
magis hūana adiumentiōe et utilitatis pu
blice respectu statutū est. Namītū propte
rea. si radicē infectā habēs illi⁹ saporē cō
trahit. et si vix exerceſt tenet absq; cōtami
natōe p̄ aliquod delictorū. Radix vero do
minij euāgelici est caritas. que patiēs est
benigna et rē. Sedām differētiā inue
nim⁹ qm̄ dominū caritatis. qr̄ nō querit
q̄ sua sunt. p̄ ex equo cōpetere quotlibet
dñs propter sui spiritalitatē. absq; sui di
minutōne. quēadmodū de suū dominū
cōicat angelis et hoīb⁹ nec inde minorat.
Sed dominū ciuile tū prop̄ sui materi
alitatē ut sic dicam⁹. tu⁹ prop̄ appropha
tiōz qdāmō auarāt q̄rētē q̄ sua sunt. neq;
exeq; plurib⁹ cōuenire. nam q̄uis cōuenire
q̄ habeant dominū ciuile rex et vasallus
vel burgēsis sup̄ eandē hereditatē. hoc tā

De vita spirituali anime

nō est ex equo/ neq; eodē iure. neq; simili
plenitudine ciuilis p̄tatis. **C**ostremo
distinctōem tertīa habent. qz ciuile est re/
tinibile vel abdicabile seruata caritate. nō
sice uā gelicū. vñ qz ciuile politicis legib;
innitier institutōib; vt q; qlibet rem suā
possit alienare vñ vēdere vel mutare eam
insuper defendere iudiciale acq; repeterē
aut modis alijs vñfuare. **E**t talia agere ma/
gnā sepe hz sollicitudinē annēta. propte/
rea dñiūm hoc sollicitū est anxiū et penale.
et p̄t abdicari a se. p̄t nihilomin⁹ iuste reti/
neri et exerceri etiā extra caritatē fīm mor/
dicedā. **L**aritatis vero dominiū q; ab/
dicare aut vellz aut iuste possz. qm illō ni/
hil aliud est q; filialis adoptio dei/ vel ali/
qd consequēs ad illā. **I**dcirco iure neq; abdicari
sicut nec caritas repudiari iuste
possit. **A**tuero qm altercant multi an ci/
uile et generaliter omne dominiū p̄supponat
p̄ fundamēto caritatē. Notandum est cōfor/
miter ad p̄missa/q; sicut liberalitas diuīla
se cōicans nō cōicat se fīm oēm plenitudi/
nē suam. sed dat singulis prout vult. Ita
dum subtrahit se a sua creatura iusto iudi/
cio. quia peccauit ei. nō subtrahit se peni/
tus quin aliq; donoꝝ suoꝝ misericordi et
dignatissima liberalitate refuet eidē crea/
ture. alioquin fueret in nihilū. Quāobrē
absq; villo dubietatis scrupulo/dicem⁹ q;
dominiū ciuile et politicū. nō p̄supponit
vt insint iuste alicui p̄ titulū caritatis. vñ
q; quis creatura rōnalis nō sit simplē iusta
sine caritate. est tamē in casib; iustus dñs
ciuilis aut politic⁹. et hoc rōnabiliter a su/
prema iusticia statutū est. ne dñia ciuilia
apud hōies semp incerta et dubia mutabi/
liaꝝ fluitatē vacillaret/nec aliqd haberēt
vtilitatis roboris vel momēti. Nunq; da/
uid pdidit ius in regno qz adulterij crimi/
ne polluit⁹ est. **N**ūq; ap̄d infideles q; to/
tiens scripture reges noīat null⁹ oīno iu/
ste politisat. Absit. qd mirū si nō qdlibet
crimē tollit ius dominādi ciuiliter. qn p̄
ip̄m ius nō tollit corpꝝ xp̄i cōsecrādi. et ce/
tera exercendi dignissima sacramētorum
misteria. q; si quis contēderit ista nō fieri
pros̄sus iuste extra caritatē/videat ne qd
noīis eum fallat. de hoc qd est aliqd iuste
fieri. **E**t breuiter ista eadē est penit⁹ diffi/
cultas et silē enodāda. qualis ē illa an abs/
q; caritate p̄t aliq; bñ moraliter operari
nam et iuste dñari ciuiliter morale est.

Addamus p̄terea q; sicut ciuilia dominia
ratōne peccati. et p̄ extrinseca vtilitate rei
publice solū inducta sunt. et nō conferunt
tur regulariter absq; signis exteriorib; sic
nō pditur eoꝝ ius regularit̄ absq; peccat⁹
manifestis. nec ex quibusq; s; ex illis q;
stare nequeūt cū debitoꝝ su talis dominij
in republica. et dum q; sententiā diffiniti
uam talia esse mōstrata sunt dānata. **E**xē
pli gratia. Vasallus aliq; habet ex dono
domini. **B**hereditatē ad fidelitatē sibi p̄/
standā. vasallus iste nō pro quoq; deli/
cto p̄det hereditatē. smo p̄ nullo interiori
s; nec p̄ exteriori. nisi h̄rie fidelitati debite
dño et adhuc an s; nō erit ab
hereditate spoliat⁹. quāuis prius ita spo/
liari meruisset. aliud quippe est demereri
iure spoliatōez hereditatis. aliud de facto
spoliatōis et pditōis pena plecti. **E**x hinc
perpēditur q; nulla heresis occulta. nulla
symonia mentalis. nullū deniq; crimē oc/
cultū tollit ciuile dominiū. siue illud sit ca/
nonicū. et spūiale. siue legale. et tēpale. **N**e q;
cōsequēs est si tales cōmittūt in supremū
dominiū deū crimē lese maiestatis. et eidē
pditores existūt. q; omnia perdāt cōtinuo
que ab ipso suscepert⁹. prout supra dedu/
ctū est. alioquin peccator moꝝ annihilati
one puniret. **H**moi autez ignorātia fallit
multos et noīatim quosdā ex doctorib; an/
glicanis. et lōge deter⁹ qsdā ex hereticis q;
omnē a prelatis si nō sint in caritate tolle/
dam esse dicunt obedientiā. tanq; om/
ne superioritatis amiserint. **E**rrant prete/
rea circa dominiū summi pontificis illi
qui pro quolibet delicto occulto. aut eriā
pro publico non cōtrario directe vñsi sue
potestatis/ ab eiusdem obedientia tanq;
a nō papa discederent. **C**ur at addim⁹ tan/
q; a non papa. infra docebimus. **E**x
his perspicua est tercia differentia domi/
niū caritatis a dominio ciuili/ quoniā de/
us se solo immediate dat titulum charita/
tis ad omnia propinquō iure assumēda
in sui facultatem/ fruendo/ velytendo lici/
te et meritorie. quo titulo stāte illud inab/
dicabile est dominii. quo sublato repen/
te tollitur vt verum sit quod Jacob⁹ apo/
stolus ait. Qui in vno peccauerit fact⁹ est
omniū reus. **C**ur autē dictum sit propin
quo iure alias docuimus/ quoniā pecca/
tor ius tale sed remotum habet ante obsti/
natiōem. dū faciendo qd in se est ad illud

Lectio Tertia

62

preparare ius se habet. **S**ed in cūilibo
dominiis sicut alij tituli sunt ea fundātes
ita remanēt manētibus titulis suis in in-
tegritate sua/ quisq; p leges ciuiles fm q̄s
illa dominia regulant̄ et robur assumunt/
cassant̄ quemadmodū rex francie regnūz
bz titulo successionis hereditarie ex pmo
cōsensu ciuiū suoꝝ. **S**unt autē quedā pu-
blica crīmīa ppter que leges ciuiles iudica-
rent hūc successiōis titulū annullandū fo-
re ex opposito ciuiū dissensi. In alijs ti-
tulis est cōmunis electio. leges vero certe
sunt que electōem hāc vel nullā ipo facto
vel annullandā et cassandā esse dicerēt. v̄l
ab ea recendū decernerēt. quē ad modūz
et p̄ssa de c̄reta sunt de electōe summi pōti-
ficiis/ q̄ berēsis tunc aut postmodū potest
ad inualidationē electōis/ aut electi desti-
tutionē opari. sicut dicit exp̄ss̄ Bern. in q̄
dā ep̄la de scismate petri leonis. q̄ electio
viciosa d; prius examinari rōne. et cassari
iudicio. **D**ō qualr q̄n verū sit. istud et iu-
riū exp̄ss̄ declaratōe cognoscit/ qm si pa-
sim pvolūtate cuiuslibet liceret discedere
a suo supiore absq; sentētia iudicij rōe hu-
ius vel illi⁹ delicti qd̄ eidē q̄s iponit/ quis
nō videat omnia dñia protin⁹ fore misera
cōfusionē turbāda. **R**ursus ex aduerso si
supiores p̄ sua libidie possent inferiores
deūcere/conculcare/afūligere/ et pdere/ et q̄
eoꝝ violentie se opponere neq; facto neq;
verbo liceret/ male irēt res publice pro q̄z
vtilitate ptas ois statuta est. male p̄terea
et quibuscā psonis singularibz vbi supi-
ores sui via facti/ spredo om̄i iuris ordine
eis vim inferrēt. sivim illā per vim repelle
renfas foret. qd̄ vtiq; fas foret imutabili
iure naturali si modestia ī repellēdo vim
vi cōseruet. **H**eruerat autē qn resistē qntū
req̄rit et sufficit/ fm qualitatē iniurie decli-
nandā/ et intentōe p̄cipua se se cōseruandi.
Qua in re statiz apparet multos casus eē
possibles in quibz alijs gerēs se p̄ papa/
et p̄ tali habit̄ ab ecclia/ poterit a subdito
licite occidi/ vel incarcерari vel p̄ modum
quendā appellatōis ab eo vel subtractōis
a potestate sue obediētie declinari. n̄is for-
te quis ostēderet constitutionē aliquā re-
uelatā obstarē. qr̄ humanū ius hoc natu-
rale tollere nō potuit. fundat̄ enī in titulo
naturalis existentie cōicāte a deo ip̄i crea-
ture rōnali. ad quē titulū cōsequit̄ ius de-
fendēdi se et noxia repellēdi. hoc est vim vi

repellēdi modo p̄ius exposito. vel in titu-
lo caritatis ad quē conseq̄f ius refugiēdi
om̄e peccatū mortale. vt castitātē suā con-
seruādi. **D**ocvero ius nō extendit ad ino-
rios sic q̄ ex eoꝝ morte possim vitā meā
progare. nec ad iudices q̄ via iuris me cō
demnarēt etiā innocētem. **S**ed neq; tenet
vbi via iuris absq; tali via facti aperta est
Aut vbi libido tegnat aliū impetēdi ma-
gis q̄ se defendēdi. **N**ūc aptior via est
ad inuestigandū qualis sit habitudo do-
minoꝝ ciuiliū ad subditos et eccl̄uerso in
om̄i policiā tam eccl̄asticaq; seculari. **E**st
enī ap̄d quālibet policiā suū ius naturale
Lit p̄terea suū ius diuinū seu in caritate/
seu in alijs gratuitis donis fundatū. q̄ iu-
ra et dominia inde consequētia nulla p̄nt
hūana cōstitutōe destitui. vt q̄ policiā tē-
dat ad sūi cōseruatōem et ne sūe dep̄ditōi
vīs cōgruis obnitas/ q̄ nihil agat contra
leges eternas mortaliꝝ delinquēdo. et cōsi-
miles. et quibz palā inferēt de policiā qua-
libet sicut de psona singulari modo dice-
batur. q̄ cōtra supiore ūiū quālibet impe-
tentē eam via facti ius bzvīm vī repellere
Cēpli grā. papa de quo min⁹ videretur.
Sivis facti velle ignes spargere per dor-
mos xpianorū p̄ se vel alios iprobos. aut
mulieres violare. nō ppter hoc desineret eē
papa. attū nulli dubiū esse debet qn huic
vie facti eccl̄iae vel ei⁹ ps poss̄z via facti de-
molitōi suoꝝ bonoz v̄iolatōi vroꝝ resis-
tere/ etiā p̄ incarceratōem realē pape. vbi
tunc aliter neq; via iuris neq; via facti ob-
starē relictū est. quāto maḡ hoc agere fas
haberet eccl̄ia vel p̄s ecclesie/ vbi sua casti-
tas spūalis in legis diuine obseruatōe. aut
sua vnitas in qua vita sua posita est ab ali-
q̄ papa via facti certissime violari q̄rere.
O siq; in oppositū mille decretales v̄l de-
creta. pduerit. tāq; pape in nullo casu di-
cere liceret. cur ita facis. tāq; insup̄ supior
sit tota eccl̄ia. vel tāq; a nemie possit audi-
cari. **R**āndem⁹ q̄ ptas supior⁹ nihil p̄ sta-
tuere aduersus veritatē leḡ naturalē diui-
ne. q̄ insup̄ ptas eoꝝ data ē nō in destru-
ctōis s̄ i edificatōis. q̄b; ip̄obe agētib; mo-
dis similib; ad p̄tactos. si resistit iā nō po-
testati sed eorū improbitati resistit. **S**cis
mūs tamē q̄ cū modestia magna et timo-
re et nō nisi cogente manifesta necessitate
talia acceptare securū est. **Q**uo in loco ni-
mis delirant qdā iuristarū q̄ textib; suis

De vita spirituali anime

adeo fixi/ adeo pressi toherent/ q ad leges naturales et diuinias fm q's adeq'ri humanae atq; moderari necesse est no assurgunt. Deniq; mixtio atq; cōcursus varioru dñioru in eadē psona pape multos facit palogisare dū illa a seip̄ secernere vel no lunt vel nesciūt. Habet itaq; papa prio dñium superioritatis a xp̄o supra totā ecclesiaz cū plenitudine p̄tatis in eis q sp̄iale régimē ecclesie p̄prie dictū respiciunt. Habet p̄terea scđo p̄tate canonica sup̄ res ecclie, q dicūt ip̄oprie sp̄iales quēadmodū sunt collatōes qdā bñficioz et iurisdiccionū quasi tpaliū atq; puentū. Habet tertio p̄tate ex sensu rā principū p̄ser tim ipatoz q̄s alioz subditorū in quadā tpaliū appropriatōe. quā ei p̄stat iure diuino nequaq; conuenire. qm̄ et si dicere dñs esse oīm in tpalib; no tamē oīmodā dominatiōem ciuilē haberet in eis. quin aliquis mod̄ possidēdi eidē posset nouit aduenire sicut defacto Constanti⁹ aliq modo cōtulit impiu⁹ romanū. q mō pape antea nequaq; debebat. Habet q̄rto p̄tatem qualē iure naturali superior h̄z ad subditos. His vero potestatib; corrident sibi mutuo fuitutes ad q's obligat ex ista rū assumpta q̄libet potestatū. Neq; enī est dñatio in quoq; p̄ter deū/ absq; p̄portōnabili obligatōe fuitutis p̄terea sicut papa est superior oīm ita oīm est seru⁹. no ficta humilitate sed metaphysicaz mortali atq; theologicay veritate noīna. vt si gloriet in dño glori⁹ et nō de p̄tate tumeat sed timeat de annexa fuitute. Prīa p̄tās cognoscit ex euangelijs et actib; aploz. rex eis q p̄ successiua relatōem eoꝝ ad nos rata certitudine sunt deuoluta. vt merito temerarius et scādalosus immo scismati⁹ iudicetur/ q̄ p̄tate hanc vel abolere vel diminuere p̄sumperit. De hac p̄tate sunt ius conuocādi p̄cilia vniuersalia. Ius determinādi cū p̄cilio q̄stiones fidei p̄ modū articuloꝝ oēs generaliter obligantū. Correctō insug platoꝝ inferioꝝ et eoꝝ si demeruerint totalis deſtitutio. et p̄cilia. q̄vel vniuersalem ecclesie statū tangūt. vel finalē sup̄ māq; determinationē respiciunt. Et hec potestas in ecclesia imobilis p̄severat. qntū cūq; psona pape p̄ mortē naturale v̄l' cuiū lē mutaret. aut quātūq; vsus talis p̄tatis a papa remanēte tollereſ in p̄tevel ī toto seu p̄ ignauia. seu p̄ alia. sicut possibile

est iustā rōem. Christus enī optimus legiflator. si nō taliter ecclie sue in eis q̄ reli gionis sunt p̄uidisset. ip̄se policiā ecclesia sticā nō optime qd̄ nefas est sentire. P̄stūtū reliquissit. Szr textus euāgelic⁹ et cōciliorū generalium determiatio et ecclesie vniuersalis p̄sensūtātus et assertio. imo et rātō naturalis p̄supposita fide p̄ hac su pioritate tam aperte faciūt. vt cōtra euz q̄ se pro catholico gerit negantē hoc magis sit deſtitutōe q̄z disputatōe certandū. Hu iusmodi sunt q̄ dicūt quēlibet in sua dyo cesi esse papaz supremū. aut q̄ plures esse papas licet vel expedit. aut q̄ nō oportet q̄rere papā vñ p̄ ecclie et illes. Hec potestas tam īmediate a deo collata est vt tota ecclesia illā neq; deſtruere. neq; non iter tollereſ edificare valeret. ea tñ p̄cessa p̄t ad ipam quis assumi fm leges positivo iure canonico latas. p̄ electiōem hāc vel illā sic vel sic celebratā. Amplius vero secūda p̄tās pape p̄ canonicas īstitutiōes q̄ sunt hūanez variabiles robur habet. Hę potestates due tantū differunt vt quidā noīatūm ipsi greci primā concedētes. scđaz ab negēt. errant q̄z illi q̄ miscet hāc coeq̄tōs nē quadā cū precedēti. Etenī q̄s nesciat xp̄m et petz et successores multos absq; tali potestatiō exercitio circa tēpalitatē ecclie in papali culmine plene fuisse stabilitos. Ut ergo talia exercitia ad papā diuino iure saltē īmmediate non p̄petat dīcere p̄sequēs est. Hęg; vero de tertia potestate istd dicere. cū qua potestater eius exercitio in conservādo eam qm̄ pmixta ē p̄tās excōicationū. que iure diuino et primo cōpētit pape. subsecuta est magna turbatio et horror quidā ecclie nimis officiēns. Vemū quarta p̄tās naturali iure pape p̄ueniēs habet et req̄rit vt tanq; superior et tutor atq; p̄seruator honore nr̄tū iuuēt ab omib;. quā p̄tāz posset ecclēsiā si deesset ordinare aut aliter p̄mūrare sic alterius policie mos habz. Papā vero qui nec impeccabilis est neq; p̄firmatus in gratia. subditus est legib; dñis et natūralib; et in qbusdam ad leges hūanas obligat. Propterea si peccet corripi p̄t iure diuino et naturali fraternali. Huic enī legi diuine subdit⁹ est. et si nolit corripi. p̄tādem denūciari ecclēsie. p̄serti⁹ ybi denunciatio illa n̄ plus afferret detrimēti q̄z utilitas. ybi p̄terea vitia talia cēnt q̄ notabili

Lectio Tertia

62

scandalo perturbarent eccliam. q si req̄sit. nolit legitime cōciliū celebrare. et nihil minus pseueret in delictis. pt ipse haberi tanq̄ vere p̄tinax nō patus audire ecclia; Q̄d vero papā casus ister cōsimiles subīciant ecclie tanq̄ minor sit iure diuino. quicqd būana verba sonarent. liquet ex h̄ q̄ membrū deuibile et potē infici min⁹ est corpe residuo/qd a sanitate nequit totum destitui. Similr psona deuias regu lam habere debet indicē indeuibilis. q̄ bus mediātibus ab exorbitatōe possit arceri. Regula hec indeuibilis est lex diuina. Iudex incorruptibilis saltē circa ea q̄ iuris diuini sunt est ecclia aut conciliū generale eccliam rep̄tans. Porro r̄bi perso na pape mortua ēt/ aut morte corporali aut morte civili/ quā p̄tinacia notoria et conuicta in suo crūmē destruente eccliam manifestat. cōciliū generale robur haberet ex sede applicat̄ xp̄i approbatōe. q̄ in necessitate talis vellet nobis nō deesse. Doc̄ forse intelligit q̄ dicit p̄nctionē membroꝝ ecclie ad vnu caput xp̄m/ essentialē esse et nō ad eius vicariū papā. qui est caput ses cundariū. qm̄ ipso deſtituto/nihilomin⁹ maneruntas ecclie. q̄q̄ referri p̄t hec vnitas ad vnitatem sedis apostolice que in suo formalī iugiter pseuerat iuxta dictū cuius dā distinctōnis ponētis in papatu aliquod esse formale qd est papalis dignitas. aliō materiale qd est psona dignitatē hāc repr̄sentatis. Tertiu de p̄tate secūda et tertia pa pedicimus eā p̄ easde causas posse desti tuī p̄ quas exorta est. utputa secūda p̄ con cilia generalia. et tertia p̄ dissensum dñorū tpalium causis occurritib⁹ legitimis p̄ vtilitate manifesta. Diuitius spe nostra tenuit nos sermo de hac p̄tate summi p̄tificis. qm̄ tempestas p̄ns ad hoc impulit pro q̄ magis necesse est potestate hanc ad clarū dinoscere atq̄ secernere q̄ olim area presertim advidendū subtractōnis facie in stificāvel cassante rōnem/ p̄suppositis eis q̄ facti sunt. Nunc tandem de abdicatōne dominij qdam subiūgam⁹. q̄tū hoc liceat vel expediat ostendētes/ et in primis remorādū est ex priorib⁹. q̄ neq̄ dominiū caritatis qd ab aliqbus euāgelicum dic̄t. neq̄ dominiū naturale/ neq̄ origia le/ neq̄ beatificū cadit sub abdicatōne voluntaria et licita. De solo igit̄ dñio politis co et coercitu siue illō sit naturale siue di

uinū siue humanū sermo habēdus ē. Et quidē vniuersali verbo dicere possum⁹. q̄ om̄e dominiū tale politicū licēter in casu vel renūf̄ vel abdicat̄. Et de papatu quia quondam siebat dubitatio illa p̄ determinatiōē exp̄ssam sopita est. Lelestin⁹ itaq̄ re signauit/ et dignitatē quoq̄ illā btū gregorius et aliorū plurimi q̄tū in se fuit nō ne legūtur depulisse. De regnis p̄terea et alijs dominiū abdicatis certar approuba ta exempla sunt. Atramē abdicatiōes iste suis vestiri circumstantijs dñi ut fiant sicut oportet. et quādo oportet/ et autoritate q̄ oportet/ neq̄ enī p̄tinacicer/ et absq̄ alia legē primata sp̄issanci renitendū est sup̄iosi sarcinaz alicui⁹ dominij ceruicib⁹ illi⁹ q̄ sibi subditus est rōnabilit̄ imponēti. alio quin periret būilitas. periret obediētia p̄ ret qnq̄ reipublice vtilitas. Tertep ab dicatio cuiuslibet dñi ciuilis et approuba tionis hereditarie in p̄prio et cōmuni. fieri potest cum merito/ sic q̄ solo vsu pio et ni tulo naturali et caritatino talis abdicās cōtentus sit. sicut dicim⁹ titulū naturalē/ ad quē conseqt̄ur ius nutriēdi corpus/ sic q̄ in ei⁹ necessitate om̄ia sibi sint ad hoc cō munia. Nō est autē necessitas si p̄ se possit de victu sufficienti puidere sibi per labo rem q̄q̄ et in hoc casu mendicare necessaria vitesue/ sit res licita de genere/ que me ritoria fieri/ si nulla ex circumstantijs adh̄ bendis defuerit. Dec autē abdicatio to talis in proprio et cōmuni/ de se plus ha bet similitudinis ad statū innocētie/ et pa trie. et priorū quorūdam heremicalarū q̄uis nō habeat mendicatōem de necessitate coniūctam. Patuit hoc in heremitsis qui vinebat ex labore/ nihil tamē approu priates sibi. sed erant quasi nil h̄ntes/ patati scilz om̄ia relinqueret prius q̄ pro eis repetendis iudicat̄ aut aliter decertaret. Stat enī abdicatio talis cū quantalibet bonorum vberate. q̄ sibi in nullo anim⁹ paup appropiat̄. nec scđm leges ciuiles eadē occupat/ cū obligatōe sc̄z vel non ad repetendū ea cum iurgio. vel aliter si rape rentur defendendū. ad hoc quoq̄ voto se se potest astrinxisse. Quanq̄ igit̄ abdi catio cuiuslibz proprietas in proprio et in cōmuni. similior sit p̄fectissimis statib⁹ humane creature. nihilomin⁹ presupposi to peccato/ et mō rerū se habēdi in policia ecclastica q̄lē exp̄imur/ viuere de p̄prio et

De vita spirituali anime

cōmuni. videlicet regulariter esse status salutis
diior acq̄ securior Itaq̄ multa decētū
statū. vtpura statū innocētie q̄ alteri neq̄
q̄ expedirēt vtpurē in nuditate filios p̄
creare. nullū coēcerē ad bonum. et similia
honestabāt naturā prius iſtitutā. quā las
psa in pctm. cōtraria his qdā decent. que
dā expeditūt quedā exigūt p̄ optere
fallax est argumentū. Status iste p̄fectis
similis similior est. ergo p̄ imperfectis expe
dientior. Alterenī opinio socratis q̄ om̄nia
sint cōia videref sustinēda. Qualit
vero ea que habētur in cōi liceat a q̄libet
suū dicere/aut quō reperere si auferātur. et
similia digressiōis numie formido suadet
ne tractet. Sed et de onere plationum p̄
tales p̄prietātias tū iurisdictōes tū posses
siones. qd̄ onus imp̄itit in expti honoris
exoneratiōni deputat. et quo uq̄ teneatur
prelatus p̄ talibus tuendis vel augendis
iudicitaliter cōtendere. ceteris om̄issis spi
ritualib̄ exercitijs. simili ratōne p̄transim̄
p̄fecto diuinit̄ v̄l enūciatū ē. vel enūciari
potuit de t̄libr̄ venenū ē effusuz i ecclia dei

Lectione quarta

Distq̄ descriptiōes atq̄ distin
ctōes materie necessarias. p̄ces
dentes lectōes posuerūt. tū de
lege pure naturali. tum de lege
pure diuinā preceptiua / tum de lege so
lum humana. et simul on̄dimus q̄ leges et
quot sunt diuine. q̄ et quot sunt pertinen
tes ad diuinā. et que imptinētes. Supad
dimus qd̄t quot modis ius et dominū et
iurisdictio vocarentur. Supesse videorūt
ad declaratiōem vñice cōclusiōis nostre cū
suis seq̄lis diuertat sermo noster. Erit
igit̄ hec cōclusio. Anima rōnalis sicut a
deo solo inspirat̄ et influēte habet ritā gra
tie que est baptism⁹ in spiritu sc̄tō. Sic ip
so deserēt̄ solūmodo pdit aia ritā h̄moi
prehabitā. dū p̄ceptiue legis sue p̄uarica
trix inuenit. Prima ps de se p̄spicua est
tante deductā in secūda lectōe. Secū
dam p̄tem suadem̄ ex hoc q̄ alii a deo sic
nō haber p̄tē infundere grām sic nec eri
pere. Ipse p̄terea solus habet claves vitez
mortis eternae q̄ aperit et nemo claudit. clau
dit et nemo aperit. Ista vero cōcludunt
q̄ solus p̄tare precepta affirmatiua. aut
negatiua sub pena mortis eternae. q̄ illaz
infligere solus p̄t. null⁹ ergo p̄det grām

lus reatū dānatōis eterne incurrit. nisi p̄
quanto diuine legis p̄ceptiue trāgressor
extiterit. Ad hoc est autoritas august. de
scriberis pctm actuale cōmissiōis Pecca
tū inq̄t est dictū factū vel cōcupitū contra
legē dei eternā. Ad hoc inducit illud apli
Stipēdia peccati mors. Corollariz
primū. Nulla trāgressio legis naturalis
aut humana vt naturalis est vel hūana. est
de facto pctm mortale. Et appellam⁹ hic
pctm mortale qd̄ pene eterne reatū opat.
Em cursum a deo iā iſtitutū. nō q̄ possit
iſtitui. Addim⁹ p̄terea vt naturalis est vel
humana. q̄ eadē lex talis. sepe cōicat cum
diuina. patet corollarium ex p̄missis. Et ex
alio. q̄ lex naturalis et hūana vt tales sunt
nō p̄t attingere ad cognitōem eternitatis
in pena vel p̄remio. non ergo ferūtur ad si
nem talem supernaturem et pl̄q̄ hūanūz
Kursus frustra darent leges cū apposi
tiōe pena p̄ quas legislatores infligere ne
quirēt. immo nec de eis in foro suo cogno
scere. Alioquin poterit legislator oēs fer
re leges suas sub pena quātlibet possibi
livel ip̄ossibili. quā absurditatē dicere q̄s
auderet. Sic est de q̄cunq̄ lege naturali.
vel hūana. q̄ ne hū natura neq̄ hoies. p̄la
tivel p̄incipes possent trāgressores suai
tūlegū plectere pena dānatōis eterne. nec
de ea ad examen suū p̄ testes aut alii deduci
cer. Hac rōe fulciunt se doctores noīatī.
Durādus. ponētes p̄ceptū nō posse ipo
nig platos aut p̄incipes. sup actib⁹ intrī
secis et occultis. q̄ videlz illos traducere
neq̄rent ad forum iudicij sui. qd̄ non nisi
publicū est et de manifestis Itaq̄ sec⁹ age
revelle esset hoīm p̄prium officiū ignorā
tium. et frusta conantiū. immo et diuinūz
iudiciū temeritate culpabili dānabiliter
v̄surpantū. Ex hoc cōsequēter inferūt. q̄
actus cōfessionis sacramētalis neq̄t dīres
ete cadere sub p̄cepto ecclie sed indirecte.
dū iubet aliquid ad quod digne exequen
dū reqrītur cōfessio de lege diuinā. cuius
modi est suscep̄tio corporis xp̄i semel in an
no. Idē dicim⁹ de quolibet actu interiori
aut de exteriori q̄ taliter secretus est q̄ pu
blicari licite non potest per testimonium
duorum aut trium. Judices vero qui de
taliter secretis interrogare et cognoscere
presumunt. errant vt dīcim⁹. presertim
vbi nihil aliud de publicis actibus accu
sat policiam suam ledentibus ex qb⁹ ista

Lectio Quarta

62

secretarōnabili t̄r̄bemēti p̄sumptōne cōclūdāt/sicis est fama publica vita/ q̄d nec siccias habet iudiciale addicere sup̄mo supplicio nō cōmictos neq̄ cōfessos/dino ad hoc obstante p̄cepto. **L**orollariū secūdum. Nullus legislator ecclesiasticus vel ciuilis haber direc̄te auctoritatē p̄ceptuaz sup̄ istud ut interiori actu diligatur deus su per omnia/ aut q̄ in eū speret vel credatur. p̄z et imediate p̄cedentib. **E**t ex cōseq̄nti dicimus/ q̄ quātūq; legislatores inten dant p̄ suas leges suos subditos debere fie ri meliorib; interius/ et sanctiores q̄ ad diui nū forū occultū. tales tamē intentiōes sue nō cadunt sub eoꝝ p̄cepto. Itaq; si siant a ctus exterioris suoꝝ iusserū etiā cū pueris simis intentionib; et finib; occultis. nō erit ibi transgressio humane legis ut humana est sed diuine. **L**ita si dicā horas meas cano nicas cū quacūq; mēris euagatōne et nulla attentōne. **S**i ieūnez in quadragesima tā tuimodo ut sanior fiaꝝ/ vel ut postmodū vo raciꝝ et inde voluptuosiꝝ comedā. **S**i feraz consurā clericalem/ aut vadam dominicis dieb; ad ecclesiā audiū missaz/ p̄ vana glā au fraude alia. **S**imiliter de alijs actib; ex trinsecis p̄ceptoꝝ. ago quidē male apud deum peccans in legem suā. metamē pro transgressor humanoꝝ p̄ceptoꝝ nullū ac cusabit. **E**t accipiūt fundamentū dicētes q̄ in casibus p̄missis nō teneretur aliquis horas iterare/ sicut nec alia missaz audirez sufficit de p̄ctō in deū 2missō cōteri cōfiteri et satisfacere ad arbitriū cōfessoris. **H**ec aut̄ sententia mītis est. p̄ scrupulosis/circa hūa noꝝ obseruationez p̄ceptoꝝ/ quos ingi ter inquierat p̄sciētia de iterādo si id qđ fa ciunt non semp̄ attente et deuote perficiant. **L**orollariū tertii. **S**tatimn̄ aliquē obseruare p̄ceptū humanū et tamē pecca remortaliiter sicut alijs merēdo apud deuz poterit humanī p̄cepti violator accusari. **P**ater p̄mū in casib; pri orib; vbi fit actus p̄cepti humanī ad finē puerum. **P**atz secūdū vbi alijs habens excusatōnez sufficieutem interius de qua tamē nō potest facere fidem exterius. omittit aliqd de opib; p̄ceptis p̄cclesiam/ quē ad monū dānatur ab ecclesia ille q̄ n̄ vult redire ad societatez mulieris/ quā ficte desponsauit in facie eccliesie. **S**ed obicitur per illud apli. deus qui iustificat/ quis ē qui cōdemnet? **R**espō demus q̄ alio et alio respectu deus ip̄e insti

ficat/ et condemnat. vult q̄ p̄p̄e legislatores publicos de publicis tatūmodo sententia re/ et ad iudicium suum occultare reseruari. pro p̄trea idem opus sicut est occultū ecclesie/ et manifestū deo. sc̄aliter et aliter poterit u dicari. **S**ed itē fortius opponi. **H**uius lum est iudicium rectū n̄i p̄o quāto diuine legi conformatur qđ est dictamen prime regule et recte rōnis. **Q**uis aut̄ dicerit diuinā legem falsam esse aut̄ quis dictamē recitationis crediderit erroneuz. vt igif quelibet lex vera sit necesse est aut̄ si falsa erit. lex non erit. **E**st aut̄ falsa ratio/ dum iudices errant ut q̄ petrus quē supponimus apud deum innocentem sit. p̄ homicida cōdemnādus. et q̄ petrus sit compellendus reddere debitū nō v̄xori sue/ q̄ existens in caritate. et ex hinc de societate sanctorum sit excōdicatus. **S**entit hoc idem deuotus Bernardus. in de p̄cepto et dispensatōne. qui simplicē ocu lū quo totum corpus opatōnū lucidū fiat dicit oportere rectum et verū esse/ q̄ nec veritas sinerecta intentōne/ nec recta intētio sine veritate sufficiūt. alioqui nō inculpat̄ set apls quod si qui habebant zeluz nō fī scientiā. nec p̄ps cōdemnasset interfectores mītrorum. qui arbitrabant̄ se obsequiū p̄stare deo. **H**uic oppositioni r̄spondentes concedimus pro regula/ q̄ nullū dicamen p̄cūlare practicū q̄ imperatur actio/ est rectū n̄i simul in veritate subsistat. **S**ed qm̄ ex falsis bene sequitur verū. concedim̄ multa esse iudicia practica vera que ex falsis deducunt. **E**xempligatia fiat hoc argumentū. om̄is homicida p̄ris est suspendendus petrus est homicida p̄ris. ergo petrus est suspendendus. **D**aior est lex humana ut supponitur. minor p̄bata est p̄ falsos testes/ qui tamē repelli non possūt etiā supponit̄. et conclusio sequens est dictamen istud. petrus his st̄. antib; est suspendendus quod v̄tq; verū est/ apd concedētes ignorātiaz inuincibilez in eis que facti sunt aut iuris humani. **A**ltera est responsio t̄for sārōnabiliōr et maḡ ad itētōnez b̄t̄. **B**ern. dicens minorē p̄cedēt silogismi aut alterī silis n̄ cē isti. **P**etr̄ ē boicida s̄ istā. **P**etr̄ p̄bāt homicida p̄ testes inuincibiles de falsitate/ et hec vera eset apud eos sicut maior. **S**i igitur conclusio vera sit talū nullū mirabitur. **V**erū tamē hoc loco p̄ diuersitate opinionuz de ignorantia si sit inuincibilis aliqua. aut̄ si nulla essent cōsequēter va

kk

De vita spūali anime

rierates responsionū. **A**t q̄cquid sit de ignorantia facti aut iuris humani et naturalis positivū/cōcors est sua. Nullā in his q̄ legis diuine sunt cadere ignorantia iniunctibilē. qm̄ faciēti quod in se est deus semper assūtit paratus illustrare mentem/ cōtum oporebit ad salutem et terroris evitatiōne. **D**uo circa palā estratio cur martyrisantes apostolos credendo se prestare deo obseq̄um/ oculum simplicem non habuisse culpantur, sicut nec illi quos apostolus arguit habere zelum non fm scientiā. **I**uxta hec aperitur intellectus ad cognoscenduz/ si fides inclinare possit ad falsum et charitas ad malū. Constat q̄ nō immediate et sub falso et malitiatione. Sed an mediate considereret studiosus inquisitor. **E**x inciderē dicim⁹ q̄ nullus fidelis credit articulos de futuro cōtingenti sic absolute/ quin sciāt deum id posse non facere. Deus ergo si per potentia absolutaz faceret nihil fore futurū. nō videtur ex hinc assensus fideliz falsificari/ qui potentia nō absoluta sed ordinata iuxta legem datam intendunt/ quem admodum false nō fuerūt assertiones Jo/ nead Amicitias et Isaie ad Ezechiam. nam subuersio ad demerita Amicitiarū/ et mors Ezechie ad cursum nature cōmuniſ referabantur, non enim misericordiaz dei ad correctos, et potentiaz supra cursum na/ ture hi pphete secludebat. Ita nec catholi/ corum fides excludit potentiam dei abso/ lutam, ad non faciendū ea que fieri ordina/ ta eius potentia stabilivit. **C**orollariū quartū. Omissio horarū canonicarū/ trās gressio lecūniorū ecclesiasticoz/ et generali ter omniū statutorum et regularum et cano/ num nunq̄ est mortale peccatum/ nisi p̄ q̄to diuine legi preceptive dissonans inue/ nitur. Ecce q̄rum lex aliqua habet admis/ xtum de lege diuina preceptua/ tantundē et non amplius est eius transgressio morta/ liter vitiola. Quāobrem decernere de legi/ bus omnibus manifestuz est spectare prin/ cipaliter ad theologiam/ velut ad scientiā superiore/ et architectonica/ q̄tinus recta ra/ tio separat illud quod iuris diuini est i eis ab illo quod humanū est siue positivū: tanq̄ si aurifaber peritissim⁹ secernat auz ab argento. et argentū a plumbo. Et quo/ niam multi hāc precipuā artificē theologi/ am vel ignorāt vel negligūt vel spernūt/ q̄ m̄ de seip̄a dicit legū p̄diores p̄ ea iuste de

cernere, iō turbationes in politiis et scien/ tias sepe oriri cōpertū est. Idcirco p̄terea le/ gislatores ecclesiastici et ciuiles plerūq; sua/ potestate et autoritate noscuntur abuti, p̄/ fertim ecclesiastici illi qui, quicq̄d ordinat̄/ quicq̄d monent, quicq̄d p̄cipiunt/ volūt p̄ diuinis legib⁹ haberet, par equale quoq; robur habere/ p̄ interminationē damnatō/ nis eterne. Neḡt̄n accusauerim oēs legis/ latores taliter et talia loquētes, **P**resumo/ enī q̄ ad rectā regulā et diuinā sapientiam ser/ mones suos voluerūt glosari, interpretari, et recipi, q̄ si nō hoc intenderūt, p̄nuncio nō/ ego sed apl̄s, q̄ nihil p̄nt p̄tra veritatē/ sed neq; p̄tra charitatē. Deniq; suū est talib⁹/ uti verbis in suis institutionibus/ q̄ a ve/ ro neq; deuient/ neq; simpliciorib⁹ et igna/ ris timores et scrupulos vanos ingerāt/ q̄i viq; ip̄i ligēt r̄bi liberūt sunt, tanq; p̄terea/ graui iugo premant̄ ybi ad leue iugū et sua/ ne vocauit eos xp̄s. **C**orollariū q̄ntū/ **E**thoc q̄ aliquis peccaret mortaliter trās/ grediēdo cōstitutiones aliquas humanarū/ traditionū nō sufficienter concludit q̄ ille/ constitutiones obligēt ad mortale delictū. Declarabimus istud argumentantes a si/ mili vel minori. Si aliquis peritus me/ dicus ordinatus pro republica, dicat ille/ Petre do tibi legem, p̄ tua sanitatem quam si/ transgressus fueris statim dissoluetur cor/ pus tuum/ quod eam conservando connu/ lescet. Non bibas vinum purum hoc tri/ duo. Nullus nescit q̄ medic⁹ vt medic⁹ ca/ re facultate cōdendi leges obligantes ad/ peccatū mortale, et m̄ in casu/ transgressor/ huīus legis sine damnationem incurriter. Poneretur simile in materia de ebrietate/ aut furie periculo. Si medicus denunciet/ ignorantibus, tale vinū ne biberitis, alioz/ qui vel in ebrietatem vel furia/ incidet, quis nescit transgressores temerarios cri/ minaliter delinq̄re, nō q̄dem p̄p̄t medici p̄/ ceptū, q̄uis in casu si n̄ ita p̄cepisset nō pec/ casent excusante eos ignorantia. Sed quia/ p̄uaricatores sunt horū p̄ceptoz diuinorū/ et similiū, nolite inebriari vino, nolite vos/ occidere. **N**ō prius dissimiliter est in p̄/ posito, q̄uis em̄ leges hūane et ciuiles ut ta/ les sunt, sunt soluz p̄ ordinatōe policie hūa/ ne ecclesiastice vel ciuilis in eis q̄ corpus re/ spiciūt/ et ita solum merentur punitionem/ tpalem violatores earūdē/ et observatores/ premio temporali donant̄. **A**hibilominus

Lectio Quarta

62

et consequenti et mutua colligatione ac mis-
tratione quia ad leges diuinias habent resul-
tat criminis facies reos eterne damnatos ipsos
temptores. **C**orollarium sextum. Si
aliqua lex humana canonica vel ciuilis non
possit concludi ex lege diuina nisi coassu-
medo positionem vel sequentiam legi diuini
ne imputantem. consequeatur imputans
est. An transgressio illius legis sit mortal-
an non mortalitis pater et precedentibus.
Non si quis prelatorum veller huiusmodi le-
gem aut dicere haberet robur legis diuinae
sibi fas est per theologos aut alios hoc co-
gnoscentes resistere in facie. et dicere qd non
recte ambulat ad veritatem euangeli. Et
quo amplius videtur non esse securum as-
serere tot leges et canones et regulas quot
reperiuntur omnes obligare ad peccatum
mortale/tum ex multis causis inferius assi-
gnandis. tunc nominatim ex eo qd multe hu-
iustimodis institutiones imputantes sunt le-
gi diuine que in euangelio cum suis expo-
sitionibus sufficienter tradita explicataqz
est. **E**t hic notandum est pro resolutione
materie fm quam resolutionem omnia di-
cta et dicenda volo intelligi. qd precepta af-
firmativa dicitur obligeant ad semper/ni-
tamen pro semper/ut est communis regula
magistrorum. Obligant ergo sub quadam
disunctione ad hoc faciendum vel illud p
isto vel illo tempore/put casus incidit et sa-
piens determinabit. **S**icut exempli gra-
tia. Occurrentibus duobus in extrema ne-
cessitate famis quorum soli possim succur-
rere. teneor succurrere isti vel illi sub disun-
ctione. et non ambobus simul. Et quoniam
in communitate christianorum pauci sunt qui
scirent iudicare de tempore certo/quaero p
cepta affirmativa facienda sunt. Propterea
plati qui sapientes sunt limitant illa prece-
pta tanqz sub quadam disunctione obli-
gantia/ad certa opera et tempora determina-
nata. **E**xempli gratia. Lex diuina vult ut
aliquid cultus latrie exterior deo psolu-
tur. ne igitur peccatent homines aut p igni-
rantiam/aut p desidiam et inaduententiam
limitauit ecclesia certum tempus et certum modum
exequendi preceptum istud scilicet diem domini
cum et cessationem ab opibus seruilibus. et
missae auditionem. **Q**uo adimpleto imple-
tum est preceptum illud affirmatum. qd si pec-
cat quis mortaliter transgrediendo limita-
tionem istam ecclesie. hoc non est prie ex hoc qd ec-

clesia sic pcepit. sed qd sic limitare expediebat p coitare. **A**etiam vero fit pemptor diuini pcepti et suorum iugiorum quibus sponte se submisit/aut sumittere debuit p utilitate sui et coitatis cuius est ps. quis adhuc in talibus limitationibus quodam adducunt magis ad quandam decenniam quod pcepti necessitatem. **E**t non potest universaliter dari regula nisi vt eqz
tas qd a phis de epikeia iudicabitur est ei illud psalmiste. **O**mnia madata tua equitas. **C**orollarium septimum. Nulla lex
appellanda est neqz ferenda tanqz necessaria ad salutem eternam qd non est de iure diuino in aliquo qruor gradu quo lectio prece-
dens exposuit. **O**ppositum sententes aut fa-
cientes moliuntur inqum imponere grauissi-
mus super ceruices hominum et spargerelaqz pe-
dibus eoz lapide et scadalu. **Q**uoniam theo-
logia qd est letitiae euangelica. dicam melius eius
doctrinam et explicavit dicitur in oibz pcedere plati
tos ecclesiasticos i suis constitutibz et decretis
ne vel obsint pceptus dei p mltitudinem one-
rosa/upta ipso pceptu christi factu phariseis. vlt
nec credamus ligare ad penam eternam ubi pena
ciuilis sola repit. **D**octrina hec pceptu lo-
cum hz in materia excoicationis late sive. nam
qd p solis incommodis qualibz cuitadis/aut
commodis politicis p suuandis/eternam vult
infigerem mortem cui qd silis erit. **I**lli nimi-
rum qd volentes abigere musca a fratre vicini/ea
securi pcutiens vicinum stolidus excerebrauit
Autem parere dixeris qd studes curationem mo-
dici vulneris in pede eqd sui/pedem cōfestum
abruptum et scidit/equinum pemit. **G**ola itaqz
contumacia via vlt psumpta renuens stare
iudicio ecclesie reddit hoitem p xpianum se ge-
rente dignum excoicatione. **N**am si patitur est au-
dire ecclesiam qdler velut ethnico nobis erit et
publicanus. Porro differt plurimum quod
alis est contumacia et qd damnosa ecclesie/
p qd materia et circa quod incurritur. **N**am
peior est contumacia in materia fidei et reli-
gionis/qd pusille questionis de paucis de-
nariis. vbi nunquam tantum pdest obediētia
qd ut obest excoicationis separativa a spiritualibus
suffragis et societate sanctorum. Ita vt longe
mitior sit pcessus qui fit in curiis seculari-
bus per punitiones corporales scilicet tempo-
rales/qd vbi per prelatum prescindi ques-
ritur anima a deo vita sua et dari satiane
in interium: non solum carnis sed spiritus/
ne iam saluus fiat ab aliorum auxiliis
destitutus. **C**orollarium octavum. **O**ccur-

De vita spūali anime

Occidente dubio probabili de aliq; lege vix diuina sit aut diuine connecta seu p̄tinens tuius est legē illā p̄ diuina suscipe q̄d p̄ humana negligere. Tene certū p̄sulit Aug. et dimittitū incertū. **E**cce itaq; regula m̄gralis/q; exponens se discrimini peccati mortaliter, et hāc fundat dictū sapientis. Qui amat piculum p̄bit in illo. Hō tñ de oī dubio sed probabili et vehementi hoc vix est. Totā in h̄ loco materiaz de sc̄ia erronea/quō ligat et quō nō. Et de p̄plexitate an sit possibilis/et descrupulis q̄ modo fugādi sunt aut deponendi/tractare p̄tinens esset/nisi q̄ alium locū h̄nt et ad euentū festinam? Hoc vñū generale dām̄ documentū credere scilicet faciliter sapientiōz et bonorum iudicio/et contra communies eoz s̄nias/non leuiter sibimet formare scrupulos anxious et timidos. Fallor si non ita inbē sapiens. Fili ne innitaris prudētiae/tristis. Noli transgredi terminos quos posuerunt p̄s tui. Hoc precipue necessariuz est apud religiosos/ respectu superiorū suorū. hoc et apud ignaros diuinorum legū/quin etiam iuniores q̄s theologicis l̄ris imbuti talē debent reuerentiaz seniorib; in q̄bus vita cum sc̄ia cōcordarūt ut vix ppter aliquis nouas suasiones q̄stum/ cunq; apparetēs/p̄tinat vñq; feratur cito cōtra determinationes eorundē assertio. virtus q̄ppē q̄lem h̄ebat genitā et multis expientijs. lōge certi arte iudicat et opatur. Porro iudicium rationis sicut obtenebrat/ et luminosa eius radiatio diuersis vitiatur apparentijs p̄ interpositionē nubilosarū passionū et prauoꝝ affectuū etiā in l̄fatis, iuxta similitudinē solis vīsi p̄ nubes. Hic p̄ paucā instructionē intellectus in scientijs p̄serit diuinis/causant nō nunq; errorēs in eis qui setatos deuotioni tradere crediderūt dum voluerūt plus sapere q̄d sibi satis erat. Ad p̄ns corollarium inducamus exemplū iam inductum de medico/ cuius consilio aliquādo parere debem̄ sub pena peccati mortalī. dū extrāgressione sui cōsilij/vel scim/vel probabili et vehementer credimus/nos inebriandos/ et p̄seq̄nter trāgressuros legem dei.

Corollarium nonū

Saluberrimum est sapientis docume tum q̄ ait. Que tibi p̄cipit de/ illa cogita semp/ et in plurib; opib; eius ne fueris cu-

riosus. Eteni ppter ignorantia diuinoꝝ p̄ ceptorū/ quā pleriq; gignit supuacia occu patio circa traditiones h̄uanas/ aut curiosa investigatio rex penit' inutilium p̄sur gunt ex sequenti faciliter trāgressiones diuine legis/ q̄ si h̄dānabile sit ap̄d oēs/ q̄stā p̄cor dānationē sibimet accumulat culpa bilis in h̄ vicio vel ecclesiastici rectores/ et religionū p̄fessores. Mirat' sum aliqui q̄ ratione ipsi ecclesiastici p̄serit ordinati et reli giosi/ p̄hibentur sc̄ia medicie/ et nō remouent defacto a studio traditionis h̄uane. Nā corp' lōge meli' est q̄ terrena suba/ cui traditiones iste deseruit/ q̄ si p̄ alios cor pus potest curari/ nōne similiter q̄ vicari os et alios de ecclia cōtemptib; put iub; apl's possent tpalia misstrari. Nōne sancti' est ecclesiasticū p̄ se deo fuisse, et mūdo p̄ vica riū/ q̄ ordie p̄uerso imo p̄uerso vicarijs cō stitutis/ p̄ spūalib; sc̄ip̄ negare deo/ et tra dere totū mōdo. Proorsus ita.

Corollarium decimū

Veritates oēs vniuersales i/ q̄b; fūdaſ legislatorū hoīm p̄s/sonātes q̄ parē h̄nt auctoritatē traditionēs sue cū lege diuīa et q̄ eas sp̄nit/ deū sp̄nit et dō r̄sistit: nōcario dāt intelligi/ si et q̄n p̄tate sua nō abūfūt/ et duz legib; diuīs sufficienter innitūt. Auctorita tes q̄s sanctoꝝ/ et canones p̄tificiū sumoꝝ quoq; allegent/ sicut et absq; nūero p̄nt in duci/nihil aliud p̄nt p̄firmare. **N**uāobi rit dicim⁹ p̄ regula/ q̄stum et q̄liter licet dubitare de potestate alicui⁹ ppter defecūt de bīte electionis sue aut abusum sue auctoritatis/ tantudem et taliter licet dubitare de obligatione traditionum suarū/ ut sue sūt precise. **A**ddimus adhuc q̄ nulla tradi tio vel regula vel lex vel determinatio puri hominis qui in talibus fallere potest et fal li/ obligat/ ut precise talis est/ subditos ad credendum eam tanq; veritatem fidei/ aut diuinam legem/ licet obligare possit sub pena politica/ ad exteriorem eius receptionē et ad non impugnandum eam. **E**cce de patet via ad inuestigandum p̄ticulariter/ quid operentur determinationes summo rum pontificum/ quid condemnatiōes articuloꝝ parisiis vel alibi facie. P̄terit si quidem fieri ut absq; peccato mortali imo cum merito magno sit aliquis theologus vel alius prudens/ qui dissentiet corde ab humanis determinationib; aut traditio

Lectio Quarta

62

nibus qui tamen obligabitur propter evitatem scandali vel aliter non repugnare exterius. Nam potest aliquarum publicatio veritatum phiberi et aliquarum falsitatem dogmatisatio permitti. ¶ Volumus tamen ut notetur vigilanter modus loquendi noster de traditionibus hominum ut talium precise sunt quod fallere in illis et falli possunt quoniam determinationes ecclesie universalis in eis que fidei sunt ab hoc numero secluduntur in quibus nec fallere potest nec falli. Terci quoque potest ut determinationes aut leges humane participant cuius diuinis et hanc ratione eas esse pro diuinis suscipiendas nescire nemo. ¶ Sequitur deinceps quod sicut ad fidem ita ad legem diuinam preceptuam non posset aliquis prelatorum quicunque adiudicare quod non esset prius de fide vel legendi diuina. quis non esset hoc auctoritate declaratum auctoritudo sanctitum.

Corollarium. XI.

Traditiones ecclesiasticas et humanas sic ut fatuum esset omnes pro lege pure diuina scipere. Ita nihil in omnibus velle de diuinis legibus agnoscere nequaquam scandalosa temeritate vacaret. Secunda pte quod notissima est et concessa ab omnibus indiscussa. Ad primam ptem inducamus id sapientis. Noli esse nimis iustus quod qui nimis emundat elicit sanguinem. Et ut teresianum puerum est. Non enim summum ius summa iniusticia fit et sic esse in pposito plane docebimur. Nec audiatur ego sed christus quod mandatum dei dicit phariseos fuisse transgressus propter mandata hominum. Dicit insuper eos alligare onera grauiam et importabilia cervicibus subdito et claudere eis regnum celorum. Verum est quod illud Iulij cesaris apud salustius ubi intendens ingenium valer a qua sententia vulgatus versus non discordat. pluribus intentus minor est ad singula sensus. Subditum vero simplices et timorati quando torturadionibus intendere compelluntur a superioribus suis quid mirum si minus capaces redduntur diuinorum preceptorum quod et minus in eisdem edocentur. nunquid non acerrimo supplicio aut acerbissima obiurgatione punietur quemadmodum per pulu inobedientia legis humana et absque omni reprehensione peccare quotidie contra legem dei enormiter permittet. Non habemus necesse exemplis immorari crebriora certumque vellemus.

Ex his elicio pro doctoribz theologicis doctrinam salubre nesint faciles afferere actiones aliquas aut omissioes ecce peccata mortalia propter sub verbo universaliter et dum predicandum erit ad populum a fratre quodam et expto viro accepi principios et in omni arte vel doctrina assertione audace et extremam maxime ubi obseruatio cois obnuntitur obuiatque Itaque debet quilibet nunquam obliuisci quod incerta est scientia nostra ita ut idem sepe homo brevi momento tempore nunc in hac nunc in opposita feratur suam. Sit propterea quodque ut tales assertiones publicas nimis duras generales et strictas propter in non certissimis nequaquam eruuntur hoies a luto pecatoque sed in illud profundius quod desperatio immergitur. Marie propterea subordinetur et quasi infinite circumstantie propter quarum diversitate diversificari debet iudicium ita ut vir possit aliquem in moribz generalis regula tradi quod in particularibus casibus exceptionem non adducat. Denique generantur ex hinc scrupuli inquietationi conscientiarum simplicium ut in eis sit solidum nihil. Nam et si beatus vir qui semper est pauidus et qui veretur omnia opera sua obseruandum est tamem summo per illud terentianum ne quid nimis. Et ut idem loquitur ne in scrupo nodum querant ne quoque eis impropereatur illud eiusdem. Quid si clementer ruat. Denique quid prodest immo quid non obest coartare plus iusto mandatum dei quod est latum nimis. Quid insuper expedit amarius grauiusque illud reddere iungum christi quod suave est et onus eius legit. Nam et si contemptus et hac laxatione et dulcedine apud quosdam improbos maior oriatur habentes velamen malicie libertatem. Ast apud alios bene institutos gratiarum resonabunt actiones. Prestabilitur etiam sedulius obsequium domino et priante manu etudinis cuius mandata gravia non sunt et qui vult nos non temptari et non grauari supra id quod possumus.

Corollarium. XII.

Sicut penitentia stringende sunt ita leges humane grauiter penales non sunt absque manifesta utilitate multiplicande. In prima parte cor est omnium iuristarum traditio quos tamen aliquam miratur sum dumque eos audiunt rem reddentes cur nomine hec coicationis si solu ponit maiorem significat excocationem. Excoicatione inquit non pena est sed me

bz 3

De vita spūali anime

dicina. At vero si excoicatio non est pena quid aliud penā appellabim? Necio reire. Non solū pena est sed dānosissima pena. Nec obstat huic dicto q̄ medicinalis esse debet. Nempe p̄p̄iu est om̄is pene presertim nō extermiatiue. Secunda p̄ se quēs ex p̄ma iūcis porib⁹ ademnatos q̄ tanta leuitate ne dicā temeritate fulminat eccōicatōes / irregulāritates / cu innūera bili m̄lūpliātiōe statutor⁹ / q̄ vīc aliq̄s nō dī adiplerē nō dicā retinere / intelligere / et recordare. sed vel legere tota vita sufficeret. Ultimā attēderem⁹ oēs / et imitarem⁹ benignitatē saluatoris n̄i dei. Poterat nec est dubiū / exigere a nobis iuge fuitū in p̄ce p̄tis lōge plurib⁹ grauioribusq; / sed adscēdens fragilitati n̄re / certū / et paucū numerū dereliquit p̄ceptoz / q̄ si cōpleuerim⁹ / q̄q̄ inutiles fui sum⁹ / p̄seruant a morte. Et q̄c quid superero gaue:im⁹? Ouerit ad deletionem p̄cedentium delictoz / aut cumulata gloria remunerat. Estatur sapiēs p̄ timorem dei hominē recedere a malo. Ita sane melius. q̄ p̄ austēritatē hūanarū legum. Holus in nec debem⁹ inculpare deuotionez religiosoz / qui perfectionis viam / aggressi tanto p̄cepta diuina diligēti⁹ implent / q̄zto p̄silijs / et alijs obseruationib⁹ salutiferis semet astrinxerūt. Hūt fatemur vinculata liū / alligatura salutaris / q̄ruz discret⁹ v̄sus nō impedit sed expedit gradiētes viā mandator⁹ dei. Atq̄ potest capere capiat / q̄ non omnes capiūt verbum istud. Idcirco aliud de cōitate hoīm / aliud de paucitate est iudicium.

Corollarium. XIII

Coris lechumana vel positiva / p̄t abrogari in eo q̄ non necessario p̄cipiat cū naturali / et diuinā. Hec aut abrogatio fit / vel p̄ suetudinē oppositā / iuxta qd̄ dicunt iuriste / et v̄z est / q̄ suetudo est optimā legū interpres. Nec vñq̄ dicenda est corruptela / nisi ybile gem diuinā aut naturalē ledē reouincit. Nam sicut suetudo dicitur altera natura / sic lex suetudinalis quasi lex naturalis habēda est. Fit etiā abrogatio p̄ exp̄ssam aut interpretatiā reuocationem faciem ab illo q̄ condēdi habuit potestatem. Fit deniq̄ abrogatio causa māifeste damnis / nositatis si lex illa fuaret. Patent hec omnia ex descriptione / et cōditionib⁹ legis bo-

ne / qm̄ honesta eē debet. iusta / possibilis / iuxta naturā / et cōsuetudinē p̄rie. loco. tem⁹ porib⁹ p̄ueniēs. necessaria. v̄tilis. et manis festa vt hētū ex dictis Isido. Ex his lis q̄de cōstat q̄ temerariū est / et iniquuz velle oia decreta siue ecclēstica siue civilia / ad omnē tps / ad omnē gentē / et patriam ex tēdere. quoniā lex q̄ pro vno tpe / et loco aut p̄sonis esset v̄tilis / eēt in alijs tpe / loco / et p̄sonis impossibilis aut dānosa. Imo velle sic om̄ia statuta stabilire hoīm est deliran⁹ / et q̄si p̄tendentū vt opposite leges siml̄ obseruent. Dic fundat se q̄ dicūt nō ita ex pedire vñū impatorē dñari omnibus civili ter / sicut vñū papam spūaliter / qm̄ lex fideli vna est apud oēs / nō ita leges fori. Prete rea positū est in decretis disti. iūj. q̄ leges instituunt cū p̄mulgan̄. firmātūr cū morib⁹ v̄tentuum / approbantur. Igitur per argumētū a p̄trario sensu. Si morib⁹ v̄tētiū nequaq̄s approbant / ille nulluz h̄nt fir mamentū. et ita pp̄le habet mltū in sua po testate dare robur legib⁹ / aut tollere / p̄fim ab initio. Hūt aut hic questiones diffi ciles q̄les. s. debeat eē suetudo ad abrogā dū legē aliquā / et q̄nti tpis. Etsi possit con suetudo introduci cōtra legē illā / quā cū re nouatione iuramēti q̄libet intrās aliquaz policiā p̄fitet / et qd̄ si interpretatiū renouare (als reuocare). Dicim⁹ aut q̄ vbi n̄ est taxatū tps a legib⁹ alijs / dī fieri abrogatio put sapiēs iudicabit / nūctardi⁹ / nūc citius iuxta necessitatis aut v̄tilitatis q̄litatē. Hob insup dicendū videt / q̄ mltē sūt insti tutiōes ad q̄z obſuātōes vidēt / oēs se q̄tū dianis iuramētis astringere q̄s tñ obserua reñ tenent / non q̄ piuriū sit licituz / s; qz iu ramēta talia sit sp̄telligēda ciuiliter. Hōrū exēpla sumere possum⁹ i p̄clara vniuersitate p̄sicien⁹ / et in eccliaz alijs collegijs. Con stat q̄ nouit intrātib⁹ dictā vniuersitatē v̄l collegia / legū explicite p̄tōnes aliq̄ int ce teras q̄ nullaten⁹ obseruant. Quib⁹ lectis petifab eis. vultis ista iurare. Qui rūdet. ita iuro. nec aliquid excipiūt / q̄ si q̄s dixerit oēs p̄ntes tam eos q̄ exigit / q̄s illos q̄ prestant iuramentū / criminaliter deficere. v̄deat quō tot et tales summe līaturet / et p̄bitatis viros / possit absq̄ temeritate dānare. Propterea in oī iuramēto vt p̄ditōes mul te subintelligātēcē est. Primo in oī cōstitutione p̄ sup̄iorē edita / reseruat sp̄ cī

Lectio Quarta

62

onestatē debet iusta possibilis,
urā cōsuetudinē p̄ loco tem-
p̄ies, necessaria, viles; manus
enur eccl̄is. **I**sto. Et bis lū
t̄ dī tēmperāt̄ est; t̄ iniquus, velle
a fine eccl̄astica fine cimila ad
ad omnem gentē et patr̄am ex;
omnā lec̄to vno t̄ loco aut
er viles ēt in alijs t̄p̄, loco t̄p̄
ossibl̄is aut dano. Imo velle
arura stabilire bonū et deliran-
dēntiū v̄ opposit̄ leges simili-
t̄ fundāt̄ se q̄ dicū nō ita et
impatorē dñi omib⁹ ciuilis
i papam sp̄ualiter q̄m lec̄si
oēs, nō ita leges fori. Pate-
ti decrens dñi, in q̄ leges
pmulgant̄, firmāt̄ cū mei
v̄ approbant̄. Situr per
trāno sensu. Si morib⁹ v̄c
pprobant̄ ille nullus h̄nt̄ fui-
ta pp̄ls habet milt̄ in sua po-
būn legib⁹ aut tollere p̄fum
h̄nt̄ aut bic quæshōnes diffi-
cēbat c̄t̄ suēt̄ ad abrogā-
t̄ et q̄nt̄ ipsi. Et si possit con-
ducī cōtra legē illā quā cōre-
ramēt̄ q̄libet intras aliquis;
et q̄d sit interpretatio renova-
re. **D**icim⁹ aut q̄ vbi n̄ est
q̄d alib⁹ dñi fieri abrogatio
icabit nūc cardo? nūc ciuilis
aut vtilitarii q̄litarē.
Rēndū videt̄ q̄ milt̄ sūt̄ insi-
bfuantes videt̄ oēs se q̄t̄
is alib⁹ oblitera-
q̄p̄ gaudiū sūt̄ licit⁹; s̄ q̄ u-
sp̄t̄elligēda ciuiliter. **H**o-
possum⁹ i p̄clarā vniuersi-
t̄t̄ alib⁹ collegi⁹. **L**o-
rānt̄ dictiā vniuersitatē
p̄plicite istones alij int̄
obseruant̄. **Q**uod letis
ans ista iurart̄. Qui mīca-
qd eccepit⁹ q̄ si dñs dicit
eos q̄ t̄gūt̄ q̄ illos q̄ p̄-
tū criminaliter deficeret.
tales summe l̄t̄ature et p̄ta-
rabs̄ tēmperāt̄ dñmre
oi iuramēt̄ v̄ p̄diōes mul-
t̄nēce est. **A** primo in cīa
upiorē edita referat̄ q̄d

tissim⁹ iudiciale oīa tāq̄ variabilit̄ reliquie
illoz iudicio q̄b̄ dicit. Qui vos audit me
audit ita tamē vt nouerit se positos ad edi-
ficationem non ad destructionem et vt se
cundum legem dei que regula ē generalis
omni christianereligionis pfessor sb̄ vno
abbater̄ p̄ ip̄ iudicēt, eā nō ampliātes/ne
q̄s restringētes/neḡ duriore faciētes q̄s ex
p̄slerit xp̄s/q̄ iugū suū dicit eē suane et on⁹
leue. **N**ō, n̄ plus h̄nt̄ in p̄tāte plati ecccl̄is
gare subditos ad aliq̄q̄ non sūt tradita in
regula enāgēlica, pfessi⁹ ab oīb̄ xp̄ianis/q̄s
h̄nt̄ abbates sup religiōf suis ad obligādū
eos p̄ter regularē pfessionē suā de q̄b̄ m̄ ē
sūia sc̄i thome et alioz doctoz cōcorditer
q̄ non p̄t̄ abbas monacho p̄cipere aliud
q̄s in regula sua pfessi⁹ fuerit. **D**oce ei ē vo-
tu obediētie interpretatio q̄ el⁹ pfessores fin
regulam obedientes se p̄stabunt.

Corollariū. XIII.

Celle omnes excommunicationum et sus-
pensionum et irregularitatum institutio-
nes/quescripte sunt/pro nō abrogatis ex-
qui/videtur irrationalē et legib⁹ tam di-
uini, q̄s humanis aduersum. **C**onstat enī
omnes huīusmodi constitutiones aut fere
omnes esse de iure positivo pure. **C**onstat
preterea milt̄ eas i dissuetudinē venisse
per non v̄suz aut v̄luz contrariū scientibus
prelatis nec obuiantib⁹ immō nec obuias
re debentib⁹. **C**onstat deniq̄ q̄ tanta ē bu-
iūsmodi institutionū multitudō/q̄ si tene-
retur in suo rigore maxima pars ecclesie dā
naretur et charitas que est finis totius legi
etiam diuine/lederetur. **A**ttamen omnis
lectantum precise habet de bonitate et sta-
bilitate q̄st̄um participat de charitatis le-
ge/que est finis p̄cepti et fm̄ quam deberet
cetera moderari. **E**t quoniam materia
ista de excommunicationibus perplexa est
confuseq̄ tractata. **E**go aliquas proposi-
tiones examinationi superiorū ac prudē-
tiorum decreui proponendas/abiq̄s asser-
tione earum/quas ipsi asserendas iudica-
uerint ad quos spectat. **P**rima propo-
sitio. Expediens videretur nullam excom-
municationis ferri sententiaz/nisi pro ma-
nifesta contumacia. qua se monstrat aliq̄s
audire eccl̄iam non paratum. **R**atio est/
qm̄ dū semp̄ parat̄ est audire eccl̄iam, cur
h̄eb̄s sic eb̄nic⁹ et publican⁹. **C**ur ab eadē

kk. 4

De vita spirituali anime

prescindetur. Noctenit Scotus in iiii. simia dist. cc v. et allegat ad h̄ textū xp̄i in q̄ fundata est auctoritas excoicandi et corre ctiōis fraterne. Et hic sumū validū a tra tio sensu argumentū. Iuxta h̄ videre ē q̄li ter impossibilitas parēdi mādatis eccie facit vt q̄s apud deū nulla sit excōicatione liga tus. q̄ si talis impossibilitas notoria sit ipē dit ne q̄s possit ab eccia p̄ excōicationis se tentiā iuste separari. Ad h̄ videt usus ecclesie dū q̄s excōicatus p̄ debitis absoluī dūz ce dit bonis suis oibus/ q̄z facit in E ultimū eius quod p̄t. ceterū dūz aliq̄s exigno rantia q̄z q̄ culpabili aut ex infirmitate et passionē vitiosa non tñ p̄tumaci facit alii quem actū p̄ quo statuta est s̄nia excōicatio nis late sentētiā ab aliq̄ platoꝝ. videat iustiſe et indices si talis posset dici excōicat̄ ip̄o facto cum semp sit et fuerit pmpt̄ stare correctioni eccie sup̄ d̄ictio suo/ put suppo nit quia non ex p̄tempui clauiu et iurisdi cionis ecclesiastice/ sed aliunde motus/ vt dictū est malū fecit. Nō enī q̄libet inobedi entia p̄tumacia reputat̄ et. Secūda p̄ positio expediens videref/ vt nullus tene ref alii vitare q̄stum cunḡ excōicatum a iure/ nisi postq̄ denūciatus fuerit et talis/ a suo indice. In omni q̄pp̄e alio casu fere/ p̄t homo rationabiliter p̄sumere p̄mū suuz non et excōicatum/ et oppositū faciens et ponit se frequenter discrimini p̄cti mortalis alienū seruū temerarie iudicado. Exempli ḡia. Video sorte interficere sacerdotē aut eum vulnerare. Si iudico sorte excōicatu possim errare qm̄ vel a iudice potuit habe remandatū vt h̄ faceret/ vel ebrietas aut fu ror eundē excusat/ aut aliquid aliud inter uenit. ppter qd̄ in iudicio p̄tentioso dūz ad illud venerit absoluēt. Preterea quicquid sit in p̄ntia facti/ nescio tñ infra bidū an a suo iudice fuerit absolutus/ quā absolutio nem neq̄ mihi neq̄ ceteris tenet nūciare. Secus est dū iudicialiter est q̄demnat̄ q̄r iudicio publico deberet absoluī si nō vult ei uitari. Quereret aliquis quid op̄ari tūc excōmunicationis late s̄nie p̄ canones? Re spondebo/ sicut accepi a p̄ceptore meo/ eas tantidēz op̄ari vt ab q̄p̄ p̄cessu alio iudicia li/ aut noua p̄stitutione/ possit iudet statiz p̄bato facto. vel q̄fessato/ ferre iuris s̄niam et eandē publicare. nō sic vbi canones eēnt solū ferendē s̄nie/ qm̄ monitiones et p̄cessu fm terminos iuris p̄reqrerent multipli

ces. ¶ Exeadē radice videf q̄ nullus p̄ochianus debet euitare curatū suū/ a suis se misterijs publice sepando/ nisi p̄via sui su pioris s̄nia fuerit publicat̄. Debet enī tolli q̄stum possibile est a subditis occasio rebel lionis ad superiorē/ et divisionis inter se/ et temerarie diuīdicationis cuiuscūq; alteri qm̄ ista sunt peccata grauissima. Sed da re licentia vel p̄ceptū p̄fusum/ q̄ subditi vi tent curatos suos/ nō p̄via sentētia et pub licata/ est eos p̄dictis p̄tōz periculis expo nere. Itaq; cū laici clericis sint inuesti/ poterū leuitē dicere de suis curatis q̄ sint fornicatores publici/ si forte colloquum vel cō sortiū modicū r̄iderint apud eū cum mulierib;. Rursus et si curat̄ fuerit heri fornicator/ potuit tamē penitere/ et fm iudicium sui superioris et p̄fessoris obtulit se dimissu rū et cubinā suā/ tpe et loco. q̄ non subito te nef semp h̄ facere. sicut nec penitēs astrin geret remouere subito a se q̄quid fuit aut est occasio peccati. tūc parochianus vitan do istū vere absolutū/ quōd non peccabit. n̄ aut̄ debet leuit suspicari/ nūc aut al's q̄ ve ro careat bñficio absolutiōis/ nisi dū p̄ sens tentiam iudicis fuerit vt talis p̄mulgatus. Sed tūc tamdiu vitabit̄/ quoausq; fuerit publica denūciatio nouiter absolut̄. Ad de q̄ stabit tūc esse diem dñicū dūz parochianus p̄mo inciperet suspicari vel iudicare q̄ curatus suus est fornicator et publico et ita vitandus/ quid ager in hoc casu. aut vitabit eum/ et hoc erit contra p̄ceptum ecclesie de audiendo missam die dominico quia alia z vt suppono non poterit illo die procurare/ aut communicabit et hoc erit cōtra conscientiam et edificabit ad gehena. P̄terit etiam falli vt dictū est de impenitentia sacerdotis forte penitentis et absolu ti iudicando/ imo eum potius debet iudicare penitentem et bonum/ q̄ oppositum. cum subito potuerit a spiritu sancto visita ri et penitere et confessionem actu vel voto perficere. Postremo quis non videat hāc licentiam esse somitez scismatum intersub ditos/ alijs dicentibus decurato quia bos nus est/ alijs non/ sed vitandus. quia nec ē par omnium affectio. nec par discretio nec par eorum que iuris et facti sunt cognitio. ¶ Obijcietur fortasse nobis illa decreta lis cum suis glossis. q̄s itum. de cohabitātione clericoz et mulierū/ vbi per argumen tum a contrario sensu trahitur, q̄ forni

Lectio Quarta

62

eadē radice videat quod nullus pro
eber euitare curātū suū a suis
ubilis separando nisi pūia sui sui
fuerit publicar. Debet enī tolli
sibile est a subditis occasio redi
superiorē tñ divisionis inter se et
quædicationis cuiuscumque alteri
ut peccata grauissima. Sed da
et peccati pñsum qd subditū ri
a suo nō pūia sententia et pub
o pñctis pñcōz periculis expo
cū laici clericis sunt inuesti po
dicere de suis curātū qd sunt for
ublici si forte colloquimur cū
ū viderint apud cū cum mū
is tñ curātū fuent beri senti
amē penitere et fm iudicium
ofessoris obtulerit dimissū
ā spē tñ loco qd non subditore
ere sicut nec penitētis astrin
e subito a se dñe quid fuit aut
cati tñ parochianus vitan
solutū quō non peccabit nū
tñ suspicari nū curātū qd re
cio absolutoriis nū dñi pñsen
tū fuent vitalia pñmulgans
diu vitabilit̄ quoausq; fuent
tatione nouiter absolvit. Ad
esse diem dñicum dñi paro
incipere suspicari vel in dñi
suis est fornicatio et public
quid ager in hoc casu aut
oc̄ ent contra preceptum
ndo missam die dominico
pono non poterit illo die
communicabit hoc erit cō
edificabit ad gebeunā
lli vi dictū est de impen
foste penitētis et absolutori
cum ponit̄ debet uide
et bonum tñ oppositum
erita spiritus fancio vñ
nfectionem acutū vel rot
emo quis non videat hic
mitate scismatum inter se
ntibus decurso quia ho
on sed vitandus quia ne
fectio nec pñcōtatio ne
curis et faci sunt cogniti
forfasse nobis illa deu
tis. qd sum de cobadim
mulierū rbi per angustas
o sensu trahitur qd fons

cere qd omnis fur est suspendendus / nec ir
regularitatem incurrit. qua in modaretur si
diceret hic fur suspendio meruit interimi.
Aliæ cause patent ex predictis. Deniq;
ratio ad pñpositionem est quoniam magna
es serpēta magnum insuper esset discrimē
conscientiarum apud innocentēs si ppter
aliorum delicta ipi passim et absq; iudicio
tenerent̄ excoicati. Audiui de papa Urba
no. v. qd gloriabatur se papam esse ob hñc
pcipue causam qd nullis penis excomuni
cationū et irregularitatū erat obnotius. qd
si dilexisset primos suos sicut seipsum et hñ
advertisset relaxasset fortassis totlaqueos
tot onera tot pericula ab eoꝝ ceruicibꝝ / ut
aliqli et si non pari ad ipm libertate gratu
lari potuissent. Tertia pñpositio Expe
diens videtur et omnes sententie excoicato
nis qd omnis nullus est / aut plus obest
qd pñt tam in ecclesia vñiversali qd in pñ
uincibꝝ et diocesisbus expressa revocatione
cassarentur. Rationabilitas patet ex pre
missis. Essi consideremus qd excommuni
catione quelibet medicinalis esse debet sicut
finis amare potionis est sanitas. Ita finis
excommunicationis est emendatio aut co
seruatio charitatis et vñionis in subditis
propterea quandocumq; excommunicato
verisimili coniectura non presumitur ut
lis reipublice / nec subditorum correctionē
afferre illa debet omitti. Tunc enim locū
habet quod dicit Augustinus libro. ii. cō
tra epistolam Permeniani in decretis. xxi
ii. q. iiiij. i. q. viij. quotiens supra e. Ipsi
pietas et ic. q. i. ordinationes. Reuera cuz
cōtagio peccati multitudinē invaserit / et si
lia separatis. i. excoicatis et iania sunt et pñ
nicioles atq; sacilega. quia impia et super
ba sunt et plus perturbat infirmos bonos/
qd corrigit animos malos. Et gregori
us de quibusdam peccantibus ait. Unde
necc a tali consuetudine auerti possunt / et
cum venia suo ingenio relinquendi sunt,
Et Matthei. viij. Dicebat ch: istus dimic
tenda esse ianaria ne eradicaretur triticum
Hic palea dimittit cuz grano donec illud
introducatur in horreum. Sic sagena ec
clesiastica omne genus piscium congregat
nec separat / preter qd i littore finalis iudicij
Sic iudas cu aplis dimiss' e. Sic iebuse'
int filios isrl. Sic pessia dic biero. sp cu op
timis iuncta eē / sicutolerant̄ sūt filii isrl dare ex
ter adysurā et vti libello r̄ pudij. sic hodie p

De vita spirituali anime

mittū f meretrices ne vicijs deterioribz oia
fundant. ppter ea dicit Aug. vbi p̄us. **H**o
potē salubris a multis correctio nisi cum
ille corripit q̄ nō h̄z sociā multitudinē. **C**ū
vero idē morbo plimos occupauerit, nihil
aliō restat bonis q̄z dolor z gemit⁹ vt p̄ illis
signū qd̄. **E**zechielī sc̄o reuelatuz est, illi sic
euadere ab eoz infestatione mereant. **D**escendēdo ad p̄ticularia p̄nt cōclusiones
mortales elici ex locis z tpiis qñ expedit, et
qñ non in peccatores vt sunt forniciarii et
scismatici z usurarii z simoniaci excoicationis
pmulgari. **P**relati enī nō solū p̄nt, im
mo debēt ab excoicationibz aut irregulari
tatibz ferēdis desistere, aut iā latas tacite v̄l
exp̄se reuocare p̄tra virtuosos, vt sunt fornici
atores publici v̄l scismatici si nō vitū tale
adeo in qbusdā p̄ibz inualuerit, q̄ p̄ excoi
cationū vel irregularitatū srias nullo mō
presumif corrigi sed deteriorores effici delin
quētes. **E**t in hoc veritatē h̄z qd̄ dictū est,
platos ad multa nō teneri, ppter incorrigi
bilitatē subditoz ad quoq̄ opposita ipi si
corrigibiles h̄rent subditos teneret. **P**or
ro qd̄ sic reuocare tacite iam dicit̄ corolla
rio. **E**x his vide aliq̄bz tpa mala cō
siderantibz q̄ nō expedit ferre srias excoi
cationis generales in forniciarios sacerdos
tes z iubere q̄ subditis euitent. **R**igor ei
ecclastice discipline v̄c credi p̄t, q̄tuz la
xatus sit, z nullā z rara fit electio in sacer
dotū introductione, ppter malū istud raz
late serpit, q̄ multiplicantur iuuenes iutiles
z lubrici in sacerdotes de qbz stultissimū
est sperare, q̄ post susceptū sacerdotū casti
or sit eoz vita z honestio, z nō pot̄ disso
lutor, q̄to iā h̄nc illud a q̄ p̄us ex mala vite
fama formidare poterant expelli. **Q**uāto
stulti igifimo iuxta verba augustini, q̄to
pnitiosius iniquus z sacrilegio simili⁹ est
velle tales effrenatissimos p̄ excoicationū
srias cōpescere, q̄ pfecto non tam eos cor
rigit, q̄ inficiit, nō solū eos sed parochia
nos cū eis duersantes. **N**one melius esset
nocētes quodā impunitos remanere, q̄
punire innocentēs. **J**uste qd̄em potest ali
quando malicia tolerari, innocētia puniri
nunq̄. **P**uniuntur autēz parochiani, dūz
cōuersatio curatoz eis interdicit, dū scrū
pulis grauissimis conscientiaz inqetant.

y **S**ed diceret aliquis, peccata igif vis re
manere impunita. **S**ic absq̄ freno pene
cornēt oēs in flagitia, sic om̄es ecclastici

ced discipline rigor abscedet. **A**bsit vt hoc
velim laudo medicinā sed non eam q̄ vul
nus augeat aut vitā tollat, siata radice mor
bi curatio, non eligant ad sacerdotū incor
rigibiles, non indisciplinabiles, alioqñ si
bi deputent prelati q̄ tales elegerunt. **E**cce
tales deū quoddicē in suis pceptis tam im
pudenter contēnunt, quid mirandū aut
vindicadū si leges humanas z statuta ni
bilipendū quas etiā vident a suis latoribz
non seruari, cum tamē recte iussum sit, pa
tere legē quā ip̄e tuleris. **D**eniq̄ si causa sit
vt meretrices tolerent, dicūt sic opinātes/
q̄ maior estratio tolerandi sacerdotes for
nicarios nec rigorem talē seruādi, sicut ab
initio quēadmodū ante tpa gregorij noni
maiori rigore hec vt alij dicūt disciplina te
nebas. **H**inc r̄ndēt ad quedā dicta sancto
rū, vt thome z alioz peccare eos dicentius
qui a forniciariis missam audiunt, nec excu
sare eos, ppter negligentiā p̄elatoroz. **T**ūc
enī vel vigebat amplius timor dei z disci
plina christiane religionis ita vt possit le
uita talis lex exequi, v̄l in expti forē erant
hi doctores q̄ generale z q̄ radicatu, sic h̄
malū z quoq̄ dēteriora flagicia circa vpoz
aut filias parochianoz z abominationes
borrende in alijs puenirent apud multas
patrias/rebus stantibus vt stant si quere
ren̄t per tales censuras arceri. **S**andalū
certe magnum est apud parochianos cura
ti ad cōcubinā ingressus sed longe dēteri⁹
si erga parochianas suas non seruauerit ca
stitatem, multos itaq̄ compertuz est ex san
ctis doctoribz fuisse, quos in experientia
temporum se felicit, z locuti sunt non qd̄ fie
ri posset aut expediret, sed quid stricta iu
ris diuini vel humani regula faciendum
esse dictaret. **H**i dum ad experientiam dif
ficultatum z temporum z hominū incor
rigibilitatem veniunt, mutant plerumq̄
sententiam dicentes q̄ r̄sitalia mala sunt
que aguntur a subditis toleraretamen ma
gis illa expedit, q̄ cum periculo dēteriori
ea vel lead vnguem rescare. **D**uo circa
peccatū mediocrit̄ qdā ex religioz solitari
is, q̄ dū vitā attēdūt platoz, dū subditoz
effrenatā maliciā itūtē, pfecti murmurant
et mox inaudita parte ipsi condemnatōnū
ferunt sententias in absentes, eos quoq̄
rodūt z deuorāt, nō aduertentes, s. in expti
rez, q̄ difficile z frequenti⁹ impossibile sit
oia ad normā equā flectere. **U**ltinā hi sape

Lectio Quarta

62

Ret sup seipos oculū retorquentes intellige rēt q̄t lites amaras q̄t defectus culpabiles tolerare cogit q̄libet in seipo / necl sufficit ra li sollicitudie / se vñ sufficiēt emēdare. **I**p si vñq; p̄t alios arguerēt q̄ belua tot capi tū / vñā loq̄r diocesim aut regnū / n̄ q̄ oia rei gularam hñt / t pfecto iuxta comici s̄niā. **S**ibmōi essent in loco, s. platoꝝ / alit sen tirēt / aliter iudicaret. **N**ec dicim⁹ nō ad excusationē inertie dānabilis quorūdā su perioꝝ / deſtruētū pessimis exēplis viue di / t morib⁹ factisq; reprobiſsimis vitā sub ditoꝝ / s; vt boni q̄q; in multis deficiat / n̄ acerbi⁹ uito mōrdeat. **Q**uartā ppositio **Z** Expediēs videret institutio / aut iā institutio talis interptatio / vt sol⁹ exēcōicat⁹ aut suspensus a iudice / t nō a solo iure contrahēt irregularitatē / immiscendo se sacris / et talis solus iudicat̄ cōdemnat⁹ a p̄tate absolueat̄ in foro sc̄ie spoliatus censere. **C**onīmū iō dicimus q̄ nō statim aduer tit aliq; se exēcōicationē a iure de facto latā contrahisse q̄ si in tali nescientia immiscue rit se sacris aut alioꝝ / sortio se iūcerit / dum videtur talem esse irregularē / t tali irregularitate a qua solus papa possab soluere. hinc temptus apud multos / aut scrupuli varij / t picula maiora q̄ dici p̄nt oriuntur. **D**e exēcōicatione minori quo ad irregularitatē non contrahendam ē expressa decretalis. **S**imiliter de suspensiōne patet / quoniam oppositum non est expressum iure. **P**ene autē nequaꝝ ampliandū sunt. **L**irca quod mirantur aliqui quō decretalem illaz. **C**um medicinalis, quidam retorquent ad probandum q̄ omnis suspensus a iure sit irregularis, si se sacris immisceat, quoniam ibi fit fmo de vna tantummodo specie suspensiōnis / t in casu certo. **A**lia autem decretalis ab eisdem al legata loquit̄ de suspensiōnibus ab homine. **S**ecundā partem propositionis idcirco posuimus / quoniam si oppositum teneat̄ tur attentis rebus ut turbate sunt in ecclēsia / tota fere christianitas fraudata est be neficio confessionis sacramentalis. **Q**uod sic ostendimus. **S**i omnis exēcommunicat⁹ a iure, aut suspensus aut irregularis / perdit potestatem absoluendi sacramentaliter quia perdit ut dicunt iuriste, iurisdictionē omnem in alios, talis in foro conscientiae quaꝝ absoluīt. **B**ed maxima pars eorū q̄ confessiones audiunt / incidit sepe in suspē sionem aut irregularitatē t exēcommunicatiōnem / t hoc vel participādo cum suis parochianis exēcommunicatis / vel tenēdo publice concubinas / vel dum sunt infamati viatio aliquo publico vel simoniaci vel mercatores publici / vel exālis centum radibus, t apud religiosos q̄s alios formidabunt igit̄ semper subdit⁹ / an fuerint rite t vere sacramentaliter absoluti / t bocratio nabiliter in tanta sententiaꝝ multiplicata te. **V**oc autem asserere q̄tum sit periculuz t scandalū prelati viderit / iuriste. **P**ro hac parte secunda propositionis facit decretalis que monet vt in necessarijs subditi cōmunicent cum curato suo / qui tamen quandoq; suspensus est / vt pote cum fornacario publico. **C**onstat autem q̄ confessio est necessaria. **S**i vero non potest absolueat̄ sacerdos exēcommunicatus a iure aut suspensus / sit illusio talibus subditis quoniam nec sacramentaliter absoluēt / nec finaliter aliud reportant q̄s scrupulos / duꝝ postmodum audiunt sacerdotes suos p̄testate absoluēt caruisse. **Q**uinta p̄positio. **E**xpediens videretur vt nulla sententia exēcōicationis ferret nisi ip̄t cōtumacia facta i rebus pure spiritualib⁹ / t vbi trāgressio agit manifeste in dissipationē fidei / t sue lib tatis / sicut est de hereticis / t scismaticis / conrūq; fautorib⁹ / sicut de interdicto dicerem⁹. **E**xēcōicatio siquidē bacul⁹ ē pure spiritua lis, ppter ea nō videtur frōnabiliter assumēda / ad p̄tectionē rex tpaliū / t q̄i p̄phanarū qm̄ res tpales nō debent p̄seruari vel repe ti cū maiori detrimēto eoꝝ a q̄būs repetūt / q̄s sit utilitas puenies apud reperētes. **S**ed exēcōicatio maius dānū infert / q̄s sit utilitas alia tpalis. **P**reterea nō d̄z ecclia graui⁹ punire delinquentes ciuiliter / q̄s secularis p̄tē. **O**ppositū tñ sit dū ppter p̄tūma ciā cadentē in cā rex tpaliū / iudet eccliaſti cus incarcerat / ligat aias / q̄uisquis exēcōicatōis vincul⁹. **J**udex vō ſecularis ſola corpoꝝ detētiōe p̄tētus ē. **R**ursus n̄ ē vsqueq; q̄s certū an ius diuinū p̄cesserit plati iuris dictionis tpaleū imēdiate / aut salte ei⁹ exercitū ſic xp̄s illd a ſe abdicavit / aut ſi h̄ constare potest remaneret tamen incertum ſi iurisdictionē ſecularem ex consuetudine vel dono principū cōcessam / ſibi p̄ficit ecclia p̄ iurisdictionis ſuā pure spiritualē exercere / p̄ ſeq / t defēdere. **S**ic h̄ ecclia iurisdictiones tpales / bēat ipa / t carceres / talios coercēdi

De vita spirituali anime

modos etiam corporales, que coertio corporalibus licet apud grossos intelligentes et carnales auctor indicaretur. Quod si in fide imite pspiciens negauerit excoicationem penam longe deteriorum excellere immo summa dicta sanctorum morte corporali deteriorum existere. Si autem non per qualibet contumacia infligitur mors apud principes seculares, quod est ista ecclesia, scilicet libertatis maiestudo ut passim pro similibus aut minoribus culpis spirituali inferat mortem. Denique dicerim ista non ad detrahendum factis platorum sed ut occasio permanetur maturius in hac re statuendi et tollendi tot vetationes incredibilis quas paupibus laborantibus promotores curiarum et alii quidam bis baculis fulti prestant in stemprum dei damnationem platorum et ecclesiastice iurisdictionis irmissionem. Amplius ista non sunt ad determinandum que diximus in his positionibus presertim ubi rectus iurium palam repugnare viderentur. Sed datâ ratione esse occasionem studendi iura illa et mitiori interpretatione ea diuidicandi quod faciat quidam ad pauca aspicientes, et quod defacili enunciatur palior illaqueatione illibertatione et damnatione. **S**exta propositio. Expedientius est in multis defectibus illos vel tolerare vel ad bonum finem ordinare quod per fulminations sententiay et cōdemnationum aut per predicationes rigorosas eos conari funditur extirpare. Ratio prout permisit, unde precedetia facit securum nos docet quod multa que male fieri videbant et nequibat corrigerem vel tolerabat vel ad aliquem finem bonum ordinabant. **S**ic idolatrias substitutio facta in februario ob honores februe transit in honores virginis matris. Sic honor augusto cesari prestatus in honore Petri est cōuersus. **S**ic pantheon templum omnium ydolorum vertit papa in ecclesiâ omnium sanctorum. Fortalecitate possit encenia que prima die anni mittunt hoies ad bonum finem trahi. **S**ic natum in suis celebratio apud quosdam principes episcopos ad gaudiu de suo baptismate posset retorqueri. **D**ec ei agere facilius est quod torre consuetudinis pertinaciter obniti velle. **P**ro modo docendi sunt omnes habere oculum simplicem oculum intentionis rectum quo habito merebuntur in multis ubi alias graui sedelictio costringeretur. Exempligratia de celebratibus missâ sumpta pecunia de cunctibus ad horas canonicas in ecclesiis et ad obitus spedistributonuz de dantibus

et accipientibus curas et beneficia ad censem annum, de recipientibus pecunias in collatione ordinum, de predictantibus per mercede, de quod rentibus placere in suis actibus et sermonibus publicis et artificialiter ob hoc ordinatis, de habentibus plura beneficia et similibus in quibus peccat multi ob defectum doctrine et rectificationis sue intentionis quibus alio quin merces debere. **L**etangamus hinc extremum profectorie modum rectificandi aliqua ex permisso. **S**i quis celebrat missam aut aliud quodcumque opus spirituale pagit, tunc sperat mercedem tempore. Constituat ipse sibi mercudem illam non tanquam per suum spiritualis operis. Non enim esse equa remunratio. **S**ed accipiat illud tempore per sustentationem ministri. Non debet itaque quisque suis stipendijs militare. **E**t quod altario seruit sic dicit apostolus de altario vivere debet, hoc titulo quod dicitur sustentatio ministri, salvatur omnis receptione moderata rex tempore per spiritualibus iuxta sententian dñi Durandi in hac materia. **D**ec autem sustentatio qualis aut quam sit esse possit non cadit sub arte generaliter diffinire. **S**ed hoc loco sicut et in omni virtute mediū sum debet, per sapientem iudicabit, attentis circumstantib omnibus aut per hoc, vincio divina docebit. **N**anc eandem sententiā dicunt alii sub alijs verbis, quod omnis res spiritualis propter tempore lucrum tantum propter mortuum mundum principale aut propter finem deo subordinatum qui dicit potius secutius licet queri diligenter vel exerceri potest. Ad hoc nimis est illud prophete Inclina cor meum ad faciem tuas iustificationes tuas ineterum propter retributio. Existio neminem dubitare quoniam possit de diligere a me et teorari ut mihi datur vite sustentationem ad liberins eidem seruendū. **A**cquirit magis spiritualis qualis est quod dei dilectionem vel ad eundem orationem. **S**ed habet insuper alii qui exercere se vel in una religione vel cura vel alio spirituali ope ut inde sustentetur ad vite necessaria non quidem sustendo in hoc sed ultra referendo in deum ut habentista libibus vite necessariis ipse deinceps liberiori mente valeat do militare. **V**icimus doctores nominatum dominus Anthistiodoren. quod nullus predicare debet hoc est predicationem sua ordinare tantum mediū ad habendum vite sustentationem. **E**sset inquit hic ordo puerus si dignius ad indignius ordinaretur. **D**orum dicta sic accipiēda sunt ubi ad illud temporale figeretur intentio principalis

Lectio quinta

6

et ad dei honorem ipsa nequaquam vterius re feretur. dum aut non est finis principalis suste tatio hec ministri quesita per aliquos actus spi rituales. sed est vel' motiuum quoddam. vel' finis mi nus principalis in alterum sine rursus ordina tus. nullum videtur hic de simoniaca puer si tate piculium imminere. **I**sta sic elucidare tutius est ad serenandum conscientias simplici um et per rectificatione suarum intentionum. quam tragica aut satiricia reprehensione oes gene rali simonie lepra reddere infames velle. **H**ac intentione potest teneri cura ad ceulum annuum potest haberi respectus ad lucrum distri butionum. Potest in casu recipi moderata pecunia ab ordinatis sub platis. si sit aliunde nimis paup. nec immineat scandalum. quoni am oes decretales sup hoc consecrate sunt de ture humano quod ad multa quas potest abo lere consuetudo ad oppositum. dum fuerit oculi simplex non dicto. **S**ic potest obtineri duo vel tria beneficia secundum eorum tenuitatem et si sine scandalio fiat. attenta proponere obtinenter qualitate et ipsius ad ecciam utilitate. **S**ic potest immo sepe debet querere predicatorum aut alius placere hoibz in suis acribz non preter se. sed ut vi dentes glorificant deum. et ut libertus monita salutis accipiant. **N**eque tamen sum nescius quin in predictis sepe cadit vilis contumeliam. ut simonia. ut si quis habeat aliunde sufficien ter unde vivere possit ipse multiplicat sibi per talia opera spiritualia gradiores diuicias super uacuas. aut preternecessarias. aut suam beneficioz pluralitate causa rationalis non excusat.

Lectio quinta

Ad determinatiōem solidiorem materie quā tractādā suscepimus sup quiditate peccati mortalis et distinctione eius a veniali mēta q̄si iam fundamēta fecimus. perscrutando funditus quod sit lex proprie diuina. quod natura lis. quod humana. et de cōditiōibz utraringos. **H**ic est enī viuax fundus totius difficultatis. Porro iam nonnulla diuerticula quasi sup edificates adiecimus. Perscrutādū rursus esse video. ne nos equocatio fallat. erit edifi cior nostra structura certius surgat. si forte sit aliquid lex diuina quod non sit obligatoria. Nam de obligatoria secundum dicitur habitus est. **V**ide enim lex diuina rotidē modis dicitur quod modis diuina voluntas noīat. Hic ita magister in primo sūmaz. quod quoniam sunt de iu lūtates. sumēdo signū per signato. Et hēbē

hoc metu complete sunt. **P**recipit et perhibet. permittit consulit. implet. **D**e volunta te p̄ceptina et perhibitu multa iam dixim. **D**e permissione vero memini me alio loco distincte. quod aliquis dicit permittere deus. **P**otest quod non vult. perhibere aut p̄cipere oppositum. **H**oc permisit libellū repudij. et ex quo pluralitatem in antiqua lege. **S**ed mo' permittit quia non puniit pena temporali. hoc mo' permittit mala fieri quod non puniit in iniusti. **D**einde tertio aliquis permittere dicit. non quod non puniat. sed quod non impedit ea fieri cui id utique posset quācumque hoc iustissime faciat eliciendo ex his malis bona secundum potentissimam sapientiam suam attingentem a fine usque ad finem fortis. et per inscrutabilem abyssum iudiciorum suo fū. Denique quarto potest aliquid permitti non quod iudicetur faciēdū. aut quod non denūcietur p̄leges et statuta puniendū. sed quod de facto non exequitur leges punitive contra delin quentes tales. ne deteriorē exitū res habeat. **H**oc mo' tolerans quācumque hereticis. scismati ci. et alij inter christianos dum scissura deterior ex eorumdem exterminatione verisimiliter timetur. **D**e hac igit̄ lege permissione. sicut et de im pletione quod deus efficit opatio dei. et quod non est de p̄se obligativa int̄ē dicitur. **S**upest dicere de cōsilio quod lex appellatur non quod licet obseruatōem sui. eam quod per desiderē penam non incurrit. Impletio tamen eius secundum meretur et coronam. **C**am p̄terea leges cōsilioz diuinorum nihil pendere velut in utilem errantibz obseruatoribz eorum non inde pfectiores fiant improbare / damnationez non evadit. **H**ec lex potissimum respicit tertiam vitam. quā esse possumus confirmationis stabilitate. aut eorum quod tali vita iamiamque a christi p̄ficiuntur ut sunt viatores pfecti. **D**ec summatim memorata sint ex eis quae de quintuplici signo voluntatis diuina. quod est lex secundum doctores tradiderūt. **A**ltius legem alteram si superaddiderimus mediā inter cōsiliū et p̄ceptum. que monitio. vel mādatiū. vel ordinatio. aut alio nomine absque controuersia noīetur. forte videbimur p̄tinens trans gredi terminos quos posuerunt p̄s nos tri. sed non ita est. consonabimus potius eorum traditionibz. et eas aptius intuebimur. **A**p parētes quoque controuersias inter ipsos. de peccato veniali et mortali. nos faciliori ne p̄tu in unum cōpingemus. **L**oquuntur itaque nonnulli scriptoribz de peccato veniali tanquam sit cōtra p̄ceptū diuinū ut Bern. in libello

De vita spūali anime

suo de pcepto et dispensatiōe. et Banden. idem ponit ex autoritate Aug. in suo qd liber. iii. q. xxi. Aliorū est opinio cōtra ria ut Thome et cōis schole dicētū venia se nō eē cōtra sed pter pceptū. Primi fācilius et expeditius loqui videtur ponentes quodlibet peccatū esse cōtra pceptum. qm̄ pfunda cōsideratio regit nihil esse peccatū nisi qz phibitū. Preuaricātes reputauit oēs peccatores terre. inqz ppha. Prohibitū dico. vel lege diuiua immedieate vñ naturali aut humana/voce scripto vel mente Nam nō hñtes legem ipi sibi sunt lex. Ad Roman. Preterea frequēs vñs est in omni lege. Ius in antiqui. ius in noua. ius in religionibz et vniuersitatibz/ut multa statuantur sub noīe pcepti/et voti/et iuramēto/et cōmunicationis eterne morti/quoꝝ aliq̄ omittere vel opposita facere nō facit boiem reū peccati mortalisi. Nōne data erat antiqua lex iudeis in pceptū/pspicuū est hoc. Deuter. viii. et. viii. Et addūtur maledictiōes. ca. xxvi. Idē Diere. xi. Habet insup Deutero. xxvi. quo ipi. pfectebant anno quolibz totā legē. Deniq̄ positū est Josue. xxviii. q̄ liter ppls iudeoz expissa voce scip̄m obligauerit ad oīa facienda q̄ dñs mādauerat. At tñ q̄s diceret eos in omni transgressiōe cu/ iuslibet cōtentī in illa lege mortaliter deli/ quisce. Agebant nibilominus ut videt cōtra pceptū et votū et pfectiōem maledictiōis interminatione vallatam. Preceptū vñq̄s habebant sicut et nos nō mēturi. multa tamē men esse mēdacia sola venialia nullus negat. Silem facit rōem Bern. libello pdco de eis que in euāgeliō cōtentā sunt vt q̄ n̄ sit irasēdū fratri. non grauanda corda cra pula et ebrietate et curis huius seculi. nō dīcendū verbū ociosum/neq̄ iurandū et silia quoꝝ actus crebro veniales sunt. Ita ista turis religionū q̄stūcūq̄s iuramēto auroto firmatis. Qd̄ vt manifestius fiat accipi amus aliquē q̄ iuramēto aut voto vt sepe fit se astricerit. Sit ita q̄ fideliter et diligenter adimplebit opus iniūctū. aut q̄ in oīo suo cali superiori honorē seruabit. Null⁹ arbiroz audebit cōdemnare istū sic iurantez p̄ quacūq̄ negligētia aut irreuerentia ad mortale delictū. cū possit intercidere negligētia et irreuerentia. nūc et ignorantia aliquātulū crassa et supina. nūc et impotētia et infirmitate. aut absq̄ cōsensu perfecto aut q̄ transgressio talis nō est notabilis dā

ni seu cōtemptus apud eos q̄bus ip̄e fidei liter seruire et q̄s honorare iurauit. Attī oīs negligētia cōtrariatur pmo iuramēto. et irreuerentia scđo. nisi q̄s glosauerit iuramenta hec put infra docebimus. Quid dice mus ad hec? Hūquid est spūs dissensiōis in cordibz scđor̄ dei/ut qd̄ vñs app̄ bat alius damnet? Hūtudeamus ḡ con trouersiam hāc verbalē/qr de resatis īstat et cōuenit ad cōcordiam adducere. Ita em̄ agere hic et alibi modestius et salubrius sibz vñs q̄s est/ q̄s vñi parti vel alteri tam p̄tia citer inniti/ q̄altera cōdemnēt. Intolerabi le si q̄d̄em est cōfestim existimare de sanctis sapientibz et ranta sedulitate veritatē scrutātibz. eos in rebus nō vñquequaq̄ difficilibz dissonis assertionibz errauisse. Nos cōtrouersie nodos facilis enodare potem⁹ si aliquā p̄us dederimus silitudinem et vñsibilibz p̄quā q̄si p̄ scalam ad iūis bilia cōscendamus. Compem⁹ ḡ peccatū ad moribz et vitam spūalem ad corpalem/ut ab initio fecimus et reperamus dicētes. q̄ vita a nime q̄druplex est sc̄z nature/gratia/actio/nis meritōe/et confirmationis stabilite. Em̄ b̄ ponuntur aliq̄ p̄positiōes. pmo de peccato/dehinc de merito. Prima p̄positio. Peccatū mortale et veniale nō sunt cōtra vitā p̄mā/sic q̄p eam. p̄s us enecent. Hec enī vita cōsistit in bona dispositione naturaliū/ut sunt vñtūx in geniū/tenax memoria/et filia. aut in donis gratuitis nō m̄ gratū faciētibus/ut sunt sciētia multiplex/et habituationes q̄dam bone ad virtutes solūm morales. Hec vero et si ledant qñq̄ p̄ peccatū/nō tñ ea funditus expelli n̄cē est. alioquin nullus in peccato mortali viuerz vita nature pdicta. Secunda p̄positio. Solū peccatū mortale est cōtra vitā scđaz/tāq̄ sibi oīo incōpassibilem. Lū enī vita ani me spūalis p̄prie dicta sit ip̄e spūllancus/ nō quidē formaliter sed intima qdā vñiōe et illapsu viuifico/nob̄ inexplicabili. Hec vita tamdiu et nō vñtra est in aīa/q̄diu manet in eadē ip̄a armonia caritatis et aliorūz donoz p̄ eam formatoz/cui⁹ armonie sp̄ ritualis facta dissolutiōe deus discedit ab aīa/et moritur illa morte de qua ppha denūciat. Qd̄ mors peccatoz pessima. Est igit̄ peccatū mortale q̄si vulnus letiferū aut cibis pestifer/dissoluēs qualitatū illā dis̄positiōem cōplicationalem/in q̄ vita cōsistit. Sed peccatū veniale nō est nisi morbus

Lectio quinta

65

temptus apud eos quibus id est fide
re et quod bono dare iuratur. Atque ois
ia contrariatur primo iuramento et r
a scdō nulli qd glosauerit iuramen
tum infra docebimus. Quid dice
bem? Nūquid est sp̄s dissensu
t cordis scdōz dei re qd virus ap
damner? Studiemus scdōz
in bāc verbālē qd dēfensio p̄t
ad cōcordiam adducere. Ita en
z alibi modestius z salubrius si
z qualiter cōdemne? Incolerab
est cōfessum cōsummato de sanctis
ranta sedulitate veritatem servia
rebo nō r̄isque quicqz difficulto
cōtentionibz errauim? Nos cō
dos facilius endare potem⁹
a dederimus scdōz in tē
a qd si p̄ scalam ad insibz cō
longem⁹ sp̄ccati ad mes
pūalem ad corpalem. ut ab in
treperamus dicētes. qd virus
act est sez nature grācē actio
e et confirmationis stabilitate.
ut aliqz dispositioz p̄ma de
inc de mento. P̄ma pos
itū morale z veniale nō sunt
nā sic qd eam p̄sūsanctū
cōfūlit in bona disponitōne
sunt variat in genū tenaz me
aut in donis gratuitis nō m
re et sunt scīta multiplex
qdā bone ad virtutes h
Dec vero z si ledan⁹ qd p
ca funditus expelli nece est.
in peccato mortali vñez
ca. Scdō p̄positio. So
ale est cōtra vitā scdōz tāz
assibilem. Lū enī vita an
edicta sit ipē sp̄ssancē
aliter sed intima qdā vñc
co nob̄ ineradicabili. De
iō vñra est in aia. qdā na
armonia caritatis z aliorū
formatoꝝ. cū armonie qd
dissolūtōne deus discedit
illa morte de qua p̄p̄a dñs
z peccatoꝝ pessima. Et qd
le qdī vulnus leniter iuxta
dissolūtōne qualitātē illā
lectionalem in qdīa cōfī
z veniale nō est qdī mortis

esse cōtra p̄ceptum. Propterea sicut solari
ta gratie gratū faciētis cadit sub p̄cepto sic
qd habita ea seruat homo legē totā z ea nō
habita nō pfecte custodit eā. Ira peccatū
solū mortale dices isto mō cōtrariari prece
pto. Ecce qd pacto diuersis respectibz venis
ale d̄r vñlēgat esse p̄cepto cōtrariū. quorū
respectu illi istū alij ex doctoribz alii ba
buerunt. Quīta p̄positio. Nullum
meritū vite eterne pcedit a sola vita p̄ma.
Rō in p̄mptu est qd talis vita nō includit
caritatem qd est radix meriti. Demeritū vi
te eterne sicut pcedere p̄t a vita p̄ma et si
militer meritū boni t̄p̄alis sic vita altera /
grē scz nullū demeritū vite eterne. liceat be
ne meritū z demeritū boni solius t̄p̄alis cō
partitur. Declaramus ea in qdō p̄t esse
ambiguitas et dicamus qd in pura vita na
ture qdē diximus possibile est homines
eterne mortis esse reū. et tñ boni alicui⁹ tē
poralis facit eū deus gratis p̄cipem de cō
gruo. ppter quandā adeq̄tiōem operū suo
rum bonoꝝ de genere ad bonū alij qd t̄p̄a
le. Quāvis enī peccator indignus sit etiā
pane quo vescitur dicēte Aug⁹. et hoc d̄r i
gore seuere iusticie. Tñ iusticia dei misere
cordie tātē cōiūcta est. vt nō sinat bonū eti
am de genere absqz decore remuneratiōis
saltē transitoric. Ceterū nihil impedit qd
homo vñens vita grē qdīqz bonos actus
pducat nō ex vita scdō grē nō ex caritate.
sed ex sola vita p̄ma scz nature. qd casu mere
tur homo iustus nō minus qd in iust⁹ non
tamen vñqz ad meritū beatitudinis eterne.
qd nō est suus actus a vita grē radicalē eli
citūs. meret ḡ solū bonū t̄p̄ale. Reliqz patet
intuēti. Hic p̄terea dicēdū videretur de
merito solius boni t̄p̄alis quo ad vitam se
cūdām que est actionis meritorie sicut de
peccato veniali diximus. qd vñc eodē mo
rēto t̄p̄is nō se p̄patiūt. nō de p̄ se ex ma
licia actus. sed de p̄ accidente ex imperfectione
eius. qdī agere simul ex grā nō cōtingit ex
sola vita nature. Hic itaqz determinat
p̄silitudinem aīduertere possimus. quid
sit peccatū mortale. qd veniale. qd meritū
et demeritū aut boni eternī. aut solius t̄p̄a
lis. Hic itaqz actus libere elicitus aut dis
soluit p̄ncipalem armoniam in qd̄ consistit
vera aie vita qd̄ deus est. et sic est mortalis z
demeritorius vite eterne. aut impedit tan
tūmō de p̄ se vitam scdō grē. que dicī ac
tio meritoria. aut vitam nature turbat ob

II 2

De vita spūali anime

scurat et sic est peccatum veniale et deme-
ritoriū boni capl/dicti de p se cā dicitur. Si
ter omnis actus libere elicitus si fiat ex vi-
ta gracie est meritorius vite eterne. Si fi-
at ex sola vita nature cū circūstātiū eandē
vitam cōcernētibz est meritorius boni so-
lius spūalis et sepe de cōgruo ad vitam grē
p̄diponit. Placet iterū alias silitudies
sub maiori cōpendio stringere. dicit pphā
de deo. qz ipē est dñs deus noster/nos autē
pplūs eius. Est igitur qdam policia inter
deuz et nos sicut inter dominū et subditos.
Videmus autem in omni policia leges in-
stitutas esse tanqz conseruatrices vite ci-
uiliis subduoz inter se et ad dñm. Istaqz le-
gū in policia humana q exemplata est a di-
uina/aliqz ferunt sub pena mortis. iō capi-
tales ac mortales noian. Alii sub minori
pena q nō est exterminativa/etd penas ciui-
lis has vero leges oēs vocatvslis cōis edi-
cta. et p̄cepta et iussa/sep̄hibitiōes. ppter ea
p̄nter hñt dicere sic loquētes q oīs irāgret
diens aliqz legū p̄dictaz peccat in legē cō
tra legē p̄ncipis. hic qdē capitaliter. hic so-
lum ciuiliter. Ecce quō p̄t etiā peccatiū
veniale in policia spūali dici cōtra legē fieri p̄
hibētem illud nō sub pena mortis sed alia
mitiori. Alia compatio eēt tertia. amici
ad amicū. patris ad filiū. sponsi ad sponsā
virobiqz enī repire est qdam vincula ami-
cicie q est vita ciuiliis inter eos. Offensariū
vero qdam sunt dissoluētes amiciciā. qdaz
dūrata illā turbant et ledāt. dum quandaz
indignatiōem adducāt. nō m̄ vsc ad odiū.
Prime offensaz carēt venia qsi sint mor-
tales. alie non tē. Quarta silitudo ponere
tur de arbore mala respectu fructū mortis
eroz. q a radice cupiditatis nō nisi p̄ trun-
scū cōsensus liberi generat. P̄nt itaqz gi-
gni alia qdā spuria virtutamina et inutiles
plātule. vt fit in p̄dicta radice. nō m̄ p̄nci-
palem truncū. sed velut a latere. Fructus il-
li sunt p̄ctā mortalia. plātule vero ille sunt
actus veniales. Atuero qsdā intueor. qz
bus nō satisfactū est p̄ bas silitudies d̄ pec-
cati mortalis et venialis distinctione. aut
qz nōdū elucet inqūnt ex p̄dictis sub re-
gula generali de actu qlibet qn̄ erit morta-
lis et qn̄ venialis. sed est incertitudo qualis
p̄us. aut qz a posteriori magis qz a p̄ori dif-
ferētia hec asſumpta est. Ad hec r̄ndem
dicētes. p̄mo q perētes hmōi reglaꝝ genera-
lem facientē p̄ticulariter et infallibiliter sci-

re de quolibet actu si est mortalis aut veni-
alis. similiter petit ac si quereret a medico
doci se uno vbo regule generalis de oīb
morbis et venenis et cibis et vulneribz quā-
do et qn̄ nō mortem inferrent. Lerte ut ad
singulares circūstātias et ad p̄ticularia le-
gis p̄cepta diligens n̄ra cōsideratio descen-
dat optet. Quibz ppensis loquendū est ut
sapiēs iudicabit. Idem cibo. exempli grā:
nōne queso p̄t vni mortē certā/alteri egri-
ditudinē leuem inducere. Vnde q veniū
fortissimū mortis inductiū/iō cōposito
res tyriace ad mortis euasiōem cōficiūt.
Porro igitur diuerſ hoīb imo eidē homi-
ni varijs spibz qz nesciat cūdem cibū nūc
salutiferū fieri nūc mortem celeriter operas-
ri. Quid igit inquies sup̄ his cognoscē
dis doctrina pderit? Multū p oēm modū
Nam regule generales fundamentalē tra-
dite. dñ ad p̄ticularia ventū est. oñduuit qd
de singularibz iudicandū est. Singularia
qui p̄pe ad regulas illas vles resolute cō-
uenit/quo facto veritas elucescit. Larens
aut̄ noticia hmōi regularū vlim qn̄ precor
ipē poteris his resolutōibz rti. Qn̄ mensur-
rabit ad regulas q reglas nō hz. Prodes
rit m̄ nec negamus circa spēs p̄ctōz regu-
las apponere/qliter in vulgari iam fecim⁹
et examinatus in latino tradere si deus an-
nuerit pponimus. Lererū altera nos ob-
iectio fortius p̄mit/dūz qrit ut a p̄ori inter
mortale et veniale secernam⁹. Beat⁹ Bern-
ard⁹ in loco pallegato de p̄. et disp. nitit ut pris-
ma facie apparet dubitatiōem banc absolu-
tere/p̄ hoc q̄ omne p̄ctū quod fit ex con-
temptu est mortale/si fiat aut etiam contra
p̄ceptū aliqz actus et nō ex cōtemptu veni-
alis reputatur. Quā distinctionēt ego
melius intelligerē/cōsului sūmaz dñi. Ant-
siodorenſis vbi loquitur de cōtemptu/rdi-
cit q̄ cōtemptus est app̄ciari rem minus iu-
sto. Alio mō est rem negligere de ea nō cu-
rare ut dū peccās habet circūstātias retrā-
bentes/sed eas nō curat aduertere/ claudic
quoz oculū quodāmō et vertit tergum ad
cas. Tertio mō est irasci rei tanqz vili et ea
aspnari. Primum malū/scdm peius. tertius
pessimum. Dicam⁹ ergo/q̄ in omni peccato
etiā veniali cōmittat cōtemptus dei. p̄mo
mō vere⁹ interpretatiue. scdm cōtemptus in-
teruenire p̄t tam in mortali qz in solo ve-
niali. tertius cōtemptus circa deū p̄cipien-
tem et erga plātū suū inqūtū p̄latus est non

Lectio quinta

63

nō videf vñq̄ fieri cū deliberatione ppleta
 absq; peccato mortali / thoc vocat prie cō
 temptus. **C**ribilominus aduertendū est
 diligēter q̄ referit plurimū dicere aliqd fieri
 ex cōtemptu / et aliqd esse cū cōtemptu. si
 cut refert fieri aliqd ignorāter et aliqd ex ig-
 norātia. **D**icīt q̄ppe aliqd fieri ex cōtemp-
 tu / qñ cōtemp̄ est pncipalis cā talis actio-
 nis sic q̄ illo nō exīte nō fieret actio. **I**ra-
 q̄s opaq̄ ex ignorātia qñ illa nō exīte / nullus
 lo mō fiererid qd fit. **P**rouenit aut̄ ac̄ nō
 nunq̄ cū cōtemptu vere vel interpratiue +
 nō tñ ex cōtemptu / qr̄ cōtemp̄ nō est in
 causa / sed vel infirmitas / aut debilitas / aut
 ignorātia / aut affectio alia viciosa et libino-
 sa q̄ dñat. **H**icut peccat aliqd qñq̄ ignorā-
 ter ita tñ q̄ nō min⁹ opareq̄ qd opaq̄ si illud
 cognoscerer. **P**ropterea palā est tūc igno-
 rantiā nō esse cām agērem sed circūstantez
 quemadmodū contingit in subditis q̄ dicūt
 se scādalisi de factis supiq̄ / q̄s tñ ab ac-
 tionib; malis nō cōpesceret scādali cessatō
 et platoꝝ vita bona / sed ita sibi blādiūtur
 et sup̄ alios q̄runt excusatiōes in peccatis.
CEx his oib; nō videf regula generali pos-
 se sumi de distinctione inter mortale et veni-
 ale penes hoc qd est eē vel nō esse ex cōtem-
 ptu / qm̄ si capiat contēptus pmo mō / non
 est necesse oēm acū factū ex contēptu esse
 mortale. **dū** sc̄z deus vel platus app̄ciat mi-
 nus iusto solū venialiter / et ex contēptu tali-
 mētitur aliqd aut ociose iocaf / aut lente re-
 sistit primis motib;. **S**ilr ex scđo contem-
 ptu pōt euénire q̄uis nō ita leuiter nec fre-
 quēter. **D**eniq̄ actus q̄ puenit deliberate
 deliberatiōe cōplera et tertio cōtemptu est
 vt mihi videf sp̄ mortalis. **H**oc enī fit quā-
 do peccāt attēdit ad p̄cipiētem et ad p̄cep-
 tū eius lictū. sit de⁹. sit platus / et ppter vilis
 pensiōem et aspnatiōem p̄cipiētis / suiq̄ p̄-
 cepti / assurgit effrenate ad actū talē faciens
 dū vel omittēdū. alioq̄ nō factur⁹ vel nō
 omissurus. hoc prie est agere ex cōtemptu
 tanq̄ si dicat vt aliqd. ego in despectū v̄ri et
 qr̄ sic p̄cipiētis agā in oppositū. **V**erū nō
 omne p̄ctū mortale tali circūstātia vestit.
Et ita cōvertibiliter nō sūt idē peccāt mor-
 taliter / et peccare ex cōtemptu. silr nec pecca-
 re venialiter / et peccare nō ex cōtemptu.
CVellem ergo aliqd posse offerre lucidi⁹
 ad illustratiōem hui⁹ materie. et forte possu-
 mus nō inutiliter dicere / qr̄ in q̄libet p̄cep-
 to attēditur qd: duplex latitudo. **D**agna. p

ua. minor: et minima. **D**agnā dicim⁹
 infra quā consistit iusticia / qualeza nobis
 requirit deus / sub pena incurēdi odiū su-
 um / cū reatu mortis eterne. **E**xtra hāclati-
 tudinē nō stat rectitudo quā q̄ transit et e-
 gredit agēdo vel omittēdo. ip̄e in tortuosis
 tatem peccati mortalit sp̄ elabi. **D**eclati-
 tudo magna est / et mediū virtutis q̄le posu-
 it. **A**resto. esse dinisibile tanq̄ signū ad sa-
 gittam. **C**ōformiter ad hoc loqtur **O**rati⁹
Est modus in rebus sunt certi deniq̄ fines,
 Quos vltra citra q̄s neq̄ cōsistere rectum.
Scōm hāc p̄cepti acceptiōe strictissimā.
 peccati solū mortale et nō ip̄m veniale est
 cōtra p̄ceptū. **A**liam assignabim⁹ latitu-
 dinē quam / et p̄cedēte strictiōrem. infra cu-
 ins limites cōsistit iusticia seu rectitudo / q̄
 lem exigit a nobis deus mediate vel imme-
 diate / si volumus cuitare / nō tñmō odiz
 suum cū reatu pene eterne fm̄ legē. sed etiā
 offensam eius q̄lem libet aut. nō retardari
 a vita eterna. aut ipsaliter nō puniri. **E**xor-
 bitatio ab hac latitudine p̄cepti constituit
 aliqd p̄ctū veniale tñmō. dū v̄c̄ deniatō
 nō est tanta q̄ exeat p̄mā latitudinē nec ita
 pua q̄ maneat infra scđam. **D**oc mō q̄
 cōsiderat p̄ceptū / palam habet dicere q̄ ve-
 niale sit cōtra p̄ceptū / siue sit veniale ex ge-
 nere. cuius. s. obiectū nō est dā p̄ senorabil
 malicie / vt mētiri officiose aut loq̄ ociose /
Siue sit veniale qr̄ fit p̄tra cōditōe natu-
 re p̄mititus institute / vt sunt oēs p̄mi mot⁹
 pueniētes rōem. **S**iue sit veniale ex defēci-
 plene deliberačiōis / et cōsensus vt sunt cogi-
 tatiōes illecebrosae non morose / aut sic eue-
 nit in pueris / et infirmis / et alijs non bñtib; /
 plenitūdine v̄lus rōis. in q̄bus ea sepe ve-
 nialia sunt q̄ apud viros grādiores merito
 criminalia dicerētur. **A**dducamus etē /
 plus vt manifestior sit sermo noster de hac
 latitudine dupliči p̄cepti. **S**it istud p̄cep-
 tum honora deū et pentes. vide q̄ p̄rest a
 liqd nō honorare deū / et pentes multiplici-
 ter. **U**no mō. qr̄ p̄tpe et loco q̄bus honorā
 di sunt / ip̄e dum cogitat de eis / spernit eos
 cōsensu pleno / et deliberačiō / aut sciēter cuž
 deliberačiō pfecta illa tūc omittit q̄ ad ho-
 norem debitū p̄tinerent. **E**rit igitur hec la-
 titudo p̄cepti sic explicabilis. **H**onora deū
 et pentes loco et tipe quib; cogitabis de eis
 sic q̄ sensu pfecto ac deliberačiō eos nec ma-
 lignanter in honores. nec honore suo volū-
 tarie sciēter atq̄s notabiliter priues. **Q**uis h̄

ll.3

De vita spūali anime

quis exierit hoc mediū virtutis eam q̄ la/
titudinem ille pfecto tenebit re deuiatōis
tortuose criminalis. At uero q̄ cōtingit a/
liter inhonorare deūr pentes vel nō hono/
rare. Erit rursus alia latitudo p̄cepti sum/
pta p̄ epikēiā et alijs circūstatijs. P̄t ita /
q̄ inhonoratio talis p̄tingere q̄ nō erit no/
tabilis malicie in genere suo vt eēt leuis ge/
stus aut risus aut verbū aliquod min⁹ sobriū
in p̄nīa sacrōꝝ dei aut pentū suoꝝ etiam
cū deliberatiōe t dū actualis habet ad ista
cōsideratio. P̄t nihilomin⁹ talis inhono/
ratio regiri q̄ licet ex se sit notabilis. caret m̄
cōsensu pleno moroso t deliberato ob eta/
tem infirmitatē ignoratīa surreptiōem ve/
faciētes p̄mā inhonoratiōez. dū m̄ absq̄
scādalo fiat alioꝝ q̄s auderet culpe morta/
lis arguere. Scđam sīlī nullus opinor vt
mortale accusabit Ita in omni fere p̄cepto
repire est. Ex hinc elicitur enidēs necessi/
tas virtutis illi⁹ quā Arēst. epikēiā hoc est
interpretatiā legū appellat. Cuius est cō/
siderare nō nude de se p̄ceptū sed circūstan/
tias oēs p̄ticulariter ip̄m vestiētes. Ex
cōsequēter hētū modus cōcordādi rigore
iusticie atq̄ severitatē discipline cū leuita/
te mic t fauorabilis indulgētie. Imo sic ne/
cessē est vt in omni actu nō ad alterutrum
cātemus dño miām t iudiciū. Alioqñ iu/
sticia in iniqtatē t severitas in crudelitatē
cōuerteret. quēadmodū siq̄s p̄nūlū suū fili/
um dānare vell ad carceres. q̄ puerili ira
motis m̄rēz p̄cussit. Ita de ebrio aut fatuo
aut inadueritē q̄s nō agnoscat hāc penaz
esse iniustissimā quā in alii grandeuū so/
briū t deliberatiū liceret inferre. Quare cō/
cludif q̄ p̄ceptū si sub p̄mā latitudine expli/
cata cogitetur, aliter obligat q̄s sub secūda.
Et hec distinctio cōcordat doctores in
bac materia. vtūtūr enī p̄cepto fm̄ p̄mā la/
titudinē illi q̄ dicūt veniale nō esse p̄tra p̄/
ceptū sed ip̄m cōpati. Alijs placet nomē p̄/
cepti ad scđam latitudinē extēdere. cui⁹ re/
ciatudo p̄traria est culibet obliqtativenia/
li. Et q̄ dēre cōstat discolū esse p̄tinaci ani/
mositatē de verbis cōtendere. Forte ta/
men cōfusio t hec appārēs cōtrouersia do/
ctorꝝ vitareſ ampli⁹ si suū culibet latitudi/
ni nomē app̄parem⁹. vocātes p̄mā latitudi/
nem p̄ceptū t phibitiōem. Scđa autē lati/
tudo mādatū vel statutū vel ordinatio vel
monitiodicereſ. Et placet nob̄ ampli⁹ hoc
nomē monitio, q̄ sonat vt rō sit guigil/ vt

necvenialib⁹ detur pef hoc ē q̄ cōiecturare
volebam⁹. dū imaginabamur quādā legē
mediā inter p̄ceptū t cōsiliū que pl⁹ ligat
q̄s cōsiliū t min⁹ q̄s p̄ceptū tangit si dicere
mus in omni policiā illā legē dūtata p̄t eē
p̄ceptū cuius transgressio fm̄ oēs circūstan/
tias p̄sata extremo mortis supplicio ple/
cienda cēset. Illi vero legi monitiōis nomē
app̄pate daremus cui⁹ transgressio circū/
stantis oib⁹ p̄oderatis veniā bz/ aut ipalē
solū punctionē demerereſ. Sup̄est dein
ceps assignare in p̄ceptis t mādatis duas
reliq̄s latitudines minorē t minimā. con/
fo rmādo fm̄onē ad p̄missa. q̄s nō v̄sq̄
quaq̄ loquēdi p̄prietas iudicio multoꝝ ser/
uabitur. At si res placet satis est. Est ita
q̄ tertia latitudo cōplectēs nō solū dupli/
cem p̄orē rectitudinē iusticie. sed pariter
finis p̄secutiōem aut meriti rōem. hoc est/
si volumus p̄sequi finē n̄rm vel meritum.
nos vt taliter agamus necesse est. Isto mō
actus boni sola bonitate morali t q̄ non p̄
cedūt ex caritate q̄s sint infra p̄mā t se/
cūdām latitudinē rectitudinis p̄oris. q̄m
nō sunt p̄tā mortalia aut venialia/nibilo
minus q̄ p̄ eos neq̄ meremur neq̄ vitam
eternā cōseq̄mūr. dici p̄nt non esse confor/
mes p̄ceptis. Hanc latitudinē intendebat
xp̄s cū ait. Si vis ad vitā ingredi sua mā/
data. Igitur p̄ argumentū a contrario sensu
mādata nou seruantur si p̄ ea nō ingredia/
mur ad vitā hoc ē si nō mereamur. Hō ali/
ter diceremus de p̄ceptis policiāꝝ q̄ si ope/
rantes ea non attingat finē t intentionē p̄cī
piētis. nō implēt p̄cepta hoc mō / q̄ strict⁹
est. Hic nec agēs bñ solū moraliter p̄ tem/
pore q̄ non astringit ad opus ex caritate q̄
dū ad hoc obligatur iā nō bñ ageret et mo/
raliter si ex caritate opari desisteret. Des/
mū q̄ta latitudo oīm strictissima assignat
q̄ nō solū obseruatiōem sed obseruationis
exigit p̄fectionē. Hoc mō dicere videt dñs
Estote inq̄t p̄fecti sicut et p̄ vī celestis p̄fe/
ctus est. Et si vis p̄fectus esse. Ad hunc
intellectū ponebat Aug⁹ p̄ceptū de dilectō
ne dei non posse a viatoribus hic impleri.
Tertia latitudo dici possit consiliū. Quar/
ta p̄fectionis cōplementū. Quāobrem
vtendo noīe p̄cepti in q̄druplici bac latitu/
dine quarū ultima statuelut in indiuisibili
acus q̄libet liber nō solū mortalīs aut ve/
nialis sed q̄ est bonus sola bonitate mora/
li aut imperfectus in bonitate meritoria /

Lectio sexta

63

diceretur a p̄cepto deniare nec illud imple
re. qz tamen actus boni moraliter aut imp
fecti meritorū/ liceat sive quedam imperfectio
nes/deformitate tamen carent culpabilis. n̄
babet v̄sus eos dicere esse cōtra p̄ceptum.
Nm̄ insup p̄ctā venialia nequaq̄ tollant
amiciciā dei/ nec inducū mortem eternaz.
v̄sus fuit cōior doctoꝝ dicere ea nō cōtra.
sed p̄ter p̄ceptū quanq̄ aliis modis loq̄n
ditolerabilis sit/ attendēdo qz sunt obliq̄s
tates quedā/injusticie deformitates et offen
ses/ et tres illicite, et monitiōib⁹ sc̄tis aduerse.

Lectio sexta

Multa iam dicitur sed p̄ magnis
studine et utilitate rei/ vereor ne
paucā, verū v̄tūq̄ iter pate
scimus ad v̄lteriora pgere vō
lentib⁹ et valētib⁹. Aperiūmus insup fene
stram ad videndū magis a p̄ori. distinctō
nem mortalī a veniali. Et quidē sic uos
lunatis diuinē nulla est rō querēda prior
sic de duabus offensis cur istam velic care
re venia/ et alteri veniam p̄stare/nō possu
mus ab alio p̄ori qz a volūtate diuina recis
sime iudicāte sumere rōdem. Cui autē placu
erit curiosior in hoc p̄scrutatio legat bra
guardinū in sūma p̄tra pelagianos. Por
ro iuxta humanam rōem et eq̄itatē ciuilis a
pud nos policie (qz rō et eq̄itas exemplar su
um a deo trahit) deducimus aliquē actuz
esse dignū mortis exterminatiue. qz de p̄ se
est dissolutius amicicie legalis. aut illius
qui est suūpius ad p̄ncipē suū. aut aliorū
cū se ipoꝝ. vel ipoꝝ ad inuicem et ad p̄ncipē/
vt est crimen lese maiestatis. vt est seditio et
scisma et ciuiū crudelis dissipatio/ et heresū
dogmatatio cū silib⁹. Hū vero talis ami
cicie legalis ordo nexus qz solūmō turbat
paulisp/ p̄ alio actū/ aut tenuiter impedis/
aut babet circūstantias aliq̄s excusantes.
tunc iudicio nostro illi actui sola debef ci
uiliis puniri oꝝ spalis qz. Sicut enī natura
ab̄icit se penitus qz suūpius destructiva
essent alia cōpescit moderat et corrigit. ita
corpus mysticū policie refecat ex toto pres
putidas et cōtagiosa p̄nicie nocturas alis
is saniorib⁹. Egris vero p̄tib⁹. nō tñ v̄sque
quaq̄ corruptis medef leuiorib⁹ penarum
ferramēt acq̄ cauteriis. negs pari punizio
ne v̄tis apud eū qz leuib⁹ verbis iniuria p̄p̄x
mo/ et qz occisor ipius est. Ita non p̄mitit
recta ratio/ vt p̄ quibusq; noctis/ et cui cō

stitutionum transgressionē possit a supio
ribus statui pena mortis. qz minus ipsi
possunt aut debent imponere reatu moris
eterne ex fruolis cāis/ et ex qz liber violatio
ne cōstitutionū suarū/ quarū multas abo
leri plus haberet utilitatis qz nocimenti.
Hinc opinatus est v̄nus ex doctorib⁹ qz p
furto simplici nō est aliq̄s morte plectēd⁹.
qm̄ dñs qz dedit hanc legem. Nō occides.
nō exceperit in sua lege rigoris et talionis ca
sum furti simplicis. qz minus hoc ī lege
mititatis. Ita fatuus esset platus/ qz p̄ sui
libidine aut motu capitib⁹ se putaret habe
re p̄tatem mox et cōicandi aliquē. Quāuis
de p̄mo casu possit haberi ratio sufficiens
exceptionis ab hac lege. Nō occides. dum
furtum nimis et nimis inualesceret in po
lichis/ si nō tali rigore puniretur/ quemad
modū defalsis monetariis dicitur. Est enim
lex dei et nāse ut auferat malūde medio nři
si corpus totū mysticū nimis inficere aut p
dere formido sit. **E**xpedit opinor qz p̄ti
cularia magis erudiunt ad eadem descen
dere nō qzdem ad omnia. hoc euim qz face
resperarer/ sed vel ad pauca ex qbz poterit
iuxta vniuersales regulas antedictas/ assu
mi de reliq̄s securiori facilitate iudicium.
Dicamus igitur qz nō omnis p̄fīres le
gem euāgelicā/ et ad obseruatiōem sui se
obligans/ peccat mortaliter in omni trans
gressionē cuiuscunq̄ cōtentī in eadez lege.
Hoc p̄bus deducebat in antiq̄ lege/ et equa
liter est de noua. **V**nius rō est. qm̄ in lege
antiq̄ et noua multe sunt traditiōes/ qz qn̄qz
p̄cepta/ qn̄qz mandata/ qn̄qz iustificatiō
nes/ qn̄qz leges diuine noīantur. quartū in
alique sunt p̄cepta strīctio noīe fm̄ p̄mā la
titudinem. Alii sunt monitiones bone/ in
tra secūdam latitudinem. Alii sunt cōsilii.
Alii cōsumata iusticia. Nō est autem par
transgressio in p̄mis et in trib⁹ reliquiis.
Nō siq̄s dicere voluerit qz p̄fīens cōpianā
religionē in baptismo/ et ad eius obseruati
onem semet astringens/ non intendit se ob
ligare nisi ad illa qz cadū sub p̄cepto p̄p̄ie
dictio. Reliqua vero obseruabit/ p̄t mādāt
monitiones. vt mōtiones cōsilia/ et
ira de cōsumata iusticia. **T**alis itaq̄s sic lo
quens/ cōuenit in re nobiscū. Nō enim ali
ud dicimus intelligendū fuisse apud anti
quos iudeos/ dum sub voto et p̄fessione et
anathematisation iurabant et p̄fisse et pub
līce omnia obseruaturos/ qz lex mādabat

De vita spirituali anime

hoc est que legislator deus mandare et quae litter mandare volebat. **Q**uis enim tunc vel modo posset abs manifesta temeritate iuriare quod nunquam peccaret venialiter. quod a nullo consilio euangelico recederet. quod perfectius in omnibus iusticiam sequeretur. Non minor esset temeritas omnia accipere propter precepta propria dictis que lex euangelica continet et quod professi sumus. **S**ic enim omnis ebrietas. omnis crapula. omnis cura seculi. omne verbum oiosum. omne mendacium. omnis vana gloriatio. et sollicitudo pro tempore. talibus et talia sine numero fieri non possunt absque perjurio et pوارicatione professioonis sue.

Dicitur adiutorius subinde quod in nulla religione quantumcumque voto firmata causit obligatio sub pena peccati mortalis ad omnia seruanda que in regula continetur. Oppositum afferentes pharisaica presumptione delirarent qui traditiones suas plorabat legem euangelicam obligare defenderent. Itaque si in euangelica lege quedam mandantur sub quadruplici latitudine rectitudinis precepita nullus mirabitur si sancti patres ad exemplar illius legis multa statuerunt non sub rigore precepti proprietatis. sed quedam ut monitiones. quedam ut consilia. quedam ut punctiones. **Q**uis ne sciat plures esse constitutiones in qualibet religione. imo et policia que magis sunt ad quandam decentiam et honestatem ad punctionis inductionem quam ad necessitatem. **Q**uius ponit exemplum magister Nicolaus de lyra super illud Matth. xv. Non loquitur manibus manducare et. De hoc genere sunt sive omnes institutiones regulares in religionibus. ut de silentio tenendo. de disciplina in claustro. in mensa. in capitulo seruanda et generaliter de omnibus preceptis quam Bern. facticia nominavit. Verum arguat ita aliquis. Omnis violas suramenti aut votum peccat mortaliter. Nam quod negat omne perjurium esse mortiferum. sed Johannes monachus iurauit et votum hec et hec omnia seruare que sunt in regula. non enim fecit exceptionem. sicut nec cum iurauit et votum in omnibus obedire suis superioribus. **I**gitur in omni transgressione huiusmodi voti et iuramenti et obedientie peccat mortaliter. Propterea loquela eius in claustro erit mortalitis/inobedientia simili ter cuiuscumque mandato sibi per abbatem facta. Alioquin quid adderet super seculares

professio regularis. **R**ursus si secularis votus vel iurat quod ibit cras peregre ad nostram dominam. aut quod die mercurii abstinet nebita carnis. aut aliquid huiusmodi prius indifferens si transgrediatur ultra nonne criminaliter deierabit? Nonne fraktionis voti reus tenebitur? **C**urnon similiter religiosus in votis regulis sue. **R**espondemus ad hec primo dicentes quod sic in preceptis ita in votis et iuramentis et obedientia quadruplicem latitudinem rectitudinis fas est assignare. et proinde aliqua impletio iuramenti erit de necessitate. aliqua de congruitate. aliqua de consilio. aliqua de perfectione. similiter de voto et obedientia. **E**t quidem de obedientia communis est a puto doctores talis distinctio. ut aliqua sit de necessitate. aliqua de perfectione. **C**onsequenter diceretur non omnem iuramenti aut voti aut obedientie transgressiones esse mortaliter. imo nec venialiter culpabilis. licet semper imperfectam. **S**icut ergo ratione dicimus nihil esse adeo consilium quam in casu cadat in preceptum. imo ad preparationem animi semper ligat. **O**ndis quis abhorret hunc responsionis modum; accipiat alterum. sciat tamen utriusque similem esse in re sententiam. **J**uramentum ergo et votum nunquam ita pferuntur absolute quin interpretationes. conditiones. glosas. et ceteriles intelligentias suscipiant ut sapiens epieikes iudicabit. hoc iesus supradixisse me minimus. nec desunt iura ad hoc. **N**isi enim finis omnis legis sit caritas secundum apostolum. Cum preterea religiones et autoritates prelatorum date sunt ad edificationem. non ad subversioem et illationem fidelium sed eis summitem. quis audeat dicere vel cogitare quod sancti viri spiritus sancto pleni supra iugum christi suane et facilitatem legis sue adiucere voluerint onus grande tot et talium constitutionum sub obligatione pari ad precepta pure diuina. hoc est sub reatu damnationis eternae. **D**oc se baculo responsio iste uebatur olim dominus. Petrus abbas Aluniensis in epistola missa ad sanctum Bernardum ubi deducit omnem regularem institutionem in uolatam manere/quantumcumque mutetur dum caritas lex et regula in his que sunt custoditur. **Q**uamobrem eius carnium et vsus pellitorum et aliorum huiusmodi quibus licet regularis institutionis superficies aduer-

sari videtur eidem consonat in casu caritatis et necessitatis. **L**uius simile in libello de precep. et dispen. dicit Bernar. qd ubiqz regulariter viuitur ubi consuetudines laudabiles pro tempore et loco obseruantur. **I**ta ex his ego videam concludendum qd aliquando monachus abstinet a carnibus dum scrupulosus obseruator regule videri vult. erit eiusdem violator. et hoc si tanqz singularis feris turbet alios et quia si reos sue abstinentie puritia sanctitate condemnnet. quos magistra caritas aut caritatis comes necessitas. aut consueto laudabilis per superiores tolerata vel imposita excusat absolvit qd. **S**ed heu rarus valde casus talis. vitium crebrior non est transgressio p excessuum. qd per diminutum. **P**ropterea non dicimus ea que diximus ad laxandum frena luxurie. gule. et inobedientie. non ad dissoluendum rigorem regularis discipline. non ad habendum vel amorem malicie libertates. seorsum a nobis hoc sacrilegium. **S**ed qd interim querimus inuestigare quousqz et quantum obligatio regularis extenditur ne ritare cupientes sciam nimis laxationis/ precipitem nos et alios in caribdim false et austere obligationis. quoniam displicer infidelis et stulta promissio. **I**nfidelus si non compleatur. stulta si discretione non salutur. **P**redicabas aliquando peccatores non obligari statim ad confitendum post peccatum. sed certis temporibus ut semel in anno et in articulo mortis et dum suscipiendum est sacramentum. quanqz confessio crebrior proficeret. **I**nculpatus super hoc ab aliquibus quasi laxarem haberas peccantibus. **R**espondi primo qd deus non indigebat meo mendacio ad convertendum cito peccatores. Deinde addidi: quid proficeret in qua immo quid non obesset generare conscientias erroneas apud populum: quia nec ille se conformarent magis qd prius cundo ad confessionem. et ita peccaret. nec ad gratias suscipiendam nisi in confessione se disponeret qm h possit desperarat. **I**ta dum sanare vulnera false puraret. ego vero illa lacerarem et augerem. Deniqz iusto strictior conscientia qnqz nocet amplius qd latior. **A**et qd Grego. ait. Bonarum mentium esse illic agnoscere culpas ubi non est. **G**losat agnoscere. i. formidare et emplor Job qd verebat omnes actus suos. **E**x predictis deinceps ad alia clarescitur sio. **F**atetur ita qd iuxta psatum responsio nis modu qd omnis violatio iuramenti et voti et obediencie mortalitatem existit vt in mire sumit. sed minorē negam qd iuramentū et votū cadat isto modo super oia qd in regulā continent. **S**up qd igitur cadunt et super qd non tu forsan inqres: Accipe regulā generalez sup sola pcepta proprie dicta hoc est finē pma latitudinē considerata. cadit hoc modo votum et iuramentū pfectus regulā. **P**lane qd a liud vba sonant interpretatio talis bñda est tū p rectam rōem. tū ppter superiorū discretio nē. tū deniqz p legē qd maior est legē diuinā legē caritatis. **O**bijcies fortasse de multis simplicib. imo et litteratis qd religionē intrates et regulā audientes putant ex intentione voulere se et iurare seruatiros a bscēceptionis et conditionis adiectione oia que illuc cōtentā sunt. **R**nidemus qd si humiles sunt sicut ecē debet non ita adherent sensu suo qd explicite vel implicite acutuel hitupati sunt stare in talib⁹ ad interpretationem et iudiciū prudētiorū. **P**ropterea sicut iadōratione imaginū p ecciam et alijs pluribus simplicitas aliquoꝝ errat qd in saluat pia fides et intentio salicē generalē faciēdi ea et n̄ aliter qd ei qd sit eccia tenet. **N**ō secus i istis existimadū puto. et iam ita supius responde meoramus de iuramentis factis in vniuersitatib⁹ et collegiis qd ab hoīm memoria nunqz impleta sunt. ira dicim⁹ ne repeteremus opreat de oīb⁹ statutis collegiōb⁹ vniuersitatū et capituloꝝ cū dicis alicui. **T**u iuras seruare in uiolabilitate omnia statuta iura priuilegia. libertates consuetudines laudabiles. nec ipis quolibet cōtraire clam v̄ occulere. directe vel indirecte. et obediens tali et tali superiori tuo in omnibus licitis honestis. **D**e hinc particularia leguntur quorum non est numerus. **O** qd borrendū onus qd intolerabilem sarcinā angelicis etiā hūris formidādam. **D**ingū plusqz ferreū. **N**laqueum quē intrans nullus euadit. si sic accipiat tale iuramentū vt nuda verba sonat etiā nulla interpretatione mitigat. sed non ita est. mitigatur plane. Alioquin pter iā dicta nullus fere intrat austeritatē religionē exēpli gratia qd vniuersitatem pisensem. **A**ttēto qd opinio p̄babilis tenet non minus obligare iuramentum qd votum. **C**ogimur ergo certa ratione tale iuramentum interpretari ciuiliter. Aut in illo quasdam latitudines statuere modo scilicet supra di

De vita spūali anime

cto in precedenti lectione. **E**st autem interpretatio hec aut similis / q̄ iurans seruabit ea sicut a legislatoribus ordinata sunt et ordinari debuerūt / utputa p̄cepta p̄prie dicta vt p̄cepta monitiones sicut monitiones cōsilia sicut cōsilia. q̄ insup obediāt in omnibz lictis / et honestis superiori suo. Verbi causa sit ille rector. obediāt inq̄ in eis q̄ ad officiū rectoris spectant. et q̄ p̄ utilitate manifesta policie cui p̄ficit sibi p̄cepit / fm istitutiones et cōsuetudines laudabiles eiusdem policie / et nisi valeat legitima excusatione vel exceptione se tueri. Ut qz plz alij gratis occurrat. aut q̄ ab alijs virgintioribus impeditur. Qd si nō possit ira iurans docere sufficiēter de impedimento legitimo ille quidē punietur p̄ rectorem ciuiliter de inobedientia. **L**eterū deus qui cor intuenit eūdem liberabit. Deinde p̄z / q̄ non omne impositū fieri generaliter p̄ iuramentum et sub omni pena / vt fiunt nūc passim cōnotatiōes generales vniuersitatis / obligat sp̄s sic vocatos et iuratos ad mortale giurium dū. omittunt. **S**iq̄s aliter dicendū puta uerit videat qd dicat. Ego interim sic dici posse opinor in humiliatōe mea. patus ad correctiōem. **L**eterū qd arguitur de votis p̄icularibz seculariū / dissilitudine; habet ad vota cōitatu. qm̄ vota in cōitatu b̄terptanda sunt magis ad intentionē communem q̄ illic habeb̄t aut haberi debet q̄ ad p̄icularē intentionē votentis. Vouēs aut p̄iculariter in re p̄pria sicut ē auctor iuramenti. ita est suus interpr̄ator ex intentione p̄pria / q̄ quis intentionē si sit palaz erronea aut stulta / peccat certe / nec ad votū ligat impletiōem. imo q̄ superioris autoritati semper reseruetur. habet usus generalis ecclie. Alioquin nunq̄ p̄sumeret vota subditoz sic mutare dispensare relaxare. **D**eniq̄ q̄ritur ad qd pficiet institutio regularis; quas si vicinūlla possit esse salubritas institutio num quarūlibet / nisi transgressores earū horrendissima morte mortificat multet et pdat. quasi p̄terea nullum sū dare medius inter peccatum mortale et meritū / quā si postremo sancti patres / vt Aug⁹ Būdīctus et alij / voluerint esse mordarij / vt vulgo dicit aliaz suoz / q̄ filioz necatores p̄niciosissimi / nō p̄i nutritiores. Dū p̄terea q̄ runt deo statuere filios regni / fecerunt eos gebēne filios / nō iaz in duplo / sed millecupo plus q̄ p̄us. Qd si hoc sentire nefas ē.

nefas utq̄ erit dicere q̄ risam mandatorū dei ip̄i non faciliorē efficerint. sed vndis et spinis borrentibz / et laqueis ac p̄cipitijs in inferna mergentibus oppleurint. **V**oluerunt ergo cōstitutiones suas nō habere robur par ad legem dei obligatiūam pure p̄ceptiūam. qn̄ nec deus hoc de omni lege sua rōuit. Voluerūt insup suas institutio inq̄s addunt ad p̄cepta dei explicite / accipit̄lēt monitiones salutares. vel vt cōsilia v̄l ut mādata t̄p̄aliter penalia. quo p̄ trāgres̄sio / aut nullius aut breuis discipline tēp̄alit obnoxia esset. Quis nesciat eos non nescisse dandum esse timori dei locū / et nō totum humano pauori / iuxta cōsiliū sapiētis. Qd insup p̄ timorem declinat omnis a malo. Ita vere fructuosius q̄ terror nonnunq̄ v̄tis est / sed ne nimis. Quis rursus ab negauerit tales patres spiritus sancto plēos Benedictum Augustinum. ceteros q̄ nō fructuosius ea que recta sunt q̄ eoz successores longe imparis autoritatis atq̄ sanctitatis statuisse. Constat autem nouissime iam in multis religionibz exp̄sso verbo cautum esse / vt rōuens regulam / nulla transgressionē cuiusvis humane sue institutionis reus sit ad noxam. sed tantum ad disciplinam ordinis constitutam. **D**oc v̄i delicer v̄tile esse diuinus Augustinus et sauentissimus nō v̄dit / et hoc isti cognoverunt. Non ita est. **D**oc plane v̄dit et sensic Augustinus hoc Benedictus. boc alij sanctoz patrum. Et quia sufficienter ex recta ratione / et lege diuina / et modo traditiōis sic interpretandam esse regulam suam presumebant expressione hac nō v̄si sunt. quā tamen istis diebus propter scrupulosos et simplices v̄tlem esse non negamus. Tēlem nobis dicerent austriores illi religiosum cōsores. si quesisset aliquis ab Augustino. Ecce iubes pater / vt non loquāmur in clauistro / vt in gestibz corporis nos compositos / vt in nutribz oculorum nos castos habeamus. **W**is ne igitur vt q̄s quis contraria horum fecerit que aliunde ex christi libertate licenter. Ille sit reus capitalis criminis. vis ut infernali eternē mortis supplicio contradatur. Noui mansuetudinem animi sui p̄fisiere puter Augustine noui prudentissimam discretionem tuam. quam audire michi videoz respondentem / et cū quodā horrore aiac fricatorē.

Lectio sexta

63

facie dicentem. Absit hoc o filij. qui vos iudicat dñs est. Ego interim qd salubre est dedi monitum vel consilium. Ego si illud transgredi cognouero disciplina regule erit super vos qd vos liberabit. Itaq volo ad sua ueiugum xp̄i teneriores vos adhuc qsi iunenes assuescere non necare. erudire nō p̄dere.

D. **C**ontrainde ne qd scrupulositatis hereat quin radicitus extirpetur. queramus a nobis ipsi si quid addit obligatio regularis ad christi seruitutē cui fuisse summa ingenuitas est. libertas et regnum. Ne q̄s etia; existit mercede nos culpare disciplinā laudando libertatem. Addit. affirmamus. hec regularis institutio multū p̄ omnē modū. Primo qz ad penam ab ordine aut supiore taet. tam religiosus transgressor etiā iunitus licite cogi pot. non ita secularis. Hec locū in omni obligatione politica vtpura in vniuersitate parisiensi. Si quidez cogi pot sius iuratus ad multa facienda. et si nō sub pena peccati mortalis in omnibz qd iurasse videtur. sub penis tamen p̄ vniuersitatem infligendis vslq ad p̄uationem et recessatōem inclusiue. vslq etiam ad penas qdantur periuris. quanq̄ ille apud deū nullius piuri reus haberetur. Porro et si fōret hoc absq; culpa sua criminali. non tam absq; causa. ipse ido nec conqr̄i neq; murare et obniti deberet. Hoc maximeverz est in policiis quoq; finis immediatus est bñ regulare hoīes in vita ciuili et politica ī eis sc̄ que vite huic corporali deseruiunt si finis est tpaialis. Et nonne mediū agens aut ordinans ad illū finem vt talis est esse tpaialis debet. Propterea p̄ reatū pene eterne non obligabit p̄nceps politicus de p se et p̄prie ad obseruatiōem legis sue vt talis ē. Sed in sacramētibz et diuinis exercitiis plus habetur scrupulositatis sicut ad fine supremū directius et immediatus ordinatur. quanq̄ multa sint in eis plus monitoria qd precepta sicut in religiosis. Amplius secūdo si religiosus contēperit regulaz suam. et sui superioris autoritatem. etiam in his qd appellamus monitoria et p quibus sola disciplina ordinis statuta aut superioruz est arbitrio derelicta ille peccat grauiter qz et monitū contemnit ait Bern. et remediu. Quid aut sit contemnere supradicimus Itaq si passim et absq; pretenso qslbz iugrantic vel fragilitatis. vel impotētie velo s̄

pro sola libidine transgrediēdi que monita sunt. religiosus effrenis est ad omnia velut vnuus et secularibz. palam est qd contemnit presertim si sup his ipse addiderit persistinaciam que recuset disciplinam. **H**ic accipiendo reor illud Bern. et alioz com muniter dicētiū talia esse criminalia si cōtenātur. vel si fiant ex contemptu. **L**arent aut hoc contemptu qui ex fragilitate hūa; na vel quadam leui curiositate frangūt si lentium. aut talia agant opposita his que monita sunt. **V**el s̄m Bern. sacrificia. preci pue qz pati sunt ad disciplinam ordinis si et dum illa iuste requiretur ab eis conformiter ad regularem institutionez et consuetudinem bonam in talibus obseruatam.

Nostrum ideo sermonem sic moderamus

qz non liceret abbatū seuerius iusto preter

regulam et consuetudinem punire talium

monitoz transgressores. **M**ulto minus in

vniuersitatibus et collegiis. ceterisq; poli

cij. nam in talibus consuetudo legē facit.

Cuxta hoc videre est / quali reatu con stringuntur transgressores ieunioz ab eccllesia institutoz. horaz canoniarum. et festorum et similiū. **E**sī p libito potest prelatus absq; consensu subditorum impone re eis inga magna festoz. aut al. oꝝ exercicioz spūialium. preter manifestam utilitatem et necessitatem cultus dei. p loco et tpe.

Sic absq; consensu occidētalium non fu

issent apud suos sacerdotes interdicta matrimonia.

Nam orientales quia dissēserāt ipsi vt nubant licet. ita de plurimis in qd

bet policie. **R**ursus tertio religiosus. qd

non sibi soli viuit. sed ceteris tam benefi

toribus viuis et moruis. qd consortibus

et coadiutoribus suis.

Reliquum est vt ipse

regularius viuat sub ingo quodam obli

gante cum ceteris. alioquin scandali

faret suos. et ita melius esset ei vt suspende

retur mola asinaria secularium negotiorū

ad collum suum. et demergetur in p̄fundum maris angustie et tribulationis.

Dec

societas et hoc scandali periculum faciūt

vt sedulius aliqua facere v̄l'omittere tene

atur.

Potest insup astringi. p bono totius

communis religionis ad aliqua que si

solus esset libera mente respueret.

Quid mirum de religioso qd ipse princeps secularis

poteſt quosdā ex subditis inuitos ad

alio compellere p manifesta ncēitate cōita

tis. Ita in vniuersitatibus et collegiis.

De vita spūali anime

Cet hoc p̄terea silentiū frangere erit in causa scandalī/grande delictum/aut similiter aliqua talium offendarum aliūde leuiū/duz nouicij/vel tota religio inde turbantur/ita ut negligēdo minima/īp̄e religionis vigor paulatim decidat/et in magnis etiam tot abcedat. Verū est itaq; qd apō Galustiū dicit Julius cesar. In maxima fortūa minima est licentia. Sic in maximis viris vel ordie vel sanctitate/vl̄ gradu subleuatq; tanq; positis in exemplar alioꝝ/multa qn̄ q; noꝝ licent/in publico saltem/q; aliūde vel in occulto licerent. Sic forte Cartusien. absq; peccato mortali in casibꝫ mltis posset vti carnibꝫ/si solus hoc posset/et si paratum est cor eius discipline ordinis subiacere/hunc tñ rōnabiliter debet tunc cōpesce/re et scādali formido/et alioꝝ p̄specr. Propter ea puniūtur tanta severitate defectusq; fuit circa mysteria sacroꝝ marime in missa cōrectādo hostiam sacrosanctā et indumentis mysticis orādo se/qua nq; illic possit negligenter surrepere venialis non mortal is sed ita placuit scandalū sedare severitate vidi te. **N**d si quis ex sacerdotibꝫ dixerit q; pacto potuit absq; consensu p̄prio fieri super se statutum ne matrimonio iungeretur Respondemus q; nego hoc factū est. Sed si cōqueritur/imputet sibi qui talem statū spōte delegerit. Quis cogebat eū? sed et q; cogere poterat? Nullus/si nō forte necessitas publica/aut reuelatio diuina/aut culpa/priua q; sic arceri merebāt accessisset ante votū libertas/p; votū facta est necessitas. **C**qd si dicerit iterū/q; consensus mutuꝝ viri ad seminam facit matrimonii de iure naturali. Constitutio igitur pure positiva/quo pacto valuit innalidare ius illud/ sed nego inquit expresse quicq; votū. Respondemus ad ultimum q; nō solū votū/vt votū solennis aut p; ordinis susceptiōem si nesciuit sciāt. Ast p̄mum turbat quosdam ex doctoribus/nominatim Durandū. Dicimus autem ex quo sic incidit q; eccia vel habuit hoc ex inspiratione spūsancti a q; regitur/vel q; consensus in cōstum quodā modo pollicitus est/subest autoritati supioris. q; obrem potuit ex certa necessitate p̄hiberi ne fieret/et inuallidari si fieret. Hoc in alijs cōsensibꝫ politicis vēditionū et emptionū palā dstat. Sed ad rem nostrā redco. Diximus q; monita salutaria sunt in religionibꝫ. qbus adhibens penitentes

vt seruentur. Que est hec religio .opponet aliquis velle hoīes timore non filiali/ut plāne seruili ad obsequiū diuinū trahere. Rū demus q; nemo repēte sit summus a timo more seruili cōcipitur filialis. Quinetiam timor iste seruilis radicaliter est filialis/ex voto p̄mo qd ex caritate supponit p̄cessisse. Ob hoc non absurdū mihi videſi dicant acus inde pullulātes etiā dū p; hora solo timore discipline complētur laudabiles cē et suo p̄mio non carere. Vulneratus adest aliquis horret manū medici/timercedere doloribus postulat vt ligetur/et si postmodū ip̄e ligatus reclamat/et nexus excutere satagit. sanatur tamen et laudat/sibi q; sua necessitas in iocunditatem vtroneam cōmutatur. **S**umur murantes adhuc aliquos audire videor et his qui potestatem habe resup alios et ip̄i nihil subiecti gloriantur. Tu rotam inquiunt supioꝝ autoritatē in subditos enieras/eis sup alios quid relinquis. Tu subinde magna et liberam inobedientiā viam/pandis quā in tanta p̄nitāte p̄uaricationū artare debueras. Deniq; ex hoc multiloquio tuo/ex inuolutione snia/rum sermonibꝫ imperitis/nibilū magis q; antea docti sumus/dū ad p̄ticularia venē dum est. **A**udiāt q; tales sunt ex ecclē/sia pastorem ecclesie non dominātes ait in clero/ut forma facti gregis/et illud dñi per Ezechielem impprium. Vos cū austera te impagabatis eis Illud quoq; xp̄i. Imponunt onera grauia et importabilia. Intel ligant tandem esse p̄ceptum oībus ut nichil addat aut diminuat ex verb̄ dei si se velint audiri. Audiāt p̄mo dñm in lege sua/et id qd audierint/tanq; p̄cones et interp̄ics alīs minus instructis denūciēt nō sua/sed dei autoritate. Ita demū q; eos spernet/deum sp̄net/eterne q; mortis reū se faciet. Venerū in ceteris q; xp̄ilegenēquaq; firmata sunt q; p̄terea magis ad ciuitatē būi/vite pficiunt/statuant ip̄i q; statuēda vñliter agnoverint. Ita q; statuta hec in cōstum sua sunt haberi velint quasi monita et facticia/quo rum infirmi transgressores/temporali non eterna mulctatione plectendi sint. Leterū paralogisant qui sic augmentātur. Non ē potestas nisi a deo/et quicquid p̄cipimus vice dei precipimus. quicquid iubemus in terris illud approbat deus in celis. Omnia igitur p̄ceptra nostra diuina sunt/et parisi ad euangelium auctoritatis.

De impulsibus

65

CPlane sic cōcluderet quicūq; prīnceps etiā paganus scīpīm h̄ē autoritatē eternae vite et mortis. **H**ic cōcluderet oīs licentia tūs in theologia et decretis se h̄ē p̄tātē in ter̄prāndi sacram scripturam et iura/nō sōlum scholastice/sed et doctrinaliter/sed et a postolica autoritate. **S**ic libri omēs ab ecclēsia app̄batī oēs essent articuli fidei sicut biblia. **F**atēmur ita q̄s datā platis et p̄ncipib; p̄tātem a deo. sed refert qualiter et q̄le. **D**oceat nos exempla posita licēriando in theologia et decretis dāta papa auctoritas q̄lis auctoritas: exponēdi et inter̄prāndi sacram scripturā. nō m̄r expositio illa sit auctoritas aplīca/sed est declaratio q̄dā magistralis et scholastica. **L**ibros sc̄tōꝝ app̄bat eccīa. nō m̄r vt robur auctoritatis teneant par ad ecclāam/sed vt sciānt in multis esse viles ad edificatiōem. **N**ō sec⁹ est in p̄posito prelati si q̄dē et p̄ncipes h̄nt autoritatē a deo regendi p̄plū suū p̄ leges et instituta vltra leges diuinitatis inspiratas. nō q̄ leges sue et institutiōes cēlende sint diuine. sed recipiē desunt ut salubria monita/nec leniter contemnēda. **A**lioqñ transgressio penā habet nō qualib; s̄ q̄le possibile fas q̄ est homines infligere. **P**ropterea cōcludim⁹ maiorē deberi obedientiam platis et p̄ncipib; in eis in q̄b; sunt solū velut p̄cones et nimis cū. q̄ in illis q̄ suo relictā sunt arbitrio statuēda. **E**xemplū manifestū est in p̄conib; desūciātib; pp̄lo legē regis. **M**ouissime q̄ inculpat nos tāq; dilatēm⁹ viā inobedientie q̄ insup nihil edocem⁹. **D**ixit nil accidit. **Q**uid enī v̄l'dici vel scribi v̄l'fieri p̄tā calūns alienū? **H**icim⁹ q̄ repbis etiā omia cooptant in malū. oīb; abutūtur. oīa in laicos et decipulas pedib; suis veriū. **N**ihilomin⁹ soleat plūrias null⁹ dicet inutiles/qz ex eoꝝ actioēs sic germināt viles plāte. **I**ta p̄les infertiles pullulāt nec flos vinearꝝ. id extermīnād⁹ q̄ busones necat. **P**lane malus tā latō q̄ stricto fure laborat. iuxta verbū flacci. hoc ē in malū suū trahit doctrinā tā latā q̄ strictā in morib;. **H**einde m̄ltō min⁹ amirātur. dū dicūt se nihil a nō m̄ltō q̄ doceri nos noui nihil atrūisse. **E**xcusat me p̄funditas materie quā. **A**ug⁹ tāz p̄spicat doctor q̄dā loco/dicit. aut non auctor in hac vita attigibilē. **L**ōsolatur me p̄terea dictū cuiusdā hismenij a Hiero. repetitū. **H**ibi cecini et musis. etiā nemo ali⁹ au dierit. quāq; de nōnullis aliter spero. **D**os

alios vero quoꝝ oculos metit̄ corporis ob uoluit crassa nubes desideriorꝝ et fantasias rum carnaliū q̄b; uō schola s̄z discholia vāritas/nō vītas placet q̄s curie iunges vicioꝝ seq; cōfundūt nūc expecto ut aliquid tene. aliqd eleuatū et resolutū accipiāt. nō si ip̄m etiā solē digito ut caiūt p̄diderimus. **N**eç tñ r̄surpo m̄bi tale aliqb; tradidisse qđ ab alijs dictū nō sit p̄bus. **H**oc ego poti ns in laudē m̄bi deputo/qđ dicra sanctoꝝ rū et doctrinā q̄ cōis est in ore et cordib; hominū/meis verb̄ explicui et veritatis luci: dā sniaz q̄si de qđā inuolucro fumoso. discordiū verboꝝ feci splēdescere. dicā modeſtius facere conat̄ sum. **D**ā an p̄fecerim illoꝝ sit iudiciū q̄ p̄spicatōres visus h̄nt. tui p̄cipue inclite p̄ceptor/cui sicut p̄faciūcule initū. ita finē huius opis dedicamus

Finītū est hoc opus Anno domini DCCC. xiiij. die. xv. Januarij.

Dū in p̄logo tractatus p̄cedētis pollici tūs sit cācellarius se tres pres traditurū. **L**c nō nisi vīna absoluēt. nō videat alii tractatus cōuenientius p̄ sc̄da p̄t̄ subiūgi posse q̄ cētilogiuꝝ ei⁹ de impulsib;. id qđ dēphēndi p̄t̄ ex verbis eius q̄ legūtur in tractatu octauo sup̄ magnificat p̄t̄ō p̄ma circa si nē. in hūc modū. **D**iscipulus. Venit in recordatiōes illud scriptū tuū p̄ sex lectioneꝝ vbi dictū aplī tractās. In ip̄o viiim⁹ mo uemur et sum⁹ distinc̄isti qđruplicē vīta sp̄rit⁹. Porro de moti et statu nō in deo p̄stolabāt aliq̄ p̄monē. **N**ūc aduenit occa sio loq̄ de motib; ip̄ulsuꝝ bonoꝝ et maloꝝ dū nūc ip̄ulsos et depulsos suscepit et tremi scēs moriētiū terra. velut in qđā statiōis se renēsinu. **D**ḡr cētilogiuꝝ accipies seorsum de impulsib;. cras p̄terea dū sup̄petit hora pl̄ma rursus meloquēt et te auscultatē de bonoꝝ et maloꝝ angelox officio quiescēs accipies.

Centilogiū de im

u pulsib; mḡri Jo. de gersō cācellarij p̄sien.

Dicit̄ potētes de sede et exalta q̄b; nūc potētes deponunt. nūc ex altanib; hūiles. traditūr sum/mouet text⁹ nō de cālico marie/mouet et illō qđ ab ap̄lo po suū p̄dē tracraui⁹ in deo viiim⁹/mouet sum⁹. **D**ictū fuit p̄ sex lectiones devīta quaduplici quo ad verbum viiimus.